Q23;38.211
M96 A1
114424.

OFFICE OF THE REG[illegible] BOOKS, MADRAS.
28 OCT 96

89
4-96

Office of the Registrar
of Books, Madras

89 (905)
4-1896

OFFICE OF THE ... MADRAS
28 OCT. 96

உ

சிவமயம்.

கடவுள் துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எயினனூர், சந்தானபுரியென்று வழங்கும்

ஆதிபுரதலபுராணம்.

இஃது,

ஷை யூர்

ப்ரம்மஸ்ரீ சு. விசுவநாத குருசுவாமிகளது

வேண்டுகோளிற்கிசைய,

வளவனூர்

ப்ரம்மஸ்ரீ - கச்சிசாஸ்திரியாரவர்களால்

வடமொழியினின்றும் மொழிபெயர்த்துத்தர

ஷடாந்த சமரசவேத சுத்தசன்மார்க்க சங்க

வித்வான்களுள்

ஒருவராய

பண்ணுருட்டி

த. க. சுப்பராயசெட்டியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

ஷை தலமான்மியத்தை

சிதம்பரம்

அ. சாமிநாதபிள்ளையால்

சுருக்கமான வசனரூபமா யெழுதி முதற்கணமைத்து

சென்னை:

ஊ. புஷ்பரதசெட்டி அண்டு கம்பெனியாரது

கலாரத்நாகரம் என்னும்

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

துர்முகி௵ ஆடி௴.

விலை அணா - 12.

114424

முகவுரை.

1. ஸ்ரீகைலாசபதி நந்திதேவருக்கும், நந்திதேவர் சனற்குமாரருக்கும், சனற்குமாரர் வியாசருக்கும், வியாசர் சூதருக்குமாக அருளிச்செய்த புராணங்க ளறுமூவகைப்படும்.

2. அவைவருமாறு:—சைவம், இலிங்கம், காந்தம், மார்க்கண்டேயம், கூர்மம், வாமனம், வராகம், பௌடிகம், மச்சியம், பிரமாண்டம், வைணவம், நாரதீயம், பாகவதம், காருடம், பிரமம், பதுமம், பிரமகைவர்த்தம், ஆக்கினேயம் என்பவைகளாம்.

3. இவற்றுள் சைவபுராணமுதல் பிரமாண்டபுராண மீறாகவுடைய ௧0-ம் சிவபுராணங்களாம்.

4. இப்பத்தினுள்ளும் இவ்வாதிபுர ஸ்தலபுராணமானது பிரமாண்ட புராணத்தின் உத்தரபாகத்துள் க்ஷேத்திரவைபவகாண்டம் ௬அ - வது அத்தியாயத்தில் ௯ - அத்தியாயங்களாகவுள்ளது.

5. இஃது சனனகாதி மகரிஷிகள் காசிக்ஷேத்திரத்தின் கங்கைக்கரையிலுள்ள முத்திமண்டபத்திலேஎழுந்தருளியிருந்துகொண்டு சூதமகாமுனிவரை நோக்கி "திராவிடதேசத்திலே இப்பதிக்கொப்பாயதோர் நற்பதியைச் செப்பவேண்டு" மென்றுகேட்க, அவராற் கூறப்பட்டது.

6. இதில் மூர்த்திதலதீர்த்த மென்னு மூன்றினது மகாத்மியங்களும் குறைவற அமைந்திருக்கின்றன.

7. இப்புராணமானது உரையின்றி மூலமாகமாத்திரம் ஆக்கப்பட்டுள்ளதால் இலக்கிய விலக்கணங் கற்றறிந்தவர்க்கன்றி மற்றவர்க்குப்பய னற்றதாகுமென இதன்மான்மியத்தைத் தெள்ளிய வசனரூபமாய் சுருக்கியெழுதி முதற்கண்ணே யமைத்திருக்கின்றனன்.

8. இஃதைப் பத்தியாற் படிப்போர் கேட்போர் மூதலியயாவரு முத்தியைப் பெறுவர்கள்.

இங்ஙனம்,

சி. அ. சா.

சூசிகை.

அத்தியாய எண்.	அத்தியாயங்களின் பெயர்.	பக்கம்.
க	சிவதல வத்தியாயம்	உரு
உ	திரிபுராதியர் சிவபூசாவிதி அத்தியாயம் ...	சஎ
ந	திரிபுராதியர்சிவபூசாவிதி பங்கவத்தியாயம்.	ருரு
ச	திருவாலி சிவபூசாவிதி அத்தியாயம்... ...	சுரு
ரு	பிரமனர் சிவபூசாவிதி அத்தியாயம்	சுகூ
சு	சூரியபகவான் சிவபூசாவிதி அத்தியாயம் ..	எஉ
எ	சரஸ்வதி சிவபூசாவிதி அத்தியாயம்	எஎ
அ	பத்மதளநாயகியார் திருநாம வத்தியாயம் ..	அக
கூ	பிரதக்ஷணவிதி அத்தியாயம்	அரு
	ஆ. அத்தியாயம் கூக்கு கவி ..	நஅரு

பிரகடனம்.

இத்தலபுராணமானது, சிவதலமகிமையைச் செப்பானின்றும், திரிபுரர்பலியைத் தேர்ந்திட தெரித்தும், முப்புரமெரித்ததை யொப்புற வுரைத்தும், வாலிபூசையை வளம்பெற வகுத்தும், நான்முகன் பலியை நயம்பெற வுரைத்தும், ஆதவன்பூசையை யறிந்திட வறைந்தும், நாமகள்பலியை நலம்பெற நவின்றும், பத்மதளாம்பிகை நற்பெயர் பகர்ந்தும், பிரதக்ஷணத்தைப்பெரிதும் புரிய வருதலால் விசேடித்த பெருஞ்சிறப்புப் பொருந்தியதாகும்.

இதனைப் பத்திமான்களான ஒவ்வொரு கனவான்களும் வாங்கி வாசித்து இத்தலத்தி னற்புதப்பெருமைகளை யறிந்து ஆதிபுராதீசர்பா லன்புபூண்டொழுகுமாறு பன்முறையும் பிரார்த்திக்கின்றனன்.

இப்புராணத்தைப் பெற விரும்புவோர் கூடலூர் தாலூகா செல்லிகுப்பத்துக் கடுத்த எய்தனூர் மகாசிவக்ஷேத்திரத்தில் ஆதிபுராதீசராலயத்தின் சர்வசுதந்தாரும் தர்மகர்த்தரும் பூசாகைங்கரியருமாகிய பக்திமான் ப்ரம்மஸ்ரீ சு. விஸ்வநாத குருசுவாமிகளிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்,
சி. அ. சா.

சாத்து கவிகள்.

சென்னையில் வசிக்கும்
சோடசாவதான முத்தமிழ்க்கவிஞராகிய
யாழ்ப்பாணம்
வே. சுப்பிரமணியப்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பாரோங்குநவகண்டத்தெழுதீவின்வளங்கொண்டபாரதகண்டப்
பேரோங்குநாவலந்தீவிற்றெனவுமடிகளாற்பிறங்குகின்ற
*தாரோங்குமாரியமெனுந்தானவர்த்தமாமிதனிலவதரித்துச்
சீரோங்குசிவஞானமுறுவர்சிவமெனமறையுஞ்செப்புமன்றே. (க)

செப்புமறை யாகமங்கட் டெளிவோங்க நெறித்தமிழின் செயலுமோங்க, வொப்புவமை யிலரசு நலமியுதித்தற் குறுதியுடனுமோங்க, முப்புவன மும்புகழு முனைப்பாடித் தனைநாடி மூர்த்தி திப்பியங்கொ ளதிசயக்கும் தென்கங்கைக் கெடிலத்துக்குத் தக்கின் மேற்பால். (உ)

பல்வளங்கொள் பண்ணுருட்டிக் கஞ்வளர் சேனைத்தலைவர் பண்பிற்சைவ, நல்வளங்கொ டாய்க்கிட்ணிக் கஞ்சமலைத் தாதையா னவிலவெய்தி, இல்வளங்கொ ளிருவர்க்கோ ரொச்சமிது வெனக்கொடுக்க விசைந் துதித்தான், சொல்வளக் கண்மணி சுப்பராயமணி யென்னவுஞ் சொலவுந் தானே. (ந)

சொல்லரிய மறைமிருதி யாகமங்க ளெல்லாமுந் தொன்றுதொட்டே, வெல்லரிதென் றுரைவழங்க வெருகலைகள் கற்றுணர்ந்த வீறுநோக்கி, எல்லவருங் கேட்குமாவிய விசைக்கும் நாடகத்தினெழிற்கு மெல்லாம், வல்லவனு யாறந்தச் சமாசத்தின் மாபினனுய் வழங்கிச் சின்னுள். (ச)

* ஆர் - நிறைவு:

மயிலாப்பூர்ஞானிபுகல்மலையாளிமன்விருத்தமங்கலஞ்சொட்
பயில்வேள்வியமுதநாயகபதிகம்வெள்ளிவேற்பதிகமாறும்
புயல்பதிகம்மணிமாலைக்காளிதிருவிருத்தங்கட்புகழ்வீரட்டச்
செயறருநல்லந்தாதிப்பெரியநாயகிப்பவந்தத்தமிழுஞ்செப்பி. (௫)

குதர்க்கவிலக்கணக்கீதகோடோத்திரமொகரக்குன்றந்தாதிப்
*புதர்க்கவொடாறுமாகமவேதாங்கமனுபவநிலையிற்புகுத்தும்யோகச்
†சிதர்க்கணிலக்கணச்சுருதியாறினொடுதிருச்சந்தத்தேவிமாலை
யதர்க்கணொழுமாருடநாலச்சமையாதுளததனையறியுமாறே. (௬)

புந்திநிலைதரமிசரபுண்ணியத்தாலாறந்தப்பொருளுங்கண்டோர்
சிந்தனைசெய்கௌமாரத்திருவருட்பாவேனுதித்தேவர்தோன்றி
வந்தனைகொள்சந்தானத்தாதிபுரிமாதவர்க்கோராரமாகத்
தந்தபுராணம்மிதனைப்பதின்மூன்றுமுறையெனவுஞ்சாற்றுவேமால்.

தஞ்சைவித்துவான் [illegible]க்டர்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

சண்முகப்பிள்ளையவர்க ளியற்றியது.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

உலகமிடந்தைக் குறுந் திலகம்போல வொப்புவமை யின்றி நடு நாட்டி லோங்கும், இலகுபண் ணுருட்டியினற் பிறவிதோறு மியற்றுதபோ பலங்களோ ருருவாச் சேர்ந்து, நலமல்கு சேனைதலை வணிகத்தார்க ளன்மரபிற் கஞ்சமலைச் செம்மற் றன்பாற், குலம் விளங்கத் தோன்றி சுப்பராயச் செல்வன் குழவியாய்ப் பிறந்தேறி வளருநாளில். (௧)

கலைபயிலுந் தகுத்துவர்பாற் கருதிக்கல்லாக் கன்னிமுத்த மிடேர்ந்து கவின்சேர் ஞான, நிலைபயினல் விதிதவறுந் தவத்தர்வீறு நீர்மையினிற் பிறழாது நிமல முத்தத், தலையாயார் தம்வழிக்கீ ழொழுகி மேலாஞ் சடாந்தசம ரசவேத சுத்தமார்க்கத், தலையாத தெய்வச்செந் தமிழ்க்குட்டேரு மரியபுல மைத்தொழிலை நடத்திப் பின்னும். (௨)

---

* புதர் - புலவர். † சிதர் - பூந்தாது.

புகழ்பெருகுந் தெய்வமறைத் தமிழினெங்கும் போற்று மெழிற் பெரியநாயகி யம்மன்றன், நிகழ்பிள்ளைத் தமிழோடும் நாலைந் தொன்றாத் திகழ்பிரபந் தங்கடனைச் செப்ப லோடு, மகிழ்கனித சோதிநீத் தடலைமாந்தி யவ்வழியா யுலகவுப கார மாக, நிகழெழிற்செல் விலைவிளா யாதியங்கை நெல்லியங் கனியென்ன நெறியிற் றேறன்ற. (௩)

அழுந்தமா யருடநூற் சாத்திரத்தை யணிபெறவே செய்தலொடு மமைதி யுற்றுப், பழுத்தபுரா ணங்கள்பதி னெட்டிற் றேறும் பண்புபெறும் பிரமாண்ட புராணந் தன்னில், வழுத்து சந்தானத் தாதிபுரி யென்றும் வழங்குமெழி லெயினனூர் புராணந் தன்னை, எழுத்திலக் கணமிசை நாடகமுந் தோன்ற வினியபொருட் சுவையுஞ்சொற் சுவையுந் தோன்ற. (௪)

நவநவமா யலங்கார ரசமுந்தோன்ற நாட்டணியு நகரணியும் நலத்திற் றோன்ற, சிவமிடத்திற் றோன்றசிறப் பாயமைந்த செம்மையருட் சத்திகளுந் தெளிவிற் றோன்ற, தவமுளார் தங்களுக்கே யுரியதாகுஞ் சைவசித் தாந்தநெறி தழைத்துத் தோன்றப், பவக் கடலை நீந்துவருந் தோணி யென்னப் படியின்மிசை யியற்றியருட் பண்புற் றுனே. (௫)

[illegible]ரான் வாயல்

தங்கவேலுப் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

[illegible]வசரிதங் கைக்கனி மின்னுங் கடஞ்செய் சந்தான நகர்க்குரித்தாஞ், சிவசரிதம் வடமொழியிற் சூதமுனி சுயிற்றலெனச் செவ்வே வெள்ளான், றவசரித மிஃதெனத்தென் மொழியினிற் சொற்றருள் விழைந்த துணிவான் மானுந், தவசரித மம்மவெனத் திகழ்புகழ்ச் சுப்பராய னுயர்தமிழ் வல்லோனே.

சாத்துகவிகள் முற்றிற்று.

திரிபுரதகனச்சருக்கம்.

முன்னொரு காலத்திலே தாரகன், தாருகாக்ஷன், வித்யுன்மாலி என்னு மூன்று அசுரர்கள் அநேக சைன்னியங்களோடு சிவபூசா பலத்தினாலே மகா புஜபலபராக்கிர மிகளாயிருந்து பிரமதேவனைநோக்கி அநேககாலம் அதி கோர தவம்புரிந்து இரும்பு, வெள்ளி, தங்கம், என்னு மூன்று லோகங்களினு லேயும் தனித்தனியே ஆக்கப்பட்ட மூன்று பட்டணங்களையும், நினைத்தபோ தெல்லாம் அவைகளோடும் திரிலோகங்களுக்கும் பரந்து செல்லத்தக்கதாக அப்பட்டணங்களுக்கு வெகுவிநோதமான சிறகுகளையும், அதில் வசிப்பவர்க ளான அசுரர்களுக்குத் தேவர் மனிதர் முதலானவர்களால் மரண முதலிய தீங்குகள் உண்டாகாமையும் ஆகிய இவ்வரத்தைக்கேட்க, பிரமதேவன் அதற் கிசைந்து "அப்படியே ஆகுக; ஆனால் எக்காலத்தில் உங்களால் சிவபூசை செய்யத் தடைப்படுகின்றதோ அப்போது மரணமடையப் படுவீர்களாக" வென்று வரமளிக்கப் பெற்றுப் பின் திரிலோகங்களிலேயுஞ் சஞ்சரித்து ஆங்காங்குள்ள இந்திரன் முதலான அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களையும் பலவித யுத்தங்களால் பாதித்துவந்தார்கள். இப்படி சிலகாலந் துன்பமுற்றுவந்த இந்திராதி தேவர்கள் பிரமதேவனிடஞ்சென்று அசுரர்கள்செய்த இம்சைகளைக்கூறி வேண்டிநிற்க, பிரமதேவன் அவர்களை உடன்கொண்டு வைகுண்டத்திற்குச்சென்று இலக்ஷுமிபதியைக்கண்டு வணங்கிநின்று அவர்பால் தேவர்களுக்குத் திரிபுராதிகள் செய்த இம்சைகளையெல்லா மெடுத்துரைக்க, அவர் தேவர்களுக்கெல்லாம் அபயங்கூறி அனைவரையு மழைத்துக்கொண்டு கைலைகிரிக்குச்சென்று பார்வதிசமேதரான பரமசிவனடிபணிந்து தேவர்களது குறைநீக்கியருள வேண்டிக் கொள்வாராயினர். அதுகேட்ட கருணாசொரூபியாய கண்ணுதற்பிரான் தேவர்களை நோக்கி "தந்தோம் என்றருளி இனி நீங்கள் கொஞ்சமு மஞ்சவேண்டாம்; ஆனால் அனைவரும் அதிமேன்மைபொருந்திய "உபசத்" என்னும் யாகத்தைச் செய்யக்கடவீர்கள்; நாம் அதன்பின் உங்கட்கிடர்செய்யும் திரிபுராதியர்களைச் சம்ஹரிப்போம்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி மறைந்தார். உடனே கமலக்கண்ணன் மனமகிழ்ந்து தேவர்களை யாகஞ்செய்யுமாறு ஆக்கியாபித்து, தாம் காஷாயவஸ்திரம், விபூதி, உருத்திராக்ஷமுதலிய சின்னங்களணிந்து கையில் மயில்தோகைபற்றி [illegible]யா ஜாலக்காலக்தாரப் நாரதனை தமக்கு இன்றியமையாத சோபாக பரமேசுரன் [illegible] அங்கோர் தடாகதீரத்திலே ஆசிரம [illegible] அமர்ந்திருந்தார். [illegible] திருக்குளாளிலே தம்மைக்கான வந்த திரிபுராதியர்களை மாயாதந்திர சாஸ்திரோப தேசங்களால் மயக்கித் தன் வசப்படுத்தி சிவபூசையினின்றும் பிறழ்ந்து பௌத்தம், சமணம், பாஞ்சராத்திரம், லோகாயதம், பாசுபதமுதலிய பல பொய்ச்சமயத்தராகச் செய்து பின் கைலையங்கிரியடைந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்துவணங்கித் தாம் திரிபுர பட்டணத்தி லியற்றியவன்னை மெடுத்துரைத்தார். அதுகேட்ட பரமசிவம் "மிக மகிழ்ந்து நீவிர் செய்தது மிக நன்று நன்று" என்று தேவர்களால் "உபசத்" என்னும் யாக முடிந்தமைகண்டு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களையும் உடன்

கொண்டு கைலையினின்றும் எழுந்தருளி திருவதிகையென்னுஞ் சிவக்ஷேத்திரத்திற்கு வடகிழக்குத்திசையில் விளங்கும் ஆதிபுரத்தையடைந்து ஆங்கே தேவர்களையெல்லாம் சைன்னியங்களாகவும், பூமியைத்தேராகவும், நான்கு வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும், பிரமதேவனை சாரதியாகவும், மகாமேருவை வில்லாகவும், வாசுகியென்னுஞ் சர்ப்பத்தை நாணாகவும், விஷ்ணுவை பாணமாகவும் அமைத்தருளித் தாம் திரிபுர சம்மார வீரசொரூபத்தராய் அம்பில் பாணத்தைப்பூட்டி அதியற்புதத் தெய்வத்தேரை நடத்தமுயன்றார். அப்பொழுது அத்தேர் சிறிதுதூரஞ் சென்று சவாத்தியரது பராமுகத்தால் மார்க்கத்தைவிட்டுப் பிறழ்ந்து செல்லாது நிலையுற, அப்பொழுது நீலபர்வதம்போன்று வடதிசையினின்று வரும் வாலியைக் கண்டு ஏ இந்திரபுத்திரா! நீ இங்கே போந்த தெதுவென்னென்றார். அப்பொழுது வாலிசம்ஹாரமூர்த்தியைநோக்கி, அண்டாண்டங்களையும் ஆண்டு அனுக்கிரகித்து வரும் அண்ணலே! அடியேன் தமது திவ்யானந்தத் திருக்கோலக்காக்ஷியைக் கண்டுகளிக்குமாறேயன்றி வேறின்று; ஆதலால் இத்திரிபுரசம்ஹாரத் திருக்கோலக்காக்ஷியை யான் எப்போதுந் தரிசித்திருக்கக் காக்ஷிகொடுத்தருள்வேண்டுமென் றடிபணிந்து மானசிகபூசையால் மகிழ்ந்துநிற்க; சிவபெருமான் வாலியைநோக்கி, ஏ பக்தசிரேஷ்டா! நீ கோரியவண்ணம் இச்சொரூபத்தோடு நீண்டகாலம் ஈண்டிருக்க விசையோம். என்னெனில், இனித் திரிபுராதியர்களைச் சம்ஹரித்துத் தேவர்களுக்கு அனுக்கிரகிக்கவேண்டிய பிரதோடகாலம் சமீபித்தது. இப்போது நீசெய்த மானசிகபூசையால் மிகமகிழ்ந்தோம். நாம் முப்போதும் விளங்கும் கைலாசம், சிதம்பரம், மதுரை, திருவாரூர், காசி, அன்பரகம் என்னு மிவ்விடங்களைவிட இவ்வாதிபுரியில் எவ்வாற்றானு மனவிடப்படாத ஆநந்த சொரூபியாயளவு கடந்த நெடுங்காலம் அமர்ந்து எண்ணுவார் எண்ணியவண்ணம் மிசைத்தருளுகின்றோம்; அன்றியும் விசுவாமித்திரர் வசிட்டர் என்னுமிவ் விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் நாம் வல்லோம் நாம் [illegible] என்று கொண்ட விவாதத்தில், சூரியன் ஆக்ஞையின்றி சென்று மத்தியஸ்தம்செய்தமையா லடைந்த சாபத்தை, இவ்வாலயத்துள் சகளத் திருமேனிகொண்டு ஆதிபுராதிசுரனென்னு நாமத்தோடு விளக்கும் நம்மைப்பூசித்து நீக்கிக்கொண்டமையாலும், இன்னும் ஏனைதிருத்தன் என்னும் ஓர் பக்தனுக்கு இங்கே அனுக்கிரகிக்கவேண்டியதாலும் இத்ஸ்தலமானது [illegible] பொருந்தியதாகும். இதில் யாம் ஆதிபுராதீசுரனென்னுந் திருநாமத்தோடு [illegible] அருட்சத்தியோ டமர்ந்திருக்கின்றோம். இங்கே [illegible] தில் நின்னகரடைந்து முந்தி [illegible] திருப்பனிக் [illegible]ம் திருவதிகையில் இவ்வதிகவீர உகரகோர வீரமென்றும் [illegible]னாரிலே சான்றோர்க்கும் நம்மை வைகாசிமாதச் சுக்கிலபக்ஷ அஷ்டமி[illegible] அவர்தாம் விபூதிதரிப் முதலியவைகளா லருச்சித்துத் தரிசிக்கக்கடவாய் [illegible]யாய் அரசர்களுக்கு [illegible] ஒரு அத்தினமே அத்தலத்தில் அங்கனஞ்செய்த வேதியருக்குப் பொருள், புஷ்பம், தாம்பூலம், பக்ஷணம், குடை, பாதரக்ஷை முதலியன வதர்த்து உபசரிக்கின்றவர்கட்கும் அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் புருஷார்த்தம் நான்கையுந் தந்தருளுகின்றோம் என்று திருவாய் மலர்ந்தருள, வாலி விடைபெற்றுச் சென்

றுன். அதன்பின் சிவபெருமான் அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளி திருவதிகைக்குத் தென்பாலாகச்சென்று திரிபுரத்தைச் சமீபித்து இறுமாப்பு வசத்தர்களாயெக்களித்திருக்கும் திரிபுராதியர்களைக்கண்டு புன்னகைகொண்டார். அதனால் அப்புரம் அக்கினிபற்றியழிய, பின் சிவபெருமான் தேவர்களோடும் திருவதிகையை மருவியிருந்து தேவர்களுக் கருள்சுரந்து பிறகுதத்தம் நிலையைப் பொருந்தினர்கள். இவ்வித அற்புதங்களுக் ககமாயிருந்த ஆதிபுரி, அதிகாபுரி என்னு மிப்பதிகளைத் தரிசித்தவர்கள் சகலபோக பாக்கியங்களையும் பெறுவர்கள்; நிற்க, இப்பதியில் சகலதேவர்களும் ஒன்று கூடினமையால் ஆதிபுரமென்றும், பாணசந்தானஞ் செய்ததால் சந்தானபுரியென்றுந் திருநாமம் விளங்கலாயிற்று. இன்னும் இதைப்பற்றி பிரமாண்ட புராணத்தின் உத்தரபாகத்துள் ௧௮-வது அத்தியாயத்தில் விரிவாய்க்காணலாம்.—முற்றும்.

வாலிபூசைச்சருக்கம்.

விந்திய பர்வதத்திற்குத் தென்பாலோங்கும் கிஷ்கிந்தை யென்னும் பட்டினத்துக் கரசனாய வாலியானவன் மோக்ஷாபேக்ஷையால் நித தினமும் நான்கு சமுத்திரத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து விதிப்படி நித்தியகரும முடித்துப் பின் கைலைக்குச்சென்று முந்தி முந்தி நந்திகேசுரரை வந்தித்து அவரனுமதிபெற்றுப் பார்வதிசமேதராய சந்திர சடாதர மூர்த்தியைத் தரிசித்து மனவாக்குக் காயங்களினாலே வழிபட்டு அதன் பின்னரோ தன்னகரடைந்து அதிக நீதியுடனும், பிரஜைகளிடத்தில் பிரீதியுடனும் ராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்து வருவான். இங்ஙன நிகழுநாளிலே ஒருநாள் தென் சமுத்திரத்திலே [illegible]ஞ்செய்து சந்தியாவந்தன முதலிய நித்திய கருமங்களை முடிக்கையில், இக்[illegible]ஞ் செய்துவரும் ராவணன் வாலியைக் கண்டு அவனருகிற் சென்று பின்புறம் நின்று குறும்புத்தனங்கொண்டு அவனக்குளிற் தனது கைகளை விட்டுப் பிடிக்க முயலுகையில் வாலி தன் அக்குளில் விட்ட கையை அப்படியே இடுக்கிக்கொண்டு வாலினால் இராவணனது உடல் முழுவதும் இறுகச்சுற்றிக்கொண்டு மற்றசமுத்திரங்களிலேயும் நீராடிப்பின் கைலாசகிரியடைந்து நந்திதேவரை வணங்கிநிற்க, அவர் வாலியைநோக்கி ஏ சிவபக்த [illegible] பரமேசுரன் [illegible] நமது [illegible] அவர் திரிபுரசம்ஹாரார்த்தமாக முப்பத்து [illegible] தருளியிருக்குந் தி[illegible] எழுந்தருளி ஆதி[illegible]க்குச்சமீபித்த ஆதிபுரத்திற் [illegible] த்திரத்தை யுனது வாலினாலே கட்டுண்டு வந்த திரிபுராதியர்களை மாய[illegible] ஆகையால் நீ அங்ஙனஞ்செல்லென்று கூறினர். [illegible] வசப்படுத்தி சிவபூசையி[illegible] நோக்கி அப்பதியெங்குளதென்று வினவ, இரா[illegible]த்திரம், லோகாயதம், பாத[illegible]லால்கட்டியகட்டைச் சிறிது தளர்ச்சி செய்தாலல்லது காண்பிக்க [illegible]தியில்லையென்றான். அப்பொழுது வாலி நீ காண்பியாதவரையில் யான் கட்டைத்தளர்ச்சி செய்யேனென்றுகூற, பிறகு இராவணன் தன்கையால் சுட்டிக்காட்டச்சென்று ஆதிபுரத்தை யடைந்து இராவணனை விட்டுத்[illegible] பின்னர் அங்குள்ள தீர்த்தங்களிலெல்லாம் விதிப்படி ஸ்நான

ஞ்செய்து பிரமா, விட்டுணு முதலிய மற்றைத்தேவர்களோடு மெழுந்தருளியிருக்கும் சம்ஹாரமூர்த்தியைத் தரிசித்து வணங்கி விடைபெற்றுப் பின்னர் ஆதிபுராதீசுரர், பத்மதளாயகி, இலக்ஷுமிநாராயண மூர்த்தியென்னு மிவர்களுக்கு நித்திய நைமித்திகங்களெல்லாம் விதிப்படி செய்துவந்தான். இங்ஙனம் நடந்தேறுங்கால் ஆதிபுராதனருக்கு விழாச்செயவேண்டி பங்குனிமீ கிருத்திகை நக்ஷத்திரத்தன்று விநாயகக்கடவுளைப் பூசித்து அக்கினி காரியமுடித்துத் துவஜாரோகணமுதலிய கிரியைகளைச்செய்து ஆதிபுராதீசுரருக்கு அன்றுமுதல் வெகுவினோத விசித்திராலங்காரங்களுடனும், வாத்திய கோலத்தோடும் தசதினோற்சவங்களையும் வெகுசிரத்தையுடன் சிறப்பாக நடத்திவந்து ஈற்றில் ஜலக்கிரீடோற்சவம் செய்தற்பொருட்டு, முன்னே விட்டுணுதாம் இலக்குமி சமேதராய் ஜலக்கிரீடை செய்வான் வேண்டித்தனது சக்கராயுதத்தாற் பிரதிஷ்டித்த [illegible]திரியிற் கங்கைவந்தருள அருள்தந்தருள வேண்டுமென்று ஆதிபுராதனரைப் பிரார்த்திக்க, உடனே ஐயன் சந்திரசடாதர மூர்த்தியாய்த்தோன்றித், தமது ஜடைக்கணமர்ந்த கங்கையை அத்தீர்த்தத்தில்விட்டு வாலியைநோக்கி, ஏ பக்தரத்தினா! இத்தீர்த்தத்தில் கங்கையைக் கலக்குமாறு நீ இச்சித்த வண்ண மெச்சித்தளித்தோம்; நமக்கு ஜலக்கிரீடோற்சவம் செய்வாயாக; அன்றியும் இந்நதியில் பிரதி பங்குனிமீ பௌர்ணமி திதியிலும் கங்கைவந்து கெடிலநதியிற்கலந்து சமுத்திரத்தைச் சார்வாள். அப்போது அத்தீர்த்தத்திற் பத்தியாற் படிபவரடையும் பலன் இம்மட்டென்று எத்திறத்தோரு மெடுத்துரைக்க வியலா. அன்றியும் அதினின்றும் [illegible]னால் பிரிக்கப்பட்ட சிற்றோடையும் அங்ஙனமேயாகும். நீ இத்துணைப்போது பத்தியாற்செய்த பலிக்கிரங்கினோம்; இனி நினக்குப் பதிலாக "சங்குகர்ணன்" என்னும் ஓர் பூதகணத்தால் பூசையை நடத்தச்செய்வேன்; நீ அதிசீக்கிரமாக நினது கிஷ்கிந்தையை யடைந்து [illegible]சிய பரிபாலனம் செய்துவரக் கடவா யென்றருளி மறைந்தார். [illegible] வாலி தானெண்ணியவாறே தெப்போற்சவமுதலிய யாவையுமுடித்துத் தரிசித்தோர் அனைவரையும் பரமானந்தப் பரிதர்களாகச்செய்து தானு மனமகிழ்ந்து தன்னால் ஓர் இலிங்கமும் பிரதிட்டைசெய்து ஈற்றில் தன்னகரடைந்தான். அதன் பிறகு சங்குகர்ணன் சந்ததியாராய சுகர்ணன், கண்டாகர்ணன் என்பாரும் பூசித்து வந்தார்கள்.—முற்றும்.

ஏனாதிநாதநாயனார் சருக்கம்.

சோழமண்டலத்திலே நடுநாட்டிலே மாணிக்கநூபுரமென்னும் திருப்பாலைக்குழிக்கனித்தாய் எய்தனூர் என்று வழங்கிவிளங்கும் எயினனூரிலே சான்றார் குலத் தலைவராய ஏனாதிநாத ரென்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர்தாம் விபூதிதரிப்பதிலும் தரித்த சிவனடியார்மாட்டும் மிகுந்த அன்புடையவராய் அரசர்களுக்கு வாள்வித்தையைக் கற்பித்து அதனாலீட்டும் பொருள்களைச் சிவனடியார்களுக்கீந்து நாளும் புரிந்து வாழ்ந்து வந்தார்.

இங்ஙனம் நிகழுநாளிலே ஓர்நாள் இவரது தொழிலுரிமைத் தாயத்தனை வாள்வீரனொருவன் தனக்கு வருவாய் குறைதலையும், ஏனாதிநாத

கரித்தலையுங்கண்டு அதனாற் பொறாமைகொண்டு அவர்பாற் போர்புரிந்து வெற்றி பெறக்கருதி அவரது வீட்டின் தலைக்கடையடைந்து அழைத்ததும், அவர்போர்க்கோலங்கொண்டு எதிர்வர, இருதிறத்தாரும் தத்தம் சுற்றபந்து சேனாவர்க்கங்களும் புடைசூழச்சென்று ஊர்ப்புறமுள்ள ஓர் போர்க்களமடைந்து ஆண்டுவாள் வீரன், இப்போது செய்யப்புகும் யுத்தத்தில் வெற்றிகொண்டார் எவரோ அவரோ தொழிலுரிமைக்கு யோக்கியராவார் என்று வாய்ப்பறையறைந்து இருவரும் தங்கள் தங்கள் சேனைகளோடும் நெருங்கி யுத்தஞ்செய்ய வாள்வீரன் தனது சேனைகளுடன் உடைபுண்டு ஓடலும், ஏனாதிநாதர் அவ்வீரனை நோக்கி ஓய் வாளீவீரரோ ஓடாதீரும் ஓடாதிரும், இங்கேவாரும் வாள்வித்தைத் தொழிலுரிமையை நீரோ பெற்றுப்போம் என்று கூவ, வீரன் ஓடோடியுஞ் சென்று தனது இல்லமடைந்து இளைப்புத்தீர்ந்து தான் யுத்தஞ்செய்த வன்மை மொவொன்றையும் உடம்புண்டதையும் நினைவுகூர்ந்து துக்கித்து ஒருவாறு தேர்ந்து, ஆயினும் இனி என்செய்வது; இனி இவனை ஏதும் ஓர் தந்திரவுத்தியாற் செயித்தல் வேண்டுமேயன்றி யுத்தத்தாற் செயிப்போமென்பது சொப்பனப் பொருளாமெனத் துணிந்து உடனே ஓர் தூதவனை அழைத்து அவன்பால் "நீ ஏனாதிநாதரிடஞ் சென்று நாம் இருவரும் யுத்தஞ்செய்து வெற்றிபெறக்கருதி ஊரவர்களையும் உடன் கொண்டு கொல்லல் அதிபாதகமாமெனக்கூறி அவரைத் தனியே விடியற் காலத்திலே யுத்தகளத்திற்கு வரச்சொல்" என்று கூறியனுப்ப, அங்ஙனே அவன்சென்று கூறலும், வெள்ளைச் சிந்தையராய ஏனாதிநாதர் கள்ளவீரனது கபடச்சிந்தையை யறியாதவராய் மறுநாட் காலையில் தன்னந்தனியே சென்று யுத்தகளத்தில் உலாவி நின்றார். வாள்வீரன், ஏனாதிநாதர் நீறணிந்தார் மாட்டு இடையறாத அன்புடையவ ரென்பதையறிந்து தனது நெற்றிக்கண் திருநீறணிந்து யுத்தகோலங்கொண்டு போர்க்களமடைந்து நீறணி நெற்றியை மறைத்துக்கொண்டு அவரருகிற் செல்லுமளவும் பயந்தவர்போல பையச்சென்று சமீபத்தில் போம்போது அதிவேகமாகச் சென்றான். அப்போது ஏனாதிநாதர் அவனைக் கொல்லவேண்டி மெல்லென அவன்பாற்செல்ல, வாள்வீரன் தனது நீறணிநெற்றியைக் காட்டி நின்றான். அப்போது ஏனாதிநாதர் அவன் நெற்றியிலே திருநீறு பிரகாசித்தலைக்கண்டு ஆ! ஆ! இதென்ன ஆச்சரியம்! இதற்கு முன் பலகாலும் பாழ் நெற்றியோடுவந்த வீரன் இன்றைக்குத் திருநீற்றன் செ[illegible]து நமது சிவபெருமானது திவ்ய திருச்செயலே; இனி இவர் பூண்டவேட[illegible]னும் நாம் இவரைச் சிவபெருமானது மெய்யடியாராகவே கொள்ளல் முறைமை[illegible] தெரிந்து யுத்தஞ்செய்ய மனமில்லாதவராய் தனது கைவாள்முதலிய ஆயுதங்களை விடத்துணிந்து நிர்மலசித்தமாய் நிற்குந் தருவாயில், அவ்வழியறியா அதிமூடவீரன் அவரது அநித்தியமாயா தேகத்தைத் தன்து வாளினால் வீசவும், பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிவிளங்கும் ஆதிபுராதீசுரர் அவருக்கு முன்தோன்றி நித்தியஞான தேகத்தைக் கொடுத்துத் தமது திருவடிநிழலைச் செறிந்திடப்பகர்ந்து மறைந்திடல் புரிந்தார்.—முற்றும்.

விட்டுத்

ப்ரம்மசர்மன் சருக்கம்.

பினாகினி என்னும் பெண்ணை நதிதீரத்திலே பிரௌடதேவராயபுரமென்னும் பட்டினத்திலே சகல வேதார்த்தங்களிலும் வல்லரான "ஏக்கியசர்மா" வென்னும் ஓர் அந்தணசீலரிருந்தார். அவர்செய்த தபோபலங்களெல்லாந் திரண்டோர் உருவெடுத்தாற்போல அவருக்கு **ப்ரம்மசர்மா** வென்னும் புத்திரசிகாமணி யொருவர்பிறந்து, சிற்றியல்விளையாட்டை முற்றுமகன்று, மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனைப்போல் வளர்ந்து, உலக வியாபாரத்தில் நுழைவதைத்துறந்து, கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்து, சிவபூசைசெய்வதிலன்றி வேறொன்றினும் பயனின்றெனத் தெரிந்து, சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூசித்து, சிவஞானச்செல்வர்களை சேவித்து, சிவனடியார்களை விசுவாசித்து, மற்றவர்கட்குபதேசித்து வந்தார். இங்ஙனம் நிகழுங்கால் விஷு சங்கராந்தி புண்ணியதினமொன்றிலே பினாகினிநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகிரியை முடித்து சிவலிங்கபூசைசெய்து தோத்திரம் பண்ணுகையில், கண்ணுதற்பிரான் இடபாரூடராய்த்தோன்றி ஏ மெய்யன்பனே! நினக்குவேண்டிய வரமென்னை? என்ன, அந்தணாளர் அடியற்றமரம்போல் நிலத்தில்வீழ்ந்து எழுந்து ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக, அன்பினாலே மனமுருக, ஏ கருணாநிதே! அடியேன் தமது திவ்யதிருப்பாத நிழலில்தங்கி வாழ்தற்கேயன்றி இங்கு வாழ்தற்கெண்ணிலேன் ஆகலின் அதனைத்தந்தருள வேண்டுமென்றுகேட்க, சிவபெருமான் "அங்ஙனமாயின், நாம் அளவுகடந்த நெடுங்காலம் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆதிபுரியென்னுந் தலத்திலே நமக்கு வாலியென்னும் ஓர் பக்தன் மகோற்சவம்செய்கின்றான்; அதிலே ஐந்தாவது திருவிழாவன்று நம்மைத் தரிசிப்பாயாக" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தார். அதுகேட்ட ப்ரம்மசர்மர் ஆஹாவென்று மகிழ்ந்து ஆனந்தக்கூத்தாடிச்சென்று ஆதிபுரமடைந்து, ஐந்தாவது திருவிழாவன்று சகலவைபவகோலங்களுடன் கணேசர், சுப்பிரமணியர், அம்பிகை, சண்டிகேசுரர், ஆதிபுராதீசுரர் இவர்கள் தத்தமக்குரிய வாகனங்களுடனும் மகாசிரேஷ்டமான வாத்தியகோலங்களுடனும் எழுந்தருளி இலக்ஷ்மிநாராயணமூர்த்தி சந்நிதிக்கு நேரே திருவீதியில் வருகையில், தரிசித்து நின்றார். அப்பொழுது ஆதிபுராதீசுரர் பிம்பத்தினின்றும் கோடிசூரிய பிரகாசம் போன்று தனியே ஓர் ஒளிதோன்றி வெளிவந்தது. அப்போதே ப்ரம்மசர்மாவென்னும் பிராமணோத்தமரும் சோதி வடிவத்தராய்விளங்கி ஸ்தோத்திரம்செய்ய, இவ்விருவொளியுமொரொளியாய் ஈசுர பிம்பத்திலேயே மறைந்தது. அந்த ஸ்தோத்திரமே இப்போது வடமொழியில் "துவாதசமஞ்சரி" யென்று வழங்குவது. இவ்வற்புதத்தைக் கண்ணுற்ற யாவரும் அத்தியானந்த மடைந்தார்கள். அப்போது அனைவருங் கேட்க ஆகாயத்திலே "இனி இவ்வுற்சவகோல வைபவத்தைச் செய்பவர்கள், தரிசிப்பவர்கள்; இவ்வற்புதத்தைப் பிரசித்தி செய்பவர்கள், மற்றும் இத்தலத்திலே பிறந்திருந் திறந்தார் முதலிய யாவரையும் நற்றில்வானுலகத்தி லேற்றுவோம்" என்னுமோர் அசரீரிவாக்குப் பிறந்தது. அதுகேட்ட யாவரும் ஆஹாவென்று துதித்து வாழ்த்தி ஆனந்தப்பரவசர்களானார்கள்.—முற்றும்.

பிரமதேவன் சருக்கம்.

திரிபுர ஸம்ஹாரகாலத்திலே தேவாம்சமாய திருத்தேரிலே சாரத்தியரா யிருந்த சதுர்முகன், திரிபுரான்மீது சிவபிரான் பாணம் ஏவும் பான்மையைக் கண்டு சற்று சாரத்தியஞ்செய்யத் தடைப்பட, அதனால் இரதம் மார்க்கத்தை விட்டுப் பிறழ்ந்து சிறிதுசாய, அப்போது இலக்ஷுமிபதியானவர் தாம் இடபமாகிச் சிவபெருமானைத் தாங்கவும் நேர்ந்ததாகலின் மேற்சொல்லிய சிவாபராதத்தாலேற்ற சாபவிமோசனார்த்தம் கமலாசனன் வைகாசிமாதச் சுக்கிலபக்ஷ பஞ்சமி திதியிலே பிருகுவாரதினத்திற் சேர்ந்து நித்தியகருமமுடித்து ஆதிபுரத்தை யடைந்து * மகன்னியாசவிதிப்படி ஆதிபுராதீசுரருக்கு அபிஷேகநைவேத்திய தூபதீபாராதனைகள் செய்து வந்தித்து அத்வைதாஷ்டக மந்திரஸ்தோத்திரஞ்செய்து ஏ தேவதேவா! அடியேன் சாரத்தியஞ் செய்ததில் நேர்ந்த அபராதத்தைப் பொறுத்து சாபத்தை விமோசனஞ் செய்தருளக் கோருகின்றேன். என்று நிலத்தில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து நிற்கையில் சிவபெருமான் இடபாரூடரா யெதிரே தோன்றி ஏ வாணிமணாளா! நீ யெய்திய சாபத்தை நிவர்த்தி செய்தோம்; இனி நினதுசத்திய லோகத்திற்கு செல்வாயாக என்றருளி அந்தர்த்தான மாயினர். உடனே பிரமர் ஆதிபுராதீசுரருக்குப் பூர்வதிக்கில் ஓர் இலிங்கந் தீர்த்தமென்னு மிரண்டு மமைத்தருளிச் சத்தியலோகத்தை யடைந்தார். ஷை பிரமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பிரமலிங்கத்தைத் தரிசிக்கின்றவர்கள் எவ்விததோஷ முடையரேனும் அவைகள் நீங்கி இஷ்டகாமியார்த்தங்களை யெய்துவர்கள்.—முற்றும்.

ஆதித்தன் சருக்கம்.

ஆதியிற் காதிபுத்திரரான விசுவாமித்திர ராஜாவானவர் மகா தர்மிஷ்டராய் நீதிதவறாது தமது ராச்சியத்தைப் பரிபாலித்து வருகையில், ஓர் நாள் வேட்டையாட விருப்புற்றுச் சேனைகளுடன் காட்டையடைந்து புலி, கரடி, சிம்மமுதலான அநேக மிருகங்களைக்கொன்று அதனால் மெத்த இளைப்புற்று வசிட்டராசிரமத்தை யடைந்தார். அப்போது வசிட்டர் விசுவாமித்திர ராஜாவுக்கு மகாபிரீதியுடன் அதிதிபூசை முதலிய உபசாரங்கள் செய்வித்துக் காமதேனுவைக்கொண்டு அவரவர்களுக்கு இச்சித்தவண்ணம் அறுசுவைபதார்த்த பக்ஷணாதிகளோடு போசனஞ்செய்விக்க, விசுவாமித்திரர் தனது சேனைகளோடும் உண்டபின் இவ்வளவு மகா உருசிகரமான ஆகாராதிகளை வசிட்டர் நமக்களித்தது காமதேனுவைக் கொண்டென் றறிந்தவராய் அதனைத் தாம் பெறக் கருதி உடனே வசிட்டரை நோக்கி ஏதபோதனா! யாம் யெமதுராச்சியத்தில் பாதியும் சதம்பசுக்களையுந் தருகின்றேம்; உம்மிடமுள்ள காமதேனுவை எமக்குத் தந்தருளவேண்டுமென்று அநேகவிதமாய்க் கேட்டும் வசிட்டர் கொடாதொழிந்

* மகன்னியாசம் - ஏகாதசருத்திர வபிடேகம்.

தார். உடனே அதனால் கோபங்கொண்டு இருதிறத்தார்களும் கோரயுத்தஞ் செய்ய, வசிட்டர் விசுவாமித்திரரது பாணங்களையெல்லாந் தமது பிரமதண்டத்தினால் தட்டியெறிந்து ஜெயங்கொண்டார். அப்போது விசுவாமித்திரர் தாம் அப்ஜெயமடைந்ததைக்கண்டு பிராமணபலமே பலம்; நம்பலம் அம்பலமேயெனத் தெரிந்து அவ்விதபலனைத் தாமடையக்கருதி தென்றிசை யடைந்து பிரமனைநோக்கித் தவம்புரிகையில், அதற்கு இடையூறாக திரிசங்குமன்னன் அவர்முன்னே சென்று அடியேனுக்குச் சுவர்க்கமீந் தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அப்படியே அவருக்குச் சுவர்க்கமளித்துப் பின் மேற்றிசையடைந்து தவமிழைத்தார். அப்போது ஆங்கும் மருகனான சுனசசேபன் சென்று தேவரீர் என்னை இரக்ஷித்தருள வேண்டுமென்றுகோர, அப்படியே அவன் பிராணனை யிரக்ஷித்துப் பின் வடதிசையடைந்து தவமிகப்புரிந்தார். ஆண்டும் அரம்பைசென்று நிர்த்தனாதிகளால் விக்கினஞ் செய்ய, அவளைக் கல்லாச்சபித்துப் பின் கிழத்திசை யடைந்து அருந்தவம் புரிந்தார். அப்பொழுது பிரமதேவர் பிரசன்னராய் "ஏ மகாரிஷே! நீர் விரும்பியவண்ணம் ப்ரம்மரிஷியாகக் கடவா" யென்று வரமளித்து மறைந்தார். உடனே விசுவாமித்திரர் ப்ரம்மரிஷியாம்சராய்ச்சென்று வசிஷ்டராசிரமத்தை யடைந்து உள்ளே புகும்போது வசிட்டரது தபாக்கினியானது தம்மைச் சூழ்ந்துவருத்த, மீண்டும்வந்து தமது தபோபலத்தினாலே பிரமதேவனை வரவழைத்து அவரைநோக்கித் தேவரீரது திருக்குமாரராகிய வசிட்டருக்கும் அடியேனுக்குமுள்ள உயர்வுதாழ்வுகளை உண்மையில் உரைத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது பிரமர், நீவிர் செப்பிய தன்மையே; ஆயினும், இப்பொழுது எம[illegible]தும் உமக்குமுள்ள தாரதம்மியங்களைப்பற்றி பக்ஷபாதமின்றி உண்மையா யுரைக்கினும் நீவிரதனை யுண்மையென் றுன்னாது என்மையென் றெண்ணுவீர்; ஆதலின் [illegible]மத்தியஸ்தராக விருத்தற் பொருட்டு அகத்தியன், ஆதித்தன், ஆதிசேடன் என்னும் இம்மூவரையும் அழைத்துவாருமென்று ஆக்கியாபித்தார். அதுகேட்ட விசுவாமித்திரர் உடனே விடைபெற்றுச் சூரியலோகத்தை யடைந்து சூரியனைக்கண்டு [illegible]ந்த வண்ணம் நவின்று வந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, சூரியன்: "யானிங்கிலா[illegible]குவரின் எங்கும் இருள்மூடிமக்குமாதலால் வருதற் கிசையே" னென்றுகூற, முனிவர் பின் அவ்விடம்விட்டகன்று அகத்திய ராசிரமத்தையடைந்து அவரைக் கண்டுவணங்கி வந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அகஸ்தியர், நாம்வரின் பூமிசாய்ந்து மேடுபள்ளமாகும் ஆதலால் வரோமென்றார். அதன்பின் பாதாளலோகத்திற்குச் சென்று ஆதிசேடனைக்கண்டு வணங்கி வந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அவரும் நான்வரின்பூமி ஆழ்ந்து தண்ணீரால் மூழ்கிவிடும்போம்; ஆகையால் வருதற்கிசையே னென்றார். உடனே பிரமதேவனிடம்வந்து ஒவ்வொருவரும் செப்பியவண்ணம் கூறுவாராயினர். அப்போது பிரமர் வசிட்டனையழைத்து மேற்கண்ட மூவரையும் அழைத்துவர ஆக்கியாபித்தார். உடனே வசிட்டர் சூரியலோகஞ் சென்று சூரியனை அழைக்க, அவன்முன் விசுவாமித்திரருக்கு உரைத்த வண்ணமே இவர்பாலுங்கூறினன். அங்ஙனமாயின் இவ்விஷத்திரத்தை

காரணமாம். ஒருவன் திரளான செல்வத்தை யுடையவனுயிருந்துங் கல்வி
யென்பது சிறிதுமில்லையாயின், அவன் அப்பொருளைக்கொண்டு நல்வழிப்படுத்து
வகைதெரியாது குளிக்கப்போய்ச் சேறுபூசிக் கொள்வார்போல புண்ணியஞ்
செய்வான்போன்று பாவத்தையே தேடிக்கொள்ளுகிறுன். ஆகையால் வித்தை
யே மகாமேன்மையுடைத்தென்று யாவராலும் புகழத்தக்கதாகும்; இதுவிஷய
மாக மத்தியஸ்தர்களாக விருக்குமகாஜனங்கள் பக்ஷபாதமின்றி நியாயவாயிலாக
விசேடித்ததின்னதென்று விளம்பல்வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து நின்றுள்.
அப்பொழுது அங்குள்ள கல்விமான்களிற்சிலர் தனத்தைவிசேடித்தும் பலர் வித்
தையை விசேஷித்தும் ஓர் முடிபுமின்றி ஈற்றில் எல்லோரும்பத்மதள நாயகியை
த்தோத்தரித்தார்கள். உடனே அம்பிகை இவர்கள்துதிக்கிரங்கிக் குபேரனைவர
வழைத்து இருதிறத்தாரது கொள்கையுங்கூறி இதற்கு நீ மத்தியஸ்தம் செய்
யக் கடவாயென்று கட்டளையிட்டுமறைந்தாள். உடனே சம்பத்திலும் ஞானத்தி
லுஞ் சிறந்தகுபேரன் இருவரையும்நோக்கித் தனத்தைக்காட்டிலும் வித்தையே
மெத்த விசேடித்ததெனக் கூறிச் சமாதானஞ்செய்து ஆதிபுராதீசரைத்தரி
சித்துவணங்கிச் சோமதீர்த்தமென்னும் ஓர்தீர்த்தங் கற்பித்துத் தம்பதியடைந்
தான். பிறகு ரூபாவதி பொறாமைகொண்டவளாய், வித்தியாவதியை பிசாசமா
கக் கடவாயென்று சாபமிட, வித்தியாவதி அவளைநோக்கி அடிமூடே! உனக்குக்
கொஞ்சமும் ஞானமில்லையே! ஸ்ரீபத்மதளநாயகியார் உத்திரவால் குபேரன்
உண்மையை யுரைத்தமைபற்றி நீ எனக்குச்சாடமிடுவது எம்மதிகொண்டோ!
ஆதலால் நீ அதிமூடியாயும், மதாந்தகாரம் பிடித்தவளாயும், அஞ்சாரியாயும்
ஆகக்கடவாயென்று பிரதிசாபங்கொடுத்தாள். உடனேசபைகலைந்தது. பிசாசத்
துவமடைந்த வித்தியாவதி அவ்வாதிபுராதீசராலயத்திலுள்ள தக்ஷிணமூர்த்தி
சந்நிதிக்குக்கீழ்பால் அந்தர்முகமாகத் தியானசித்தியாயமர்ந்து நிற்கையில்,
வாணி தன்பக்தையான வித்தியாவதியடைந்த சாபத்தையறிந்து மனம்
பொறாது ஆதிபுரத்தில் வந்து தன்பெயரால் ஓர் தீர்த்தங்கற்பித்து அத்
தீர்த்தங்கொண்டு ஆதிபுராதீசருக்கும் பத்மதள நாயகியார்க்கு மபிடேகி
த்துப் பூசைநிவேதனுதிகள்செய்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, வித்தியாவதி
யெய்திய பிசாசாம்சத்தை நீக்கியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, ஆதி
புராதீசுரர் அவள்கோருதலுக்கிசைந்து பிரசன்னராய் "ஏ ஞானமூர்த்தே!
நினது நாமபூர்வமாயமைந்துள்ள தீர்த்தத்தில் வித்தையைப் பத்தியாற்படி
விப்பாய்." என்று அநுக்கிரகித்துமறைந்தார். உடனே வாணிதன்னுலாக்கப்
பட்ட தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வித்துப் பிசாசத்துவத்தை நீக்கியருளித்
தனது சத்தியலோகமடைந்தாள். பின்சுத்ததேகியாகிய வித்தியாவதி ஆதிபுரா
தீசருக்கு அடிமைபூண்டொழுகி ஈற்றில் அவரடிநிழலமர்ந்தாள். நிற்க; அவ்வா
ணிதீர்த்தத்தில், பிசாசால்பீடிக்கப்படுவோர் ஸ்நானஞ்செய்யின் அதுநீங்கிசுக
முறுவர்கள். இதுநிற்க; மதுரைச்சுந்தரேசுரரது ஆஞ்ஞையால் ராஜசேகரபாண்
டியன் என்னுமோர்அரசன் மேருபர்வதத்தையடைந்து திரளானபொன்னிதிகளை
ப்பெற்றுத், திரும்புங்கால் ஆதிபுரியடைந்து ஆதிபுராதீசரடிபணிந்து வணங்கி

தரிசித்து அவரநுக்கிரகத்தால் விரைவில் மதுரையையடைந்து சொக்கலிங்
கப்பெருமானைத்தரிசித்து அபிஷேகமுதலியன செய்துவணங்கிப்பின் அப்பதி
யில் வசிக்கும் அந்தணர்கள்விரும்பியவண்ணம் அத்தனத்தால்திருப்தி செய்
வித் திருந்தான். திருஞானசம்மந்தமூர்த்திசுவாமிகளும் இவ்வாதிபுரீசரால
யத்தில் ஓர் ஞானமண்டபமியற்றிச் சிலகாலம் அதிலெழுந்தருளியிருந்து சம
ணர்களைக் கண்டித்து ஞானதீர்த்தமென்னும் ஓர் தீர்த்தமுங்கற்பித்தருளி
னர். இதற்கு அறிகுறியாக அவ்வவ் வடையாளங்களோடு தீர்த்தங்கள் விள
ங்குதலுமன்றி தக்ஷிணமூர்த்திக்குக் கீழ்பால் வித்தியாவதி, இராஜசேகரபாண்
டியன் என்னுமிருவர்களும் இன்றும் விக்கிரகசொருபராய் விளங்குகின்றுர்கள்.

ஸ்ரீபத்மதளநாயகித் திருநாமச்சருக்கம்.

வசந்தருது காலத்திலே ஓர்நாள் ஆதிபுராதீசுரர் பரிமளமிகுந்த நறு
மலர் மாலைகளணிந்து கண்டத்தரா யெழுந்தருளிச் சூரிய தீர்த்தத்தை நோக்
கி, சூதமுதலான சகலவிருக்ஷங்கள், மல்லிகை, முல்லை, ஜாதி, சண்பக
முதலான புஷ்பச்செடிகளும், சக்கரவாகம், கோகிலம், மயில்முதலிய பக்ஷி
சாதிகளும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கும் சோலைகளினது சிறப்பைக் கண்டும்,
தற்சூழ்ந்த தீர்த்தங்களில் செந்தாமரை, வெண்டாமரை, செங்கழுநீர், குமு
தம் முதலியபுஷ்பங்கள் புஷ்பித்து அதிலுள்ளதேனைப்பருகும் வண்டுகள்
செய்யும் ரீங்காரசப்தங்களைக்கேட்டும், பலவிதமான நறுமணங்கலந்த வசந்த
காற்றுகளால் சுகித்து உமையவளோடு ஜலக்கிரீடைசெய்ய ஆரம்பித்தார். அப்
பொழுது அம்பிகை செந்தாமரை மலரின்சிறப்பைக்கண்டு அம்மலரால் ஆதி
புராதீசுரரை அருச்சிக்க எண்ணங் கொண்டு மானதபூசையால் சிறிது தா
மதித்து நிற்க, ஆதிபுராதீசுரர் அம்பிகையினது அகத்தெண்ணமறிந்தவராய்
"ஏ பத்மதளநாயகி! ஜலக்கிரீடைக்கு வருவாய்" எனறழைத்து அம்பிகை
யுடன்ஜலக்கிரீடைசெய்தரர். அன்றுமுதல் உமையவளுக்குப் பத்மதளநாயகி
யென்னுந் திருநாமம் வழங்கலாயிற்று. நிற்க, அச்சமயத்திலே ஆதிபுரா தீசு
ரரைத்தரிசிக்க விருப்பங்கொண்டு தாருகாவனத்தினின்றும் வந்த சப்த
ரிஷிகளும் ஈசுரர் ஜலக்கிரீடையிலிருப்பதை யுணர்ந்தவர்களாய், அஃது முடி
ந்தபிறகே தரிசித்தல் முறையாமெனத்தெரிந்து அங்கே சிறிதுபோது வசி
த்துத் தங்கள் பெயரால் ஓர் தீர்த்தங்கற்பித்து, ஈசுரர் கிரீடைமுடிந்து
எழுந்தருளிவந்து தமதிடமமர்ந்தபின் அத்தீர்த்தங்கொண்டபிஷேகித்துப்
பத்திர புஷ்பங்களால் அருச்சித்து அருட்பிரசாதமும்பெற்றுத் தத்தம்பதி
யடைந்தார்கள். இதற்கறிகுறியாக ஆலயவிமானத்தில் சப்தரிஷிகளும் ஒருங்
கே காணப்படுகிறுர்கள். ஆதலின், இத்தகையமேன்மை பொருந்திய தல
த்தில் வசிக்கும் சத்பாத்திரர்களுக்குப் பூதானஞ்செய்தோர் இகத்தில்போக
போக்கியங்களையும் பரத்தில் மோக்ஷத்தையும் அடைவார்கள். கோதானஞ்
செய்தோர் இருபத்தொரு தலைமுறையுடனும் சுவர்க்கமடைவார்கள். இன்னம்

புத்தகம், வஸ்திரம், பூணுநூல், பீதாம்பர முதலியன தானஞ்செய்தோர் ஜன்மங்கள் தோறும் ரோகங்கள் அடையப்பெறார். ஆலயத்தில் உருத்திரபாராயணஞ் செய்துகொண்டு, க0 - பிரதக்ஷிணஞ்செய்து ஆதிபுராதீசுரனை அன்புடன் தரிசித்தோர், தேவலோகத்திலே தேவர்களாய் வாழ்வார்கள்.

வலம்வருச்சருக்கம்.

ஸ்ரீ சிவபெருமான் திருக்கோயில் கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் எல்லாத்தலங்களிலும் முப்போதுந் தரிசித்தல் இயல்பாயினும், ஆதிபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஆதிபுராதீசுரனைப் பிரதோட காலத்தில் தரிசித்தல் மகாவிசேடமாம். ஆகலின், அப்போது சந்தியாவந்தனாதி கிரியை முடித்து விபூதி உருத்திராக்ஷ மணிந்து ஆலயத்துட்சென்று நந்திகேசுரனைத் தரிசித்து அவரனுக்கிரகத்தால் முதலில் விநாயகனையும், அதன்பின் முருகக்கட[illegible]யுந் தரிசித்துப் பின்னர் ஸ்ரீ சிவலிங்கப்பெருமானையும் தக்ஷிணமூ[illegible]யையுந் தரிசித்து தோத்திரஞ்செய்து வணங்கியும், இரண்டாமுறைவலம் வரும்போது [illegible]ம மாதாவாகிய பத்மதளநாயகியைத் தரிசித்துத் தோத்திரஞ்செய்து வணங்கியும், மூன்றுமுறை வலம்வரும்போது சங்குசக்கரதாரியா யெழுந்தருளி பக்தர்களுக்குப் போகமோக்ஷங்களைத் தந்தருளும் ஸ்ரீ இலக்ஷுமிநாராயண மூர்த்தியை வணங்கிப் பின்னும் சிவபெருமானைத் தரிசித்தும், இங்ஙனம் ஏழுமுறை வலம்வந்து தக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதியை யடைந்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை நூருருச்செபித்து அதன்பின் சண்டேசுரர் சந்நிதியடைந்து தரிசித்து சிவதரிசனபலனைத் தந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வணங்கிக் [illegible]ண்டு பின்புமகாபலிமுதலான சிவாக்கிய[illegible]ப்பால தேவர்களை சிவசந்நிதியிலேயே அனுப்பிவிட்டு அதன்பின்பே வீட்டிற்குச் செல்லல் வேண்டும். இங்ஙனமுறையே வல[illegible] அம்மட்டிம் மட்டென்று ஆதிசேடனாலு[illegible] அளவிட லரிதாகும்.

இத்தலபுராணத்தில் ஏது[illegible]த்தியாயத்தையேனும் அன்போடு கற்பவர்களும், கற்பவர்பாற் கேட்[illegible]வர்களும் விசேடஞானிகளாய் வாழ்வார்கள். வியாதியர்ளர் ஓதின் அது[illegible] சுகமுறுவர்கள். மற்றும் இதனைவாசிப்போரனைவரும் அவரவர்கள் விரும்பியவண்ணம் இஷ்டகாமியார்த்தங்களை யெய்தி வாழ்வார்கள். இப்புராணத்தை யன்புடன்கேட்ட சனனகாதிமகரிஷிகள் அத்தியானந்தமடைந்து ஆதிபுராதீசுரனைத் தியானித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து வைகுண்டதவமுதலான ச[illegible] நடத்திப் பின் அவரவ ராசிரமமடைந்து வாழ்ந்தனர்கள்.

ஆதிபுரமான்மியச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதிபுரஸ்தலபுராணம்.

பாயிரம்.

வரசித்திவிநாயகர் துதி.

கலிவிருத்தம்.

சீர்கெழுகோ டொன்று செவியிரண்டு நற்
பேர்பெறு மும்மதம் பேசுநாலு வாய்ச்
சேர்பெறு மைங்கரத் தாறு சென்னிகொள்
ஏர்வர சித்தியே ரம்பை யேத்துவாம்.

ஆதிபுரீசர் துதி.

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

எங்குநிறை பூரணமா கியெல்லாந் தானா யெவ்வுயிரு மீன்றுயிரு கொங்கை தாழா, நங்கைவளர் கின்றவொரு கூறு நீறு நவினியு மதியுமணி முடி * மொழுப்பிந் துங்கமழு மான்பிடிக்குங் கரமு மென்பாங் தொடையலிரு தோளதிய முக்கண் ணோடு, தங்குமுகத் தெழுமன்றையா கமர்ந்தன் போற்றுஞ் சந்தான புரிச்சிவனு டலைமேற் கொள்வாம்.

பத்மதளநாயகியார் துதி.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

எவ்வுயிர்க்குந் தாயாகி யெந்தை யாகி யிறையாகிப் பனையாகி யெல்லாமாகிக், † கவ்வையிலாச் சத்திகட்குங் காரியு மாகிக் காரணகா ரியங்கடந்த பொருளுமாகிச், செவ்வைநலந் தருபரத்தின் கூறுமாகிச் சிவமாகிச் சிவையாகித் தெளிவுமாகி, யிவ்வுலகு முதலெவைக்கு மூல மான பத்மதள நாயகிதா ளிதையஞ்சேர்ப்பாம்.

---

* மொழுப்பு - தொகுதிப்பெயர்.

† கவ்வை - பழிமொழி.

தக்ஷிணாமூர்த்தி துதி.

கலிவிருத்தம்.

கல்லா லின்புடை கருது நான்மறை
யல்லா தாகமப் போதவ ரும்பொருள்
எல்லாம் வல்லவ ரீரு பேர்க்குமோர்
சொல்லாற் சொன்னவன் றாளைத்துதி செய்வாம்.

நிருத்தகணபதி துதி.

கலிவிருத்தம்.

திருவி ளையாட் பிரிவிலனுந் தொழு
முருவினை வழுத்த வெழுத்துச் சொற்
பொருளின் யாப் பலங்கார மளித்திடுங்
கருணை நிர்த்தக் கணபதி யேத்துவாம்.

முருகக்கடவுள் துதி.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

சிறைகொளா தரியயன்மா றேவ ரெல்லாந் திகழ்த ரமா மயி
லேறி வேற்கையேந்தி, நிறைகொண்மா திருவர்புயத் தோங்கக்
கன்க வீராறு மோராறு முகமுங்கொண் டே, மறைநான்கு மாற
ங்க ஞாய மோடு மன்னுபுரா ணம்மிருதி யாகமத்தின், றுறையாய்
ந்த பண்டிதர்க்கும் புலவ னென்னுஞ் சோதிபுரிக் குகன்மலர்த்தா
டொழுதல்செய்வாம்.

நாமகள் துதி.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

எழுத்தசைச்சீர் தளையடியாந் தொடையா மென்னு மியன்ம
லர்க ளாறெடுத்துத் தாக்கிச்சொற்று, வழுத்தம்மைப் பாவினஞர்
தொடுத்து நான்கும் வாய்த்தவுடை பொருட்சுவைத்தேன் மனமு
ங்கூட்டித், தழுத்துரைத்தக் கவிமாலை யினுந் தொடுத்துச் சந்தா
ன புரித்தலைவன் றாளிற்சாற்றப், பழுத்தமனத் தவர்துதிக்கும்
வாணி பாதம் யாவினென்றன் பாலருளும் பலிக்கத்தானே.

திருநந்திதேவர் துதி.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

குணக்குன்றே யருட்கடலே குருவே யென்னக் குலவுசன
காதியர்க்குங் குறைகளைந்துப், பிணக்குன்று யாகவவி கொண்ட
மாயோன் பிரமைசெலச் சிலாதனார்க்குப் பிள்ளையாகிக், கணக்கில

தாம் வரமருளிக் கயிலை மேவிக் காவலொடு வேத்திரமுங் கையிற்
றாங்கி, வணக்கமுறுஞ் சுரர்முனிவர்க் கிணக்கஞ் சொல்லி வாழு
நந்தி பரனிருதாள் வணக்கஞ்செய்வாம்.

சந்தமுனிவர்கள் துதி.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

வழுவில்மறை யாகமந்தேர் தெளிவினுடன் யோக சித்தி
மா ஞானந்தன்னைத், தழுவிளை ரகத்தியராங் கிரசய்ய றண்கௌத
மக்கசிபர் மார்க்கண்டேயர், பழுதிலாப் புலத்தியரோர் வசிட்ட
ரோடும் பக்குவரா யிவரொழுவர் பாதம்போற்றிப், பொழிதலை
னச் சந்தான புரிச்சிரோதப் புன்மைகெடப் புண்ணியமும் பொ
ருந்தினேனே.

ஆளுடையபிள்ளையார் துதி.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

தெருளோங்குங் கௌணியர்க்கோர் மணியாத்தோன்றிச்
சிவஞானப் பாலருந்திக் * கிட்டிச் † சின்னப், பொருளோங்கச்
சிவிகைமுனந் தலையைப்போக்கிப் பொற்றிழிவாங் கிச்சுரநோய்
விடமு நீக்கி, மருளோங்குந் திணைமாற்றுங் கதவடைத்து மான்ப
னையு மென்பையும் பெண்ணுருவ மாக்கி, யருளோங்கு மணமத
னில் விடுநல்கு மாளுடையப் பிள்ளையின்றா ளகத்திற் கொள்வாம்.

ஆளுடையவரசின் துதி.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

வளம்பெருகத் திலகவதி யோடா ரூரின் வந்துபிறந் ததிகை
மனுற் சூலைநீங்கிக், கன்மிசைமருகு மமணர் செயுங் கொடுமை நான்
கிற் கன்மிதந்துச் சூலவிடை [illegible] தோட்கொண்டு, முளமுருகி
நல்லூரி னடியைச்சூடி யொன்[illegible] பெற்றுவிடந் தீர்த்துன்னே
க்கித், துளங்குழவா ரத்திலிங்க[illegible]டைந்த வப்பன் றாணைமலர்த்
தாள் மனமிருத்தித் துயர்களைப்பாம்.

ஆளுடையநம்பியார் துதி.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

மருவளருந் திருநாவ லூரிற்சைவ மாபுதித்தா வனங்காட்ட
மணந் தவிழ்ந்துத், திருவளரா ரூர்ப்பரவைக் காகப் பொன்னைத்
திருக்குளத்திற் செங்கல்லி னளித்தவெகற்கொண், டொருவளஞ்

---

* கிட்டி - கைத்தாளம். † சின்னம் - தாரை, எக்காளமுதலிய சின்னங்களாம்.

சேர் சங்கிலியாற் கண்போய் பெற்றுந் தூதாளனல் முதலைவாய்ப் பிள்ளைதந்துங், கருவடையாக் * கிள்ளை † யும்ப லோடுமேறிக் கயிலையமர் கொங்கனம்பிக் கழல்துதிப்பாம்.

ஆளுடையவடிகளார் துதி.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

சகம்பரவும் வாதவூர் தன்னிற்றோன்றிச் சகலகலா நிதியாகித் தமிழ்நா டற்குச், சுகந்தருமா மாத்தியராய்த் துரகப் பொன்னாற் றொழும்புமடித் தழும்பும்வரச் சுஞ்ஞானத்தா ல், மகந்தருமா மறை பரவுஞ் சைவ மோங்க மன்னூமை நீக்கிமாறுண் மதியைவைத் தே, யகமுருகித் தொழுதழுது கோவைபாவை யரனெழுத வடை ந்தவன்ப ரடிகள்போற்றி.

தண்டியடிகளோ டறுபத்துமூன்று சந்தானக்குரவர்களின் துதி.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

உண்மையறி வாசார மொழுக்கங்கல்வி யோகமன்பு பத்தி வை ராகஞானந், தண்மையுறு நீறுகண்டி யைங்தெழுத்துந் தாங் கியுரைத் திருந்தருள் சேர் தகைய ராகி, யொண்மையுறு மறுபத்து மூவர்தாரு மொருதண்டித்தாருமென்ற னுச்சி மேற்கொண், டண்மைபெறச் சந்தானக் குரவர்சீரு மனுதினமும் வழுத்தவக முருகிற்றன்றே.

வாழ்த்து.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

துலங்குகவேதவேள் விநூமழைபொழிந்துவான
மிலங்குகமண்ணேரொவ்வாயிறைவன்செங்கோற்கீழ்வாழ்க
நலங்கிளர்மணியுநீறுஞானவைந்தெழுத்துநாடிப்
புலங்கொளுமாதிசைவர்பூசையும்பொலிகமாதோ.

புராணவரலாறு.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

வேதமோடாகமங்கண்விளங்குமுதநூலாகு
மேதமில்வழிநூல்தானுமிருதிகள்புராணமாகுஞ்
சாதகக்கற்பஞ்சிட்சையங்கமுஞ்சார்புநூலாம்
போதகநூற்கண்மூன்றும்புராணமேபுகலுங்கொண்டே.

* கிள்ளை - குதிரை. † உம்பல் - வெள்ளையானை.

நக்கன்சொற்றெளிந்தநந்திநாயகன்சனற்குமார
மிக்கவர்புடையோற்கோதவியாசன்கேட்டச்சூதற்கு
* மொக்கமீப்புராணமூவாறுரைத்தனன்சைவம்பத்தி
னிக்கதைபிரமாண்டத்திற்சேத்திரத்தறுபத்தெட்டே.

பிரமாண்டவுத்தரஞ்சேர்சேத்திரமகிமைதன்னிற்
பரமாண்டவர்சொலத்தியாயமோரறுபத்தெட்டின்
உரைமாண்டவர்சந்தானபுரிக்கதைநவமுஞ்சொல்லக்
கரைமாண்டவுவகைவெள்ளங்கமைகடற்கலந்ததன்றே.

அத்தியாயவகை.

புகல்சிவதலத்திற்றீர்த்தமூர்த்தியாமத்தியாயத்
திகல்சிவபூசைபங்கற்றிரிபுராள்பெற்றதோடு
† வகிர்திருவாலிபூசைமலரவன்கதிரோன்வாணி
பகர்சிவபூசைபத்மிநாமந்தக்கணமொன்பானே.

அவையடக்கம்.

வழுவிலாநூணங்தேர்சைவவளந்தருமரிபுரத்தின்
மழுவலத்தேந்திபாதமலர்நறவருந்துங்காதை
யுழுவையாம்புலவர்முன்பாய் ‡ மண்டலியுரைக்கலுற்றேன்
பழுதுளதேனுமன்னம்போற்கொளற்பான்மையாமால்.

பெருந்திறல் § வரிமுன்வென்றிப்பேசுபு ¶ கூலந்தன்போற்
பருந்தின்முன் || புலிங்கமோங்கிப்பரத்தல்போலின்னூற்காதை
திருந்தியபுலவர்முன்னஞ்செப்பினனினம்போலுன்னக்
$ கரும்பிளைப் + பிக ∴ வரிட்டங்காக்கல்போற்கொள்வரன்றே.

வேறு.

முன்மொழி மறைக ளாகம மனைத்தும் வாயினு லடிமுத லெ டுத்துத், தென்மொழி முறைகள் புரிந்தவர்க் களித்தத் தேமொழி யோடுமை மொழியும், நன்மொழி யாகக் குளிர்தரக்கேட்கு நவி லரி புரிச்சிவன் செவிக்கென், புன்மொழி புகுதற் பொருந்துமேற் √ படிந்தும் புலவர்வா யொழுகிய டொழுகே.

ஆதிபுரஸ் தலபுராண பாயிர முற்றிற்று.

* ஒக்கம் - உயர்வு. † வகிர் - வழி. ‡ மண்டலி - பூனை. § வரி-புலி. ¶ கூலம்-பசு. || புலிங்கம்-ஊர்க்குருவி. $ கரும்பிளை-காகம். + பிகம்-குயில். ∴ அரிட்டம் - முட்டை. √ படிதல் - கலத்தல்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகளருளிச்செய்த பெரியபுராணசார நூற்சிறப்புப் பாயிரம்.

ஏர்பரவுமேனுஇிராதரவதாரஞ்செய்தெயினனூரிற்
சீர்பரவவின்றதனாற்றிருஞானசம்பந்தரொராவெல்லப்
பேர்பரவுமப்போதமண்டபம்வீற்றிருந்தருள்சேர்பெற்றியாலும்
பார்பரவுஞ்சந்தானவாதிபுரித்தொண்டுதாய்ப் பகர்வர்மேலோர்.

அருள் பரவு திருத்தொண்ட ரறுபத்து மூவர்களென் மூவரான்பின், றெருள் பரவு சந்தானத் தொல்புரிக்கு மேர்தொழும்பு சேரற்செப்பிப், பொருள் பரவு மாதிசிவக் கோத்திரரோ டறுவருமா பதிதாளேற்றி, மருள் பரவ னீக்கியெற்கு முகவுரையா மல்குபுகழ் வகுப்பனுனே.

உமாபதி சிவாசாரியா ரருளிச்செய்த திருத்தொண்டப் பெரியபுராண சார பாயிரம்.

மல்குபுகழ் வன்றொண்ட ரருளாலீந்த வளமருவு திருத்தொண்டத் தொகையின் வாய்மை, நல்கும்வகை புல்கும்வகை நம்பியாண்டார் நம்பிதிரு வந்தாதி நவின்ற வாற்றும், பல்குநெறித் தொண்டர்சீர் பரவவல்ல பான்மையா ரொமையாளும் பரிவால் வைத்த, செல்வமிகுந் திருத்தொண்டர் புராணமேவுந் திருந்துபயனடியேனுஞ் செப்ப லுற்றேன்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

தண்கயிலை யதுநீங்கி நாவலூர்வாழ் சைவனார் சடையனார் தநயனாராய், மண்புகழ வருட்டுறையா னோலைகாட்டி மணம் விலக்க வன்றொண்டா யதிகைசேர்ந்து, நம்பினுட னருள்புரிய வாரூர்மேவி நலங்கிளரும் பரவைதோ ணயந்து வைகித், தின்குலவும் விறன்மிண்டர் திறல்கண் டேத்துந் திருத்தொண்டத் தொகையருளாற் செப்பினாரே.

செப்பலருங் குண்டையூர் நெல்லழைத்துத் திருப்புகலூர்ச் செங்கல் செழும்பொன்னுச் செய்து, தப்பின்முது குன்றார்தரும் பொருளாற் றிட்டுத் தடத்தெடுத்துச் சங்கிலிதோள் சார்ந்துநாதனைப்பிறனித் தூதுவந்தா றூர்மேறி யுறுமுதலை சிறுமதலை யுமிழநல்கி, மெய்ப்பெரிய களிறேற்றி யருளாற்சேர வேந்தருடன் வடகைலை மேவினாரே.

தில்லைவாழந்தணர்.

நல்லவா னவர்போற்றுந் தில்லைமன்று ளுடகஞ்செய் பெருமானுக் கணியார் நற்றொற், றொல்லைவான் பணியெடுத்தற் குரியார்வீடுந் துறந்த நெறியார் தொண்டத் தொகை முன்பாடத், தில்லைவா ழந்தணரென் றெடுத்து நாதன் செப்புமரு ளுடையார் முத் தியார்பத்திக், கெல்லைகாண் பரியாரொப் புலகிற்றுமே யேய்ந்துளா ரொமையாள வாய்ந்துளாரே.

திருநீலகண்டநாயனார்.

தில்லைநகர் வேட்கோவர் தூர்த்தராகித் தீண்டிலெமைத் திருநீலகண்டமென்று, சொல்லு மனையாடனையே யன்றிமற்றுந் துடியிடையா ரிடையின்பந் துறந்துமூத்தங், கெல்லையிலோ டிறைவைத்து மாற்றிநாங்க ளெடுத்திலமென் றியம்புமென விழிந்துபொய்கை, மெல்லியிலா ளுடன்மூழ்கி யிளைமையெய்தி விளங்குபுலீச்சரத்தானை மேவினாரே.

இயற்பகை நாயனார்.

எழிலாருங் காவிரிப்பூம் பட்டினத்து ளியல்வணிக ரியற்பகையா ரிருவர்தேட, வழலாய பிரான்றூர்த்த மறையோனாகி யாயிழையைத் தரவேண்டி யனையவையன், கழலாரப் பணிந்துமனைக் கற்பின்மேன்மைக் காதலியைக் கொடுத்தமர்செய் கருத்தால்வந்த, பிழையாருஞ் சுற்றமெலாந் துணித்துமீளப் பின்னுகனு ரழைத்தருளப் பெற்றுளாரே.

இளையான்குடிமாற நாயனார்.

மன்னியவே ளாண்டொன்மை யிளசைமாறர் வறுமையாலுணவுமிக மறந்துவைகி, யுன்னருநள் ளிருண்மழையி லுண்டிவேண்டியும்பர்பிரா னணைய வயலுழுதுவித்துஞ், செங்கெனமுளையமுதுமனை யலக்காலாக்கிச் சிறுபயிரின் கறியமுது திருந்தச்செய்து, பன்னலரு முனைவருந்தற் கெழுந்தசோதிப் பரலோக முழுதாண்ட பான்மையாரே.

மெய்ப்பொருணாயனார்.

சேதிபர்நற் கோவலூர் *மலாடமன்னர் திருவேட மெய்ப்பொருளாத் தெளிந்தசிந்தை, நீதியினா ருடன்பொருது தோற்ற மாற்றா னெடுஞ்சினமுங் கொடும்படையு நிகழ்வெண்ண, மாதவர்போ லொருமுறைகொண் டணுகிவாளால் வன்மைபுரிந் திடமருண்டு வந்தகத்தன், காதலுற நமர்தத்தா வென்றுநோக்கிக் கடிதகல்வித் திறைவனடி கைக்கொண்டாரே.

விறன்மிண்டநாயனார்.

விளங்குதிருச் செங்குன்றூர் வேளாளன் றொன்மை விறன்மிண்டர் திருவாரூர் மேவுநாளில், வளங்குலவு தொண்டரடி வணங்காதேகும் வன்றொண்டன் புறகவனை வலியவாண்ட, துளங்குசடை முடியோனும் புறகென்றன்பாற் சொல்லுதலு மவர்தொண்டத் தொகைமுன்பாட, வுளங்குளிர வுவந்தென்று ரதனாலண்ண லுவகைசேர வுயர்கணத்து ளோங்கினாரே.

அமர்நீதிநாயனார்.

பழையாறை வணிகரமர் நீதியார்பாற் பரவுசிறு முனிவடிவாய்ப் பயிலுநல்லூர்க், குழைகாதர் வந்தொருகோ வணத்தை வைத்துக் கொடுத்ததனை யெடுத்தொளித்துக் குளித்துவந்து, தொழிலாரு மதுவேண்டி வெகுண்டுநீரித் துலையிலிடுங் கோவணநேர் தூக்குமென்ன, வெழிலாரும் பொன்மனைவி யிளஞ்சேயேற்றி யேறினர்வா னுலகுதொழ வேறினாரே.

எறிபத்த நாயனார்.

திருமருவு கருவூரா னிலையார்சாத்துஞ் சிவகாமி யார்மலரைச் சிந்தையானை, யரநெறியோ னெறிபத்தர் பாகரோடு மறவெறிய வெண்ணுயிரு மகற்றியொன்று, புரவலனார் கொடுத்தபடை யன்பால் வாங்கிப் புரிந்தரிவான் புகவெழுந்த புனிதவாக்காற், கரியினுடன் விழுந்தாரு மெழுந்தார் தாமுங் கணநாத ராகாவல் கைக்கொண்டாரே.

ஏனாதிநாத நாயனார்.

ஈழக் குலச்சான்றா ரெயினனூர்வா ழேனாதி நாதனா ரிறைவனீற்றைத், தாழத் தொழுமரபார் படைகளாற்றுந் தன்மைபெறு வதிசூரன் சமரிற்றோற்று, வாழத் திருநீறு சாத்தக்கண்டு மருண்டார் தெருண்டார்கை வாள்விடார்நேர், வீழக் களிப்பார் போனின்றே யாக்கை விடுவித்தார் சிவனருளே மேவினாரே.

* மலாடமன்னன் - மலையமா நாட்டரசன்.

கண்ணப்ப நாயனார்.

வேடரதி பதியுடுப்பூர் வேந்தனாகன் விளங்கியசேய் திண்ணனார் *கன்னிவேட்டைக், காடதில்வாய் மஞ்சனமுங் குஞ்சிதரு மலருங் காய்ச்சியமென் றிடுதசையுங் காளத்தியார்க்குத், தேடருமன் பினிலாறு தினத்தளவு மளிப்பச் சிறுசிவகோசரியுந் தெளிய விழிப்புண்ணீ ரோடவொரு கண்ணப்பி யொருகண்ணப்ப வொழிகவெனு மருள்கொடரு குறகின்றாரே.

குங்கிலியக்கலய நாயனார்.

சிலமலி திருக்கடவூர் கலயனாராந் திகழ்மறையோர் பணிவறுமை சிதையாருன்மனை, தாலியைநெற் கொளவென்று வாங்கிக் கொண்டு கங்கையில்குங் கிலியத்தாற் சார்ந்த செல்வர், ஞாலநிகழ் திருப்பனந்தா ளுறைதர்நேரோ நரபதியுந் தொழக்கச்சா னயந்துபோதப், பாலமுதுண்டாரு மாசுமெய்திப் பரிந்தமுது செயவருள்சேர் பான்மையாரே.

மானக்கஞ்சாற நாயனார்.

கஞ்சநகர் மானக்கஞ் சாறனார் சீர்க்காதன் மகள்வதுவை மணங் காணநாளில், வஞ்சமலி மாவிரதத் தலைவனாகி வந்துபுகுந் தவளைக மகிழ்ந்து நோக்கிப், பஞ்சவடிக் காமென்ன வரிந்து நீட்டும் பத்தரெதிர் மறைந்திறைவன் பணித்தவாக்கா, லெஞ்சலில்வண் குழல்பெற்ற பேதைமாதை யேயர்பிராற் குதவியரு ளெய்தினாரே.

அரிவாட்டாய நாயனார்.

தாவிற்கணை மங்கலத்துள் வேளாண் டொன்மைத் தாயனார் நாயனார் தமக்கேசெந்நெற், றூவரிசி யெனவினைவ தலையேயாகத் துறந்துணைவு வடுவரிசி துளங்குகீரை, யாவினிலாந் துடன்கொணரா வோர்கமரிற்சிந்த வழிந்தரிந்தான் கொண்டேட்டி யரியாமுன்னே, மாவடுவி னொலியுமரன் கரமுந்தோன்றி வாள்விலக்கி யமரர்தொழ வைத்தவன்றே.

ஆனாயநாயனார்.

மங்கலமா மழநாட்டு மங்கலமா நகருண் மருவுபுக ழானாயர் வளரா மேய்ப்பார், கொங்கலர்பூந் திருக்கொன்றை மருங்கு சார்ந்து குழலிசையி னைந்தெழுத்துங் குழைய வைத்துத், தங்குசரா சரங்களெல்லா முருகாநிற்பத் தம்பிரா னணைந்து செவி தாழ்ந்து

* கன்னி - அழிவின்மை, இளமை.

வாழ்ந்து, பொங்கிய வான் கருணைபுரிந் தென்று மூதப் போதுக வென் றருளவுடன் போயினரோ.

மூர்த்தி நாயனார்.

வழங்குபுகழ் மதுராநகர் மூர்த்தியாராம் வணிகர்திரு வால வாய் மன்னர் சாத்தக், தழங்குதிர முழங்கைகரத் தேய்த்தலூறுந் தவிர்ந்தமணர் வஞ்சனையுந் தவிரமன்ன, னிழந்தவுயி ரினனாக ஞா லநல்க வெழில்வேணி முடியாக விலங்கு வேட, முழங்குபுக முணி யாக விரைநீறாக மும்மையுல காண்டருளின் முன்னினரோ.

முருக நாயனார்.

மன்னுதிருப் புகலூர்வாழ் முருகனார் மறையவர்கோ வர்த்த மா னீச்சரத்தார், சென்னியினுக் கழகமரு மலர்கள் கொய்து திரு மாலை புகழ்மாலை திகழச்சாத்திக், கன்னிமதிற் கழுமலநா டுடைய நாதன் கா[illegible]ங்கு மணங் காணுங் களிப்பினாலே, பின்னல்கெட வுடன்[illegible]வித் தருளார் மீளா திலங்குபெரு மணத்தாளை யெய்தி னரே.

உருத்திரபசுபதி நாயனார்.

பங்கமில்வண் புகழ்நிலவு தலையூர்வாழும் பசுபதியா ரென மறையோர் பணிந்து செந்தே, னங்கமல மடுவினிடை யல்லு மெ ல்லு மகலாதே யாகளமா யமர்ந்து நின்று, திங்கள் வளர் சடைமு டியா னடிகள் போற்றித் திருவெழுத்து முருத்திரமுந் திகழ வோதி, மங்கையிட முடையபிரா னருளான் மேலை வானவர்க டொழு முலகின் மன்னினரோ.

திருநாளைப்போவார் நாயனார்.

நன்மைதிகழ் மேற்கானாட் டாதனூர்வாழ் நந்தனார் புறத்தொ ண்டர் நாளைப் போகப், பொன்மலிதென் புலியூர்க்கென் றுரைப் பார் புன்கூர்ப் பொய்கையமைய்த் தடிலேறு பிரியநோக்கி, வன்ம தில்சூழ் தில்லையிறை யருளால்வாய்ந்த வண்டழலி னிடைமூழ்கி மறையோர் போற்ற, மின்மலிசெஞ்சடைமுனியா யெழுந்து நா தன் விளங்குநடந் தொழுமன்றுண் மேவினரோ.

திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார்.

கொந்தலர்பூம் பொழிற்கச்சி நகரேகாலிக் குலத்தலைவர் தவர் குறிப்புக் குறித்துளார் பால், வந்திறைவர் நம[illegible]று தாரீராகின் வருந்துமுடை லெனவாங்கி மாசு நீத்த, கந்தை [illegible]தாழிய மழை

யுமாலைக் கடும்பொழுதும் வரக்கண்டு கலங்கிக் கன்மேற், சிந்த முடி புடைப்பளவிற் றிருவேகம்பர் திருக்கைகொடு பிடித்துயர் வான் சேர்த்தினரோ.

சண்டேசுர நாயனார்.

வேதமலி சேய்ஞலூ ரெச்ச தத்தன் விளங்கியசேய் மறைப யிலும் விசாரசன்மர், கோதனமேய்ப் பவன்கொடுமை பொறாது தாமே கொண்டு நிரை மண்ணியின்றென் கரையினீழற், றுதகியின் மணலிலிங்கத் தான்பாலாட்டத் தாதைபொறா தவையிடறுந் தா ன்கண் மாளக், காதிமலர்த் தாமமுயர் நாமமுண்ட கலமகனும் பத மருளாற் கைக்கொண்டாரோ.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

போற்றுதிரு வாமூரில் வேளாண் [illegible]ன்னைப் பொருவில் கொறுக்கைய ரதியர் புகழனார்பான், மாற்றருமன[illegible] திலக வதியா மாது வந்துதித்த பின்பு மருணீக்கியாருந், தே[illegible]விலி சமயமுறு துயர நீங்கத் துணைவாரு டரவந்த சூலைநோயாற், [illegible] றருநீ ளிடரெய்திப் பாடலிபுரத் திரத்திற் பாழியொழித் தானதி கைப் பதியில்வந்தார்.

வந்துதமக் கையாருளா னீறுசாத்தி வண்டமிழா னோய்தீர் ந்து வாக்கின் மன்னாய், வெந்தபொடி விடம்வேழம் வேலைநீந்தி வியன்சூலங் கொடியிடபம் விளங்கச் சாத்தி, யந்தமிலப் பூதிமக னரவுமாற்றி யருட்காசு பெற்றுமறை யடைப்பு நீக்கிப், புந்திம கிழ்ந் தையாற்றிக் கைலை கண்டு பூம்புகலூ ரரன்பாதம் பொருந்தி னரோ.

குலச்சிறைநாயனார்.

கோதில்புகழ் தருமணமேற் குடியார்கோவண் குலச்சிறை யார் தென்னர்குல வமைச்சர் குன்று, மாதவர்க ளடிபரவு மரபார் பாண்டி மாதேவி யாரருள்வான் பயிர்க்கு வேலி, காதன்மிகு கவு ணியர்கோன் வாதிற்றோற்ற கையரைவையைக் கரைசேர் கழுவி லேற்று, நீதியினா ராலவாய் நிமலர்ச் சேர்ந்த நின்மலனா ரென்மல ங்க ணீக்கினரோ.

[illegible]மிழலைக்குறும்பநாயனார்.

கொன்[illegible]ர்சோலை மிழலைநாட்டுக் கோதில்புகழ்ப் பெருமிழ[illegible]ி, ரண்டர்பிரா னடியவருக் கடியாராகு

மாதரவா லணுக்கவன் றொண்டர்க்காளாய், மண்டொழுமெண் டருசித்தி வாய்ந்துளார்தாம் வன்றொண்டர் வடகைலை மருவுநா ண்மு, னெண்டிகழு மறைமூல நெறியூடேகி யிலங்கொளிசேர் வடகைலை யெய்தினாரோ.

காரைக்காலம்மையார்.

தங்குபுகழ்க் காரைக்கால் வணிகன்மிக்க தனதத்தன் றரும்பு னிதவதியார்மாவின், செங்கனிக டிருவருளா லழைப்பக்கண்டு திகழ்கணவ னதிசயித்துத் தேசநீங்க, வங்கவுட லிழந்துமுடி நடையாலேறி யம்மையே யெனநாத னப்பாவென்று, பொங்குவட கைலைபணிந் தாலங்காட்டிற் புனிதனடி மனவாரும் போற்றினாரோ.

அப்பூதியடிகணாயனார்.

அந்தமிழிற் [illegible]ர் வருமப்பூதி யருமறையோர் திருநாவுக் க[illegible]ம், பந்தரிடை யெழுதக்கண் டரசுமெய்தப் பணிந்துவுடன் [illegible]டிப் படப்பைசேர்ந்த, மைந்தனுயி ருயர்கதலியிலைமே [illegible]ரும் வாளரவுகவரவுடன் மறைத்தல் கேட்டுச், சிந்தைமகிழ்ந் துயர்பதிக மருந்தாற்றீர்த்துத் திருவமுது செயவருளைச் சேர்ந்துளாரோ.

திருநீலநக்கநாயனார்.

நீதிதரு மறையோர்வாழ் சாத்தமங்கை நீலநக் கரைவந்தி நிமலர்மேனி, யூதிவிழுஞ் சிலம்பிகடிந் தவளைநீத்தார்க் குமியாதவிடநாத னுறுநோய் காட்டக், காதன்மிகு மனைவியையு மகிழ்ந்துமேவிக் காழியர்கோ னமுதுசெயக் களித்துவாழ்ந்து, வேதிகையிற் பாணனுற் கிடமுநல்கி விளங்குபெரு மணத்தானை மேவினாரோ.

நமிநந்தியடிகணாயனார்.

நண்ணுபுகழ் மறையோர்வா ழேமப்பேறூர் நமிநந்தி யடிகடிரு விளக்குநல்க, வெண்ணெ யமணர்கள்விலக்க நீராலாரூ ரிலங்குமர நெறியாருக் கேற்றுநாளிற், கண்ணமணர் கெடக்கண்பெற் றடிகள்வாழக் காவலனை யிமிந்தங்கள் கட்டுவித்தே, யண்ணலருள் கண்டாரூ ரமர்ந்துதொண்டர்க் காணி[illegible]ன மரசினரு ளடைந்துளாரோ.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி[illegible]

காழிநகர்ச் சிவபாத விதயர்தந்த [illegible] னமுதுமை யாள் கருதியூட்டு, மேழிசையி னமுத[illegible]ங்கி யிலங்

இயங்கித் திலச்சிவிகை யிசையவேறி, வாழ்முயலக னகற்றிப் பந்த ரேய்ந்து வளர்கிழிபெற் றரவின்விட மருந்தாற்றீர்த்து, வீழிநகர்க் கா செய்து மறைக்கதவம் பிணித்து மீனவன்மேனியின் வெப்பு விடுவித்தாரோ.

ஆரெரியிட் டெடுத்தவே டவைமுன்னேற்றி யாற்றிலிடு மேடெதிர்போ யணையவேற்றி, யோரமண ரொழியாமே கழுவிலேற்றி யோதுதிருப் பதிகத்தா லோடமேற்றிக், காருதவு மிடிபுத்தன் றலையிலேற்றிக் காயாத பனையின்முது கனிகளேற்றி, யீரமிலா வங்கமுயி ரெய்தவேற்றி யிலங்குபெரு மணத்தானை யெய்தினாரோ.

ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார்.

ஏதமில் வேளாளர் பெருமங் கலத்துளேயர்கோன் கலிக்காம ரிறையை நேரே, தூதுகொளு மவனணுகி லென்னா மென்னுந் துணிவினர்பா லிறைவனருஞ் சூலையேவ, [illegible]வன் றொண்டன்வரி னீய்குமென்ன வெகுண் டெல்வாள் கொடு[illegible] நாவற், போதகமு முடலிகழ வெழுந்துதாழ்ந்து போற்றி[illegible] விலக்கியருள் பொருந்தினாரோ.

திருமூலநாயனார்

கயிலாயத் தொருசித்தர் பொதியிற் சேர்வார் காவிரிசூழ் சாத்தனூர் கருதுமூலன், பயிலாநோ யுடன்வீயத் துயரநீடும் பசுக்களைக் கண்டவனுடலிற் பாய்ந்துபோத, வயலாகப் பண்டையுடலருளான்மேவி யாவடுதண் டுறையூரண்டுக் கொருபா வாகக், குயிலாரு மரசடியி லிருந்துகூறிக் கோதிலா வடகைலை குறுகினாரோ.

தண்டியடிகணாயனார்.

திருவாரூர் வருந்தண்டி யடிகள்காசூழ் சேராதார் குளந்தொட்டற் க[illegible] முன்செவிடுங் கூடிற்றென்று குறித்தறியைப் பறித்தெறியக் கொதித்துத் தங்க, ணருளாலே விழித்தெவரு மந்தராக வமணர்கலக் கம்பலகண் டவர்கள் பாழிப், பருவான கற்பறித்தா விக்கரையுங் கட்டிப் பரனருளா லமருலகம் பற்றினாரோ.

மூர்க்கநாயனார்.

தொண்டவள ந[illegible]வளர் வேற்காட்டேர்வாழ் தொல் லுழவர் நற்சூதர்சூது வென்[illegible]காண்ட பொருள் கொண்டன்பர்க் கமுதளிக்கும் [illegible] திருக்குடந்தை குறுகியுள்ளார், விண்டிசைவு குழ[illegible]ர்மாள வெகுண்டிடலான் மூர்க்கரென

விளம்பு நாம, மெண்டிசையு மிகவுடையா ரண்டர்போற்று மே லுலகு முடனுறு மியல்பி னரே.

சோமாசிமாறநாயனார்.

அம்பர்நக ரந்தணர்சோ மாசிமாற ரன்பர்களாம் யாவர்க்கு மன்பினமு தளிப்பா, ரும்பர்திகழ் வகையாகம் பலவுஞ்செய்யு முண்மையினு ளைந்தெழுத்து மோவா நாவார், நம்பர்திகழ் திருவா ரூர் நயந்து போற்று நாவலர்கோ னடிபரவு நன்மையாலே, யிம்பர் தொழ வும்பர்பணிந் தேத்தமேலை யேழுலகு முடனுறு மியல்பி னரே.

சாக்கியநாயனார்.

சங்கமங் கைவேளாண் டலைவர்காஞ்சிச் சாக்கியரோ டியைந்தவர்தங் தவமுஞ் சைவத், துங்கமலி பொருளுமுணர்ந் தந்தவேடந் துறவா[illegible] தொழுவோர் கண்டோ, ரங்கன்மலர் திருமேனி யழுந்தச்சாத்தி யமருநாண் மறந்தொருநா ளருந்தா தோடி, செங்கலெறிந் திடுமௌவின் மகிழ்ந்தநாதன் றிருவருளா லமருலகஞ் சேர்ந்து ளாரே.

சிறப்புலிநாயனார்.

திருவாக்கூ ரருமறையோ ருலக மேத்துஞ் சிறப்புலியார் மறப்புலியா ரிருமேற்செங்க, ணரவார்த்தார் தருமேற்றூர்க் கன்பரா னூர்க் கமுதளிப்பா ரொளிவெண்ணீ றணிந்த மார்பர், பெருவாக்கான் மறைபரவி யாகம்போற்றும் பெற்றியினு ளைந்தெழுத்தும் பிறழா தோதிக், கருவாக்கா விறைவன்று ளிணைகள் சேர்ந்த கருத்தினு ரெனையாவுந் திருத்தினரே.

சிறுத்தொண்டநாயனார்.

பல்குமருத் துவரதிபர் செங்காட்டங் குடிவாழ் படைத்தலைவ ரமுதளிக்கும் பரஞ்சோதியார்மெய்ச், செல்வமிகு சிறுத்தொண்டர் காழிநாடன் றிருவருள்சேர்ந் தவர்வளருஞ் சீராளன் றன்னை, நல்குதிரு வெண்காட்டு நங்கைசமைத் திடப்பின்னன் மதிச்சந்தனத்தாதி தலைக்கறியிட்டுதவப், புல்கவிரும் வயிரவர்தா மகிழ்ந்து மகவுளைப் போற்றியவர் சிவனருளே [illegible] நந்தினரே.

சேரமான்பெருமா[illegible]

காவலர் மகோதையார் கொடுங் [illegible]க்கழறியவை யறிந்தகோச் சிலம்போசைக் கருத்தா[illegible]ணன்பரடிச்

சேரனென்றே நவின்றுவரும் வண்ணனை நயந்தகோநற், பாவலர்கோப் பாணபத் திரனுல் வாய்ந்த பரமர்திரு முகம்வாங்கிப் பணிகோவெற்பின், மேவியகோ வானைக்குக் குதிரைவைத்த வீரர்கோவெனையாளுஞ் சேரர் கோவே.

கணநாதநாயனார்.

கந்தமலி வயற்காழி மறையோ ரேத்துங் கணநாதர் திருத்தோணிக் கடவுளார்க்கு, நந்தவனம் பலவமைத்து மலருங் கொய்து நற்றமஞ் சொற்றும நயந்து சாத்தி, வந்தவரைத் தொண்டாக்கிப் பணிகள் பூட்டி வாதுசெய்த விரதத்தை மகிழ்ந்து வாழ்த்திப், புந்திமகிழ்ந் தானருளுங் கைலைமேவிப் பொருவில்கணத் தவர்காவல் பொருந்தி னரே.

கூற்றுவநாயனார்.

குன்றுத புகழாளர் களந்தை வேந்தர் கூற்றுவனார் மாற்றலர் மண் கொண்டு சூடப், பொன்றுமு முடிவேண்டப் புலியூர் வாழும் பூசுரர்கள் கொடாதகலப் புதிதளித்த மன்றுடுங் திருவடியே முடியாச்சூடி மாநிலங்காத் திறைவனுறை மாடக் கோயிற், சென்றசை யுடன்வணங்கிப் பணிகள் செய்து திருவருளா லமருலகஞ் சேர்ந்து ளாரே.

பொய்யடிமை யில்லாதபுலவர்.

பொய்யறியாக் கபிலரொடு பரண ராதிப் புலவோர்பொற் பார்கலைகள் பொருந்த வோதிச், செய்யுளிடை வளராசு மதுர நல்ல சித்திரவித் தாரமெனத் தெரிக்குஞ் செம்மை, மெய்யுடைய தொடைகளெல்லா மூன்று ளாடன் மேவியகோ ணிருதாளில் விரவச் சாத்திக், கையுடையஞ் சலியினரா யருளான் மேலைக் கருதரிய வமருலகங் கைக்கொண் டாரே.

புகழ்ச்சோழநாயனார்.

பொழின் மருவுங் கருவூர்வாழ் புகழார் சோழர் போதகம் போ லென்னுயிரும் போக்கு மென்றே, யழலவிர்வாள் கொடுத்த பிரா னதிகை மான்மே லூர்ந்தபெரும் படையேவ வவர்கொண்டேய்ந்த, தழல்விழிகோ [illegible]லைகாண்பார் கண்ட தோர்புன் சடைத்தலையை முடித்தலையாற் றாழ்ந்து வாங்கிக், கழல்பரவி யதுசிரத்தி னேந்தி யேய்ந்த கனன்மூழ்கி யிறைவனடி கைக்கொண்டாரே.

நரசிங்க முனையரையநாயனார்.

நாடுபுகழ் முனைப்பாடி நாடுமேய நரசிங்க முனையர்புவி நயந்துமன்று, ளாடுமவ ராதிரைநா ளடியார்க்கம்பொ னமுதளிப்பாரொளிவெண்ணீ றணிந்து தூர்த்த, வேடமுடை யவர்க்கிரட்டிச் செம்பொ னீந்து விடுத்தழகா ராலயங்கள் விளங்கச் செய்து, தோடலர்தா ருடையபிரா னருளை யாளத் தோன்றினு ரொனையருளினூன்றி னாரே.

அதிபத்தநாயனார்.

அலையாருங் கடனாகை நகருள்வாழு மதிபத்தர் பரதவர்களதிபர் வேலை, வலைவாரி வருமீனிற் றலைமீ னீசன் வார்கழற்கேயென்றுவிடு மரபார் பன்னாட், டலையான தொருமீனே சாரலாருந் தந்தொழிலால் விடுத்துமிடி சாரச் செம்பொ, னிலையாரு மணி நயந்த மீனென்றெய்த நீத்தருளா லிறைவனடி நேர்ந்து ளாரே.

கலிக்கம்பநாயனார்.

கடவுளருட் கண்ணார்கள் பயிலுந் தொல்லைக் கடந்தைநகர் வணிகர்கலிக் கம்ப ரன்புர்க், கடிமையுற வமுதளிப்பா ரடியானிங்கி யருளுருவா யன்பருட னணைய வேத்தி, யிடையிலவ ரடியிணையும் விளக்கா நிற்ப விகழ்மனைவி கரகமலி யிரண்டு கையும், படியில்விழ வெறிந்தவள்செய் பணியுந் தாமே பரிந்துபுரிந் தரனருளே பற்றினாரே.

கலியநாயனார்.

தடல்மதில்சூ ழொற்றியூர் நகருள் வாழுஞ் சக்கரப்பா டியர்குலமெய்த் தவமா யுள்ளார், படர்புகழார் கலியனார் கலியுங் கூற்றைப் பாய்ந்தவர்க்கு விளக்கெரிக்கும் பரிவுடன் மற்றோ, ருடலிலராய்ச் செக்குழல்வார்க் கதுவு நேரா துயர்மனைவி யைக்கொள்வாருளரு மின்றி, மிடறுதிர மகனிறைய வரியநாதன் வியன்கைகொடுபிடிப்பவருண் மேவி னாரே.

சத்திநாயனார்.

விரிதருகா விரிநாட்டு வரிஞ்சி யூர்வாழ் வேளாளர் சத்தியார் விமலர் பாதத், தூரியவர்க ளடியாரை மொருமையார்நாவோவாமே யைங்தெழுத்து முறைக்கு நீரா, ரிகுளின்மிட றுடையபிரானடியார் தம்மை யிகழ்வார் நாத்தண்டாயத் திடுக்கி வாங்கி, யரியுமது திருத்தொழிலா வுடையார் மன்று ளாடியசே வடிநீழ லடைந்து ளாரே.

ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனார்.

வையநிகழ் பல்லவர்தங் குலத்துவந்த மாமணிமா நிலமுழுது மகிழ்ந்து காக்கு, மையடிகள் காடவர்கோ னருளா னூல்க ளறிந்தரசு புரிந்திடுத லமையு மென்றே, பொய்யனைய வுடல் வாழ்வு கழியுமாறு பொருந்தியிடும் புகழ்வெண்பா புலியூர் மேவுஞ், செய்யதிரு வடிமுதலாப் பதிகடோறுஞ் செப்பினாரென்வினைக டப்பினாரே.

கணம்புல்லநாயனார்.

இலகுவட வெள்ளாற்றுத் தென்பால்வாழு மிருக்குவேளூரதிப ரொழிலார் சென்னிக், கலைநிலவா ரடிபரவுங் கணம்புல்லர்தில்லைக் கருதுபுலீச் சரத்தரற்குக் காதற்றீப, நிலைதரத்தா மிடமிடியாலொருநாட்புல்லா லீடுவிளக் கிடுவதுவு நேராதாகத், தலைமயிரினெரிகொளுவ மளவினாதன் றுவாத வாழ்வருளுந் தன்மையாரே.

காரிநாயனார்.

திருக்கடவூர் வருமுரவோர் காரியாராந் திகழ்தொண்டர் வண்டமிழ்நூ லிருந்தவோதி, விருப்பொடுதம் பெயராற்பா விளம்பிமும்மை வேந்தரையு முறைமுறையே மேவியங்க, ணுரைத்தவுரை நயமாக்கி யவர்பாலேய்ந்த வொண்பொருளா லாலயங்க ளோங்கச்செய்து, தரைக்குளருந் தவர்க்கேவ றகமுன்போற்றுந் தன்மையா லருள்சேர்ந்த நன்மையாரே.

நெடுமாறநாயனார்.

கன்னன்மலி நெல்வேலிக் கவினார்மாறர் கவுரியர்கோ னமணருறு கலக்கமெல்லாம், பொன்னனையில்சூழ் சிவபுரக்கோ னனையமாற்றிப் புநிதமிகு நீறணிந்து போற்றிசெய்து, மன்னுபுகழ் மங்கையருக் கரசியாரா மலர்மாது மணிமார்ப மகிழ்ந்துமாற்றார், வெங்கிடுதல் கண்டரசு புரிந்துகாழி வேந்தருருள் சேர்ந்தபெரு விறலினாரே.

வாயிலார்நாயனார்.

ஞாயிலார் மதிற்றொண்டை நாட்டுமேன்மை நண்ணுமயிலாபுரியின் வேளாண் டொன்மை, வாயிலார் மலைவில்லா னடியேபோற்றி மறவாமை தலைநிறை மனமேசெம்பொற், கோயிலா வுயர்ஞானம் விளக்காநீராக் குலவியனா நந்தமன்பே யமுதாக்கொண்டு, தாயிலா னிருசரண நிகழவேத்துந் தன்மையா ரருள்சேர்ந்த நன்மையாரே.

முனையடுவார்நாயனார்.

பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புகழ்நீடூர்ப் பொருவிறிரு மலி
வேளாண் டொன்மைமிக்கார், முன்னியவர் முனையடுவா ரிகலார்
போரின் முரணழிவார் தமக்காக மொழிந்தகூலி, மன்னுநிதி கொ
ண்டுசெயங் கொடுத்துவந்த வளர்பொருளா லிறைவனடி வழுவாவ
ன்பர்க், கன்னமவர் நசையின்மிக விசையநல்கு மன்பர்தாம்ப மவை
யாவு மகன்றுளாரே.

கழற்சிங்கநாயனார்.

காடவர்தங் குலமுவந்த கழலார்சிங்கர் காதன்மிகு தேவியு
டன் காவலாரூ, ராடவல பெருமானைப் பணிவாரங்கோ ரகன்றம
லர் தனைமோந்த வரிவைமூக்கைச், சேடுடைய செருத்துணையா
ரரியக்கேட்டுத் திறலரசர் மலரெடுத்த செங்கையென்றே, ருடக
முன் கைதடிந்து ஞாலங்காத்த தூய்மையா ரருள்சேர்ந்த வாய்
மையாரே.

இடங்கழிநாயனார்.

கோனாட்டுக் கொடும்பாளூ ரிருக்குவேளிர் குலத்தலைவ
ரிடங்கழியார் கொங்கிற்செம்பொ, ஞனேற்றூர் மன்றின்முக டம்
பொன்மேய்ந்த வாதித்தன் மரபோர்நெற் கவர்ந்தோரன்பர், போ
னாப்ப ணிருளின்கட் காவலாளர் புரவலர்முன் கொணரவவர் புக
லக்கேட்டு, மானேற்று ரடியாரே கொள்கவென்று வழங்கியர சா
ண்டருளின் மன்னினாரே.

செருத்துணைநாயனார்.

இரைத்தலையார் புனற்பொன்னி மருதநன்னாட் டெழிலாருந்
தஞ்சைநக ருழவரோத்தஞ், செருத்துணையார் திருவாரூர் சேர்ந்து
வாழ்வார் செல்வமிகும் பல்லவர்கோன் றேவிவீழ்ந்த, மருத்துணை
யார் மலரெடுத்து மோப்பக்கண்டு வளமலிபூங் கத்தியா லவண்மூ
க்கீர்ந்த, கருத்துணையார் விறற்றிருத்தொண் டினையேசெய்து கரு
தலரு மமருலகங் கைக்கொண்டாரே.

புகழ்த்துணைநாயனார்.

புண்ணியர்கள் புகழழகார் திருப்புத்தூர்வாழ் புகழ்த்துணை
யா ரகத்தடிமைப் புரிதூர்சின்னாள், மண்ணிகழ மழைபொழியா
வற்காலத்தால் வருந்துடல நடுங்கிடவு மணிநீரேந்தி, யண்ணன்
முடி பொழிகலச முடிமேல்வீழ வயர்ந்தொருநாட் புலம்பவர னரு
ளாலீந்த, நன்னலரு மொருகாசுப் படியால்வாழ்ந்து நலமலிசீ
ரமருலக நண்ணினாரே.

கோட்புலிநாயனார்.

குலவுபுகழ் நாட்டியத்தான் குடிவேளாளர் கோட்புலியார்
குவித்துயர்த்த செந்நெற் கூடு, நிலவணிவார்க் கமைத்தானை நிறு
த்தி யொன்னார் நேர்மலைவார் திருவானை யினையா தேநெற், சிலமி
டியா லழித்தபடி யறிந்துவாளாற் சேர்ந்தபெருங் கிளைஞருடல்
சிதறவீசி, யிலகுமொரு குழவியையு மெறிந்துநாத னெண்ணரிய
கருணைநிழ லெய்தினாரே.

பத்தராய்ப்பணிவார்கள்.

தொண்டரடித் தொழல்பூசைத் தொழின்மகிழ்ந்த லழகார்
துளங்கியவர்ச் சனைபுரித வெருகுநிகிய மங்கள், கொண்டபணி
திருவடிக்கே கொடுத்தலீசன் குணமருவு மருங்கதையைக் குலவி
க்கேட்டு, மன்டிவிழி துளும்பன்மயிர் சிலும்பலுன்னன் மருவு
திருப் பணிகாட்டி வருபவராய், யுண்டிகொளா தொழிதலென
விவையோரெட்டு முடையரவர் பத்தரென வுரைத்துளாரே.

பரமனையேபாடுவார்.

அருந்தமிழால் வடகலையா லருளா லொன்று லறிவுநெறி மரு
வுமருங் கவிகள்யாவுந், திருந்தியவா னவர்பணிய மன்றுளாடுந்
தேவர்பிரான் கழலிணையே சேரவோதி, விருந்திடுநா வுடையபய
ன [illegible] மேலானே மெய்மகிழ்ந்து விழிநீர் சோரப்,
பரிந்தருளாற் பரமனையே பாடவல்ல பான்மையா ரெமையாளு
மேன்மையாரே.

சித்தத்தைச் சிவன்பாலேவைத்தார்.

பாரணவும் புலனந்தக் கரணமொன்றும் படாமே நடுநாடி
பயிலு நாதங், காரணபங் கயன்முதலா மைவர் வாழ்வுங் கழியுநெ
றி வழிபடவுங் கருதிமேலைப், பூரணமெய்ப் பரஞ்சோதிப் பொலி
வுநோக்கிப் புணர்ந்தணைந்த சிவானுபவ போகமேவுஞ், சீரணவு
மவரன்றே வெழுமையாளுஞ் சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்து
ளாரே.

திருவாரூர்ப்பிறந்தார்.

பொங்கியமா தவமுறையார் வருணநான்கிற் பொருந்தினர்க
ளல்லாது புகழி னுள்ளார், சங்கையிலா வருந்தவமுன் புரிந்தாரிங்
குச் சார்விலா ரிறைவனருள் சார்தலாலே, கங்கைவாழ் சடைமுடி
யா னருளானீங்காக் கணநாத ரெனவாழுங் கருத்தர்கன்னிச், செங்
கன்விரால வளர்வாவி திகழுமாரூர்ச் சிறந்துளா ரெமையாளப்
பிறந்துளாரே.

முப்பொழுதுந் திருமேனிதீண்டுவார்.

செப்பலருந் தவமுடைய செம்மையாளர் சிறுகாலே மலர்வாவி திகழமூழ்கி, யொப்பி றிருநீறணிந்து நியதியாற்றி யோவாமே யைந்தெழுத்து முறைத்துமேன்மை, தப்பில் சிவாகமவிதியா லின்பாலன்பாந் தன்மையா னன்மையாந் தகையாரென்று, முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டவல்ல முறைமையார் பிறவிதெறுந் திறமையாரே.

முழுநீறுபூசிய முனிவர்.

கற்பமனு கற்பமுப கற்பமென்றிக் கூடவணைந்த திருநீறுங் கனற்கணீறும், பொற்புடைய வரனுசா ரங்கியாறும் பொல்லாத பூமியெதிர் புனைதலர்கா, வற்புதமாந் திரிபுண்ட மதியின்பாதி யகிலாங்கந் தீபமிரு மழகார்வட்டம், முற்பொலிய வுடலணியு முறைமையாரன்றே முழுநீறு பூசவல்ல முனிவர்தாமே.

அப்பாலு மடிச்சார்ந்தார்.

தாராரு மூவேந்தர் பயிலுந்தொல்லைத் தமிழ்நாட்டப் புறத்திறைவன் சரணஞ்சார்ந்த, சீராருந் தொண்டர்களு மண்டரேத்துந் திருத்தொண்டத் தொகையருளாற் செப்புங்காலத், தேராருந் தொடையிலுறு மிப்பாலப்பா லெந்தைபிரா னடியடைந்த வியல்பினோரு, மாராத காதலுடை யவர்களன்றே யப்பாலு மடிச்சார்ந்த வடியார்தாமே.

பூசலார் நாயனார்.

பொருவருந்தண் டகநாட்டு நின்றவூர்வாழ் பூசுரர்கோப் பூசலார் புந்தியாலே, யிருநிதியந் தேடியா லயமுமாக்கி யெழுந்தருளப் பண்ணுவதா வெண்ணுங்காலை, யாதனைக் காடவர்கோற் கருளமன்ன னந்நகர மனைந்தவ்வா றறிந்துதாழ, விரவுமகக் கோயிலுற விருத்தியங்கண் வேண்டுவகொண் டிறைஞ்சியருண் மேவினாரே.

மங்கையர்க்கரசியார்.

மங்கையர்க்குத் தனியரசி வளவர்குலக் கொழுந்து மன்னவர்சூழ் தென்னவர்க்கு மாதேவியர்ம[illegible]ந்துகைகெட வமண்சமயஞ் சாடவல்ல சைவ சிகாமணி ஞானத்தமிழிற் சொற்ற, பொங்குதிரு வருளுடைய போதவல்லி பொருவி னெடுமாற னார்புய மேல்வாழுஞ், செங்கலச முலையாட னருளா லின்பஞ் சேர்ந்தவரைப் புகழ்ந்தடியேன் வாழ்ந்தவாறே.

நேசநாயனார்.

சாலியர்கோக் காம்பிலித் தலைவர் மேன்மை தாவாத புகழ்நேசர் தஞ்சொலென்றுங், கோலியவைந் தெழுத்தோதிச் சிந்தையுன்னிக் கொண்டபொரு ளன்பர்கொளக் கொடுத்து வாழ்வார், சீலமிகுந் திருத்தொண்டர்க் குடையுங் கீளுங் கிருந்தியவெண் கோவணமுஞ் சேரவீந்து, பாலனைய வொளிநீற்றான் பாதமேத்திப் பரலோக முழுதாண்ட பான்மையாரே.

கோச்செங்கட் சோழநாயனார்.

வெண்ணாவ லிறைக்கொளி நூற்பந்தர்செய்த வியன்சிலம்பி யதுவழித்த வெள்ளானைக் கை, யுண்ணாடிக் கடித்தவுட லொழியச் சோழ னுயர்குலத்துச் சுபதேவன் கமலத் தோங்கும், பெண்ணரசி யவள்வயிற்றில் வைகிச்செங்கட் பெருமானாய்த் தென்னவராய்ப் பெருங்கோவில் பலவுங், கண்ணார்வித் துயர்தில்லை மறையவர்க்கு முறையுள் கனகமயமாக்கி யருள் கைக்கொண்டாரே.

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்.

பிறங்கெருக்கத் தம்புலியூர் வாழும் பேரியாழ் பேணுதிரு நீலகண்டப் பெரும்பாணனார்சீர், நிறந்தருசெம் பொற் பலகை யாலவாயி னிமலன்பாற் பெற்றுநேர்ந்த சிவன்வாயி, றிறந்தருளும் வடதிசையே சேர்ந்து போற்றித் திருஞான சம்பந்தர் திருத்தாள் வாழ்த்தி, யறந்திகழுந் திருப்பதிகம் யாழிலேற்றி யாசிறிருப் பெருமணஞ்சேர்ந் தருள் பெற்றாரே.

சடையநாயனார்.

சங்கையிலா வரன்மறையோர் நாவலூர்வாழ் தவராதியர் தம்பிரான் றோழராய வெங்கள்பிரான் றவநெறிக்கோ ரிலக்குவாய்த்த விசைஞானி யார்நயவொண் ணாசிங்க, மங்கையர்க டொழும் பரவை மணவாளநம்பி வந்துதிக்க மாதவங்கள் வருந்திச்செய்தார், வெங்கணரா வி[illegible]ளம் பிறைசேர்சென்னி விடையினா ரருள் சேர்ந்த சடையனாரே.

இசைஞானியார்.

நாவற் றிருப்பதிக்கோர் செல்வச்சைவ நாயகமாஞ் சடையனார் நயந்தவின்பப், பூவைக் குலமடந்தை பொற்பார்கொம்பு புனிதமிகு நீறணிந்து போற்றிசெய்தே, யாவிற்றிகழுந் தலைவன்வலிய வாண்டவாரு ராவதரிக்கவருந் தவங்கள் புரிந்தார், யாவர்க்கு மெட்டாத விசைந்தவின்ப விசைஞானி யெனஞான மெளிதாமன்றே.

ஆக்கியோன்பெயர்.

அத்தரடி யவர்கூட்டத் தில்லைவாழ மந்தணர்பொய் யடிமை
யிலாப் புலவராகில், பத்தர்முத லெழுவரோ டொன்பதின்ம ரோ
டொன்பதின்மர்தனிப் பேரொன் றொன்பதின்மராய, வித்தொகை
யிற் றொண்டர்சீ ருரைத்தான்வைத்த விரிரண்டா யிரத்திருநூற்
றைம் பத்துமூன்று, முத்தமநல் விருத்தத்திற் பயனுஞ்செய்யு ளு
லகெழுபத் தைந்தெனவின் றுரைக்குமன்றே.

செல்வமிகு திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ளார் சிறந்தத
னிப் பெயராறு வறுபதின்மேன் மூவர், மல்லன்மிகு கூட்டப்பே
ரருள் சேர்ந்தார்கள் மாதவத்தோர் மும்மூன்று வகை பெற்றார்க,
ளில்லறத்துந் துறவறத்து மிருந்து வாழ்ந்தே பியல்பாகச் சிவபத
நான் இசைந்தார்தம்மை, யல்லலறுத் தெனையாண்ட சைவ சிகா
மணியா ரருட்புலியூ ருமாபதியா ரருள்செய்தாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தொண்டப் பெரியபுராண சாரபாயிர முற்றிற்று.

குருலிங்க சங்கமங்களான் முத்திபெற்ற சமயாசாரியர்களா
கிய வறுபத்துமூவர்கள் முதல், பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்
கள், பத்தர்கள், தனித் தொண்டர்களாகிய வெண்பத் தெண்மர்க
ளும், சந்தானாசாரியர்களாகிய அறுவரோடுள்ள நாற்பத் தொன்ப
தின்மர்களும், மற்றையர்களும் சைவசமய திருநெறி வழாதோங்க
சீர்திருத்தியவ ராதலால் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், உமாபதி சிவாசா
ரியார் இவர்களால் ஆதிசைவமரபு விளங்கியதாலும், பன்னிரு
திருமுறையோடுள்ள இவர்கள் திருமுறையும் ஆதிபுரஸ்தல புரா
ணத்திற்கு மேற்கோளும் பாயிரமு மாயிற்று.

ஆதியிலுள்ள தேவாரத் திருப்பதிகத் தொகை.

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்	௧௬௲
திருநாவுக்கரசு நாயனார்.......	௪௯௲
சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.......	௩௮௲
ஆக லக்ஷத்து	௩௲

இப்போதுள்ள தேவாரத் திருப்பதிகத் தொகை.

	தலப் பதிகம்.	பொதுப் பதிகம்.
திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார்	௩௭௭	௭
திருநாவுக்கரசு நாயனார்	௨௭௭	௩௭
சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்	௯௭	௪
	௭௫௧	௪௮
	ஆ ௭௯௯	

இத்தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் எழுநூற்றுத் தொண்ணூற்றே
ழும் அடங்கிய திருமுறையே அடங்கன்முறை யெனப்படும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எயினனூர் சந்தானபுரியென்று வழங்கும்

ஆதிபுரஸ்தலபுராணம்.

க்ஷேத்திரவைபவகாண்டம்.

சிவதலவத்தியாயம்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

* நபமணிநுழைதராதனைமிசவனத்தின்னாளுச்
சுபமணிபவராய்நாளுஞ்சுருதியினுச்சிமேவிச்
செபமணிபொடியுந்தாங்கிச்செய்கடனியற்றிச்செல்லுந்
தபமணிச்சனகாதிச்சைவர்கள்பூலர்சார்வுற்றார். (௧)

சார்ந்தவர்புராணமியாவுஞ்சூதனுஞ்சொலக்கேட்டின்னுந்
தீர்ந்திலேநமக்குமாசைச்சேத்திரவைபவத்தாற்
கூர்ந்தவர்புகலக்கொள்கிக்கூத்தனைக்குறுகனென்றென்
றோர்ந்தவன்விடுத்துக்காசிப்பெரும்பதியுவந்தடைந்தார். (௨)

கருவினையொழிக்குங்காசிப்பதியினிற்சிவனைக்கண்டு
மிருவினையொழிக்கும்யோகத்திசைந்தொளிவான்முகத்தாற்
கருவிகள்கரணமாதிக்கலைதிரிபுடமாமாயைச்
செருவினையொழிக்குமுத்திமண்டபத்திருக்குங்காலை. (௩)

சிவகணம்பலவுஞ்சூழ்ந்திருக்கயிலாயந்தன்னைப்
பவகுணமிலராய்நாளும்பத்தியால்வழிபட்டேத்தித்
தவகுணச்சீலராகிச்சதுர்மறைப்பொருள்களெல்லா
முபபுராணத்துங்காட்டியுரைசெயுஞ்சூதர்வந்தார். (௪)

---

* நபமணி - நபோமணி.

வந்தவர்தமக்குப் * பாத்தியாயமுஞ்செய்திருத்திக்
கந்தமாமலர்கடுவிக்கனலிடுமெழுகாயுள்ளம்
நைந்துநைந்துருகிக்கண்ணீர்நானிலந்தோயவீழ்ந்து
மெந்தையேகுருவேயென்றுமேற்றினர்முனிவரெல்லாம். (௫)

ஏற்றியமுனிவர்சூதரொழின்முகமலர்தல்கண்டிங்
காற்றவும்புராணமெல்லாமறிந்தருட்டிருவுமுள்ளீர்
தோற்றுமிக்காசியாதிப்பதிகளிற்சிறந்ததாயு
மூற்றமாம்பெருமைநல்குமோர்பதியுணர்த்துமென்றே. (௬)

மண்டபந்தன்னிலெம்மான்மலரடியிணையையுன்னி
யெண்டிசைமுனிவர்நாப்பணியத்தியங்கிருந்தார்தம்மை
யண்டமும்புவியுமின்னுமளித்தாக்கலைகளியாவுங்
கொண்டவன்சிடனேக்கிக்குறித்திதுபுகல்வதானன். (௭)

தெளிவுறுநீங்கள்கேட்டுச்சிந்தனைசெய்யுமாறிங்
கெளிமையு † முனிவன்பாற்கேட்டுள்ளதைவிளம்பமேன்மேற்
களிவுளன்பாலினெய்போற்காட்டத்திநெறிபோலெல்லாத்
தளியுளும்வாழுமன்பர்பொருட்டவன்சரிதந்தன்னில். (௮)

கொடுமுடியாயிரத்தெண்ணெடும்வளர்கைலைமேவுந்
துடியிடையுமையுந்தானும்விடையினிற்றோன்றிஞானப்
பொடியொடுமணியுந்தாங்கிப்புண்ணியர்க்கருளவிண்ணோர்
முடியொடுவணங்கிச்சூழமுறமையினிருக்குமன்னே. (௯)

தனுவெனவளைந்தமேருந்தன்முடிநூற்றெட்டோடு
மனுவினுக்கரியசெம்பொன்வழங்கிமண்ணடுவில்வாழும்
பனைக்கரியுரித்தோன்காசிப்பதிவிஸ்வநாதன்கங்கைப்
புனற்கரையிறப்போர்காதிற்றாரகமுத்திநல்கும். (௧0)

சிலந்தியுமரவெறும்பித்திண்ணனன்கீர் ‡ பனவன்மற்றோர்
நலந்திகழ்முத்திபெய்தஞானப்பூங்கோதையோடு
வலந்திகழீசன்மன்னவளங்கொளுஞ்சீகாளத்தி
பலந்தரும்பற்றுளர்க்கும்படைபெறும்பண்பினாலே. (௧௧)

* பாத்தியாயம் - பாதமலம்புதல்முதலிய வுபசாரம்.

† முனிவன் - வியாசன்.

‡ பனவன் - சிவகோசாரியன்.

முக்கம்பனுருமேகாம்பரனையனரியரன்றான்
சொக்கமாப்பலிகள்செய்யத்தோன்றியேவரங்கடந்து
மக்களிந்தியங்கொள் * சூரன்மாண்டபின்கம்பவெள்ள
மிக்கொளவிருதழும்புமேவினன்கச்சியானே. (௧௨)

அட்டமாவசுக்கணந்திமிந்திரன்மால்வணங்கிச்
சிட்டவச்சடாயுசம்பன்சண்ட † வச்சண்டகுத்தன்
நட்டராம்பூடாவிர்த்தாக்கழுக்குநால்யுகத்தும்
வட்டமிட்டினும்பூசிக்கவரந்தருங்கழுக்குன்றமே. (௧௩)

அரியயன்றனக்குநாட்பணனஇருவாகித்தோன்றிப்
பெரியர்கீரலநாமென்னப்பெருந்தவஞ்செய்யுமைக்குப்
பிரிதராபாகநல்கிப்பின்புமுப்பூனை ‡ யுன்னி
மரிதராக்கணங்களாகவருளண்ணாமலையிருந்தானே. (௧௪)

மாலவன்பிரமனட்டவசுக்கண்மாதேவிவன்னிக்
கோலமார்விபசித்தன்பார்குறுமுனிச்சிவன்னத்தோன்
சாலவும்பூசைசெய்யத்தனித்தனிமுத்திநல்கி
ஞாலமும்வாழ்குமய்யனம்மைசேர்முதுகுன்றம்மே. (௧௫)

திருவதிகை வீரட்டான லிங்கோற்பவம்.

திருவிழாமகிமை.

மோகினிக்காதனிங்கமுனையினையளித்தன்னுனுக்
காகவேவார்தனமைநல்கியவன் செயுமரியபூசை
யோகினுக்கிரங்கிலிங்கத்தொருமுதறோன்றிப்பன்னைத்
தேகமுங்கொடுக்கமோயோனதிகையைவிழவுசெய்தான். (௧௬)

தென்கங்கைக் கெடிலமகிமை.

மாலினிப்புணர்ந்தகாலைவந்திடுந்சுவேதநீர்த்தென்
பால்வருங்கெடிலக்கங்கையதனிற்பூன்னிருமாதத்தி
னல்வரும்பிறப்புச்சட்டிக்கிரகணத்தம்மாவாசை
கால ¶ மாகோதக § யர்த்தங்கிலக்குநாண்மூழ்கிற்பேறே. (௧௭)

* சூரன் - வண்டாசுரன். † அச்சண்டன்-பிரசண்டன். ‡ உன்னி-குதிரை.

¶ மாகோதயமாவது வைகாசிமாசத்தில் சோமவாரத்தில் கேழ்கூறிய வைகளெல்லாம் கூடிவரும் அருணோதயகாலம்.

§ அர்த்தோதயமாவது தை மாசத்தில் ஆதிவாரமும் அமாவாசை ஆதியும், திருவோணமும், விதிபாதயோக அர்த்தமும் கூடிவருகிற அருணோதயகாலம்.

வீரட்டானலிங்கமகிமை.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

அட்டவீரட்டமதனிலொன்றெனத்தலங்கட்கதிகமென்றுரைத்திடுமதிகை
நட்டமாடுவனைக்கற்பகக்களபநாயகநந்தியீச்சுரனைச்
* சட்டமாமுகனைப்பெரியநாயகியைத்தக்கணாமூர்த்திகண்டேசச்
† சிட்டவீரட்டத்தேவையுந்துதித்துச்சிந்திக்கிற்சித்தெலாந்தருமே.

பிரமலிங்கமகிமை.

அரியய னிருவர் பெரியரென் றுரைக்கு மனுசித மகலவெம் மானார், எரியுருவாகி நடுவுற வடியை யேனமு மகிழ்ந்திலுங் காணு, தொருசிறை யிருக்கப் பறந்தெகின் முடியுங் கண்டனன் கைதை யே கரியென், றுரைசெயும் பொய்யை யதிகையி னொழித்தா னொருலிங்க பூசனை யதனால். (௧௯)

திரிபுராதிகளரசாட்சி.

காசிபவமிசத்தாரகாக்கனுந்தேர்கன்மகரரக்கனன்மாலிப்
பேசுபுதவத்தாற்பூசையாலரண்கள்பெற்றரசாண்டுமால்பேதத்
தாசுளராகமதிரவிபுவியுமருத்துகளிமையமென்கிரியுந்
தேசுறுமுருளைப்பிட்டமாம்படிகள்கொடிஞ்சிறாணுகவேதிரட்டி. ()

உதையமு மத்தக் கிரிகளுங் கூம்பா யொண்மணந் நான்கு மோ ‡ டுனியாப், பொதுவியற் புரண வங்கசாத் திரமே பொன் மணிச் சாரதி யயனுய்க், ¶ கதிருமால் மேருச் சிலை § யுரகநாணக் கலை மகள் வின்மணிப் பெருந்தேர், ‖ சிதைவுறுத் தேவ ரியாவருஞ் சூழத் திரிபுரங் கொண்டுவந் தடைந்தார். (௨௧)

திரிபுரதகனம்.

இருந்தவர் மமதை யறிந்திர தத்தி னேறியுட் காரவச் சொடி யப், பெருந்தகை யறிந்து புந்நகை புரியப் பின்னையின் கேள்வ னோர் $ பகடாய்த், திருந்திழை யுமையோ டரனையுந் தாங்கத் திரி

* சட்டமாமுகன் - அறுமாமுகக் கடவுள்.

† சிட்டவீரட்டம் - பெரியோர்களுக் கருளும் வீரத்தம், அல்லது சற்சன ராகிய தெய்வத் தொண்டர்களுக்கருளும் வீரட்டம்.

‡ உன்னி - யென்பது உனியெனக் குறைந்து குதிரை யெனும் பொருள் தந்து நின்றது. ¶ கதிரம் - அம்பு. § அரி - பாம்பு. ‖ சிதைவுறு - அழிதலிலா. $ பகடு - இடபம்.

புர மெரியவெங் நகையால், மரிந்திடா * தவர்க்குந் தண்ணகை புரிந்து வாயல்காப் பருளியு மறைந்தார். (௨௨)

கருடலிங்கமகிமை.

காசிபன்மனைவி யிருவருள் வினதைக் கபடிலி கத்துரு வஞ் சிப், பேசியசூளி னடிமைசெய் திடவும் பெரும்புகழ் கொண்டிடு ங் கலுழன், ஏசறவுளனாய் முனிவன்சொ லதிகை யெய்தியங் கிலி ங்கபூசனையால், வாசவனுலகி னமிர்தமுங் கொணர்ந்து வன்சிறை மீட்டு வாழ்ந் தனனே. (௨௩)

பாண்டவலிங்கமகிமை.

பாண்டு மைந்தர்களிற் றருமனை யசுவத் தாமதாகுஞ்சரம்ப னுவென், றுண்டுரைத் தவன்செய் வஞ்சத்தாற் சொலும்பொ யாரிய னத்தியுமகலப், பூண்டசரீரி தன்னொடு முனிவன் புகல்மொழி கேட்டுடன் போந்துச், சேண்டொடு மதிகைக் கோபுரம்வணங்கி த் தென்கங்கை யாடியுட் சென்றார். (௨௪)

தானைகள்சூழ வந்தறமகற்குந் தவ்விய முனிவனார் விதியா, யாங்சங்கற்பஞ் செயவரி தீர்த்த மாடியே தம்பிமா ரோடு, மூன மொன்றின்றி லிங்கபூ சனைகொண் டொருமதி யுணவொழித் தற ஞ்செய், வினைவெம்பழிக ளகன்றர சாண்டா னிக்கலிச் சித்துஞ்சே யின்றான். (௨௫)

நால்விதலிங்கமகிமை.

மாலவன்பூசை செய்திடு மிலிங்கம் வழிபடு வார்க்கிட்ட சித் திச், சாலவுமருளும் பிரம லிங்கத்தாற் சாரப மிருத்தியில் லாயுள், வாலிதாயளிக்குங் கருட லிங்கந் தான்வலிதரும் பணிவிட மகற் றுஞ், சீலமாய்ப்பாண்டு மைந்தர்செ யிலிங்கந் தேரிக லொழித்த ருள் தருமே. (௨௬)

தீர்த்தமகிமை.

கங்கையாங் கெடிலஞ்சக்கரதீர்த்தங் காலையிற் றோய்ந்துச்சி யதனில், அங்கையா லறுநூற் றறுபதிதாடாறு கோடியாந் தீர்த்த ங்க ளழைத்தக், கங்கையும் பார்க்கக் கலந்தவச்சூல கங்கையுட் கொண்டவ ணிருக்குஞ், சங்கரசுயம்பு லிங்கமுந் தொழுதாற் சக த்தினில் வாழ்வெலாந் தருமே. (௨௭)

* அவர் - மூவர்.

"லிங்கம்" என்பது லிங், கம் எனப்பிரியும். லிங் - சிவம், கம் - சொருபம் லிங்கம் சிவசொருபம். ஓரோரிடத்து லீயம், கம் எனவுமுள்ளது. சிவசொருபமாகிய லிங்காகாரம் ஸ்ரீ பிரணவ பஞ்சாக்ஷர வடிவமாம். எங்ஙனமெனில்; அடிபீடம் - ஓங்காரம்; நடுக்கண்டம் - அகாரம்; மேற்பீடம் - உகாரம்; மேற்பீடத்தி னுள்வட்டம் - மகாரம்; லிங்கவட்டம் - விந்து; லிங்கம் - நாதம்; இது வாசக மந்திரமாகிய கற்பிதவடிவம். இன்னும், அடிப்பீடம்-கிரியாசத்தி; நடுக்கண்டம் - ஞானசத்தி; மேற்பீடம் - இச்சாசத்தி; மேற்பீடத்தினுள்வட்டம் - ஆதிசத்தி; லிங்கவட்டம் - பராசத்தி; லிங்கம் - சிவம். இது வாச்சிய மந்திரமாகிய உண்மைவடிவம். லீயம், கம் என்பது சிவசத்தி மந்திர சொருபமாம். இஃதன்றியும் பஞ்சமூர்த்த பஞ்சசத்தி பஞ்சாக்ஷர சொருபங்களாகவுமுளது. இன்னும் இதனுண்மைகளை குருமுகமாக வெகுவிரிவாயுணரலாம். இவ்வுண்மைகளை யறியாத சில அறிவிலிகள் வேறுவிதமாகக் கூறித்திரிவர்.

குண்டைகூற் றுடுதம் மானையைந் திரண்டென் கோபதி கங்களுங் குலவல், விண்டை யெண்ணுடைய மேவியப்புரமும் விரிக்கினும் வியன் றலங்கருக்கும், பண்டை நாட்செல்லும் பதியென வழங்கும் பகர்அரு ம்திகைக்குங் கிழ்பா, லண்டைவாழ் வீது வா முக்குரோசத்துங் கடங்கு சந்தானமா புரியே. (௨௮)

திருஞானசம்பந்தசுவாமிள் தேவாரம்

முதற்றிருமுறையில்.

திருவதிகை வீரட்டானம் - பண் - தக்காரகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டைக்குறட்பூதங்குழுமவனலேந்திக்
கெண்டைப்பிறழ்தெண்ணீர்க்கெடிலவடபக்கம்
வண்டுமருள்பாடவளர்பொன்விரிகொன்றை
விண்டதொடையலானும்வீரட்டானத்தே. (௨௯)

ஞாழல்கமழ்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்
வேழம்பொருதெண்ணீரதிகைவீரட்டானத்துச்
சூழுங்கழலானைச்சொன்னதமிழ்மாலை
வாழுந்துணையாகநினைவார்வினையிலரே. (௩௦)

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவாரம்

முதன்முறையில்

திருவதிகை வீரட்டானம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றா யினவாறு விலக்ககிலீர் கொடுமைபல செய்தன நானறியேன், னேற்று யடிக்கே யிரவும்பகலும் பிரியாதுவணங் குவனெப்பொழுதுந், தோற்று தென்வயிற் றினகம்படியே குடரோடுதுடக்கி முடக்கியிட, வாற்றே னடியே னதிகைக் கெடிலு வீரட்டானத் துறையம் மானே. (௩௧)

போர்த்தாயங் கொரானையி னீருரிதோல் புறங்காட ரங்காநடமாடவல்லா, யார்த்தா னரக்கன் றனைமால் வரைக்கி ழடர்த்திட்டருள்செய்தவ கருதாய், வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் மெழுந்தால் வேதனையான விலக்கியிடா, யார்த்தார் புனல்சூழ திகைக்கெடில வீரட்டானத் துறையம் மானே. (௩௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிக ளருளிச்செய்த

முதன்முறையில்

திருவதிகைவீரட்டானம் பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மானை யறியாத சாதியாருளரோ சடைமேற்கொள் பிறையானை விடைமேற்கொள் விகிர்தன், கைம்மாவி னுரியானைக் கரிகாட்டிலாட லுடையானை விடையானைக் கறைகொண்ட கண்டத், தெம்மான்ற னடிக்கொண்டென் முடிமேல் வைத்திடுமென்னு மாசையால் வாழ்கின்ற வறிவிலாநாயே, னெம்மானை யெறிகெடில வடவீரட் டானத் துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போலியானே. (௩௩)

என்பினையே கலனாக வணிந்தானை யெங்க ளெருதேறும் பெருமானை யிசைஞானி சிறுவன், வன்பெய்ய வளர்பொழில்சூழ் வயலூர் வூர்க்கோன் வன்றொண்ட னூரன் மதியாது சொன்ன, அன்பனையா வர்க்கு மறிவரியவத்தர் பெருமானை யதிகைமா நகருள்வாழ்பவனை, யென்பொன்னை யெறிகெடில வடவீரட் டானத் துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போலியானே. (௩௪)

எட்டாந் திருமுறையென்று வழங்கும்

வாதவூர் மாணிக்கவாசகசுவாமிக ளருளிச்செய்த

"திருவாசகம்" திருத்தோணோக்கம், பிரபஞ்சசுத்தி

(தில்லையி லருளிச்செய்யப்பட்டது.)

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா. 9-வது பாடல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

என்னுடையமூவரிராக்கதர்களெரிபிழைத்துக்
கண்ணுதலெந்தைகடைத்தலைமுனின்றதற்பி
னெண்ணிலியிந்திரரெத்தனையோபிரமர்களு
மண்மிசைமால்பலர்மாண்டனர்காண்டோணோக்கம். (௩௫)

திருப்பூவல்லி மாயாவிசய நீக்குதல்

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

இதுவுமது.

திருச்சிற்றம்பலம். 6-வது பாடல்.

எரிமூன்றுதேவர்க்கிரங்கியருள்செய்தருளிச்
சிரமூன்றறத்தன்றிருப்பூருவநெரித்தருளி
யுருமூன்றுமாகியுணர்வரிதாமொருவனுமே
புரமூன்றெரித்தவாபூவல்லிகொய்யாமோ. (௩௬)

திருக்கோவையாரெனவழங்குந்

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

(இயற்பட மொழிதல்.)

வரிசிலையூரன் பரிசுபழித்து உழையர்கேட்ப வெழினகையுரைத்தது.

அஞ்சார்புரஞ்செற்றசிற்றம்பலவர்தண்கயிலை
மஞ்சார்புனத்தன்றுமஞ்சந்தழையேந்திவந்தாரவரொன்
னெஞ்சார்விலக்கினுங்கார்நனவுகனவுமுண்டேற்
பஞ்சாரமளிப்பிரிதலுண்டோவெம்பயோதரமே. (௩௭)

ஒன்பதாந் திருமுறையென்றுவழங்கும்

திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா.

க-வது. கோயில்.

பண் - பஞ்சமம் பத்தாவதுபாடல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடங்கலாய்க் கனகன் மார்புகீண்டானுக் கருள்புரி வள்ளலே மருளா, ரிடங்கொண்முப்புரம் வெந்தவிய வைதிகத்தே ரேறிய வேறு சேவகனே, யடங்கவல் லரக்க னருட்டிரு வரைக்கீ ழடர்த்தபொன் னம்பலத் தரசே, விடங்கொள்கண் டத்தெம் விடங்கனே யுன்னைத் தொண்டனேன் விரும்புமா விரும்பே. (௩௮)

பத்தாந்திருமுறையென்றுவழங்கும்

திருமூலநாயனார் திருமந்திரமாலை.

இரண்டாந்தந்திரம் அகத்தியம்.

பதிவலியில் வீரட்டமெட்டு-ஐந்தாவதுபாடல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பணிசெஞ்சடையாதிபுராதனன்
முப்புரஞ்செற்றனனென்பர்கண்மூடர்கண்
முப்புரமாவதுமும்மலகாரிய
மப்புரமெய்த்தமையாரறிவாரே. (௩௯)

பதினோராந்திருமுறையென்றுவழங்கும்

கபிலதேவநாயனாரருளிச்செய்த

சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை.

---

12 - வது பாடல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதிமயங்கப்பொங்குதோழிருட்கண்டவிண்டவர்தம்
பதிமயங்கச்செற்றகொற்றவில்லானவநற்றவர்சூழ்
அதிகைமன்கைத்திருவீரட்டவானட்டதேனுமுண்டு
கதிமயங்கச்செல்வதேசெல்வமாகக்கருதுவதே. (௪௦)

பனிரண்டாந் திருமுறையெனவழங்கும் பெரியபுராணத்துள்

திருநாவுக்கரசுநாயனூர் புராணம்.

௨௫௯-வது. பக்கம். ௯௯-ம். பாடல்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரைக்கெடிலவீரட்டானத்திருந்தசெங்கனக
வரைச்சிலையார்பெருங்கோயிலொருமுதுவலங்கொண்டிறைஞ்சித்
தரைத்தலத்தின்மிசைவீழ்ந்துதம்பிரான்றிருவருளால்
உரைத்தமிழ்மாலைகள்சாத்துமுணர்வுபெறவுணர்ந்துரைப்பார். ()

வேறு.

நீற்றுனிறைவாகியமேனியுடனிறைவன்புறசிந்தையினேசமிக
மாற்றார்புரமாற்றியவேதியனைமருளும்பிணிமாயையறுத்திடுவான்
கூற்றாயினவாறுவிலக்கிலீரெனநீடியகோதிருப்பதிகப் [ல்.
போற்றாலுலகேழின்வருந்துயரும்போமாறெதிர்நின்றுபுகன்றனரா

தடுத்தாட்கொண்டபுராணம் ௮௩-ம் பாடல்.

உடையவரசுலகேத்துமுழவாரப்படையாளி
விடையவர்க்குக்கைத்தொண்டுவிரும்புபெரும்பதியைமிதித்
தடையுமதற்கஞ்சுவனென்றங்கரிற்புகுதாதே
மிடைவளர்தண்புறம்பணையிற்சித்தவடமடம்புகுந்தார். (௪௩)

யாவர்க்குந் தோன்றாத் துணைச்சுரன்கோதைகை யாம்பிகைவாழ்
கனிவனத்தைச், சேவிக்கு மவர்க்கும் வியாக்கிர புலிக்குந் திருவ
ருள் விளக்கமன் கல்லும், நாவினுக் கரையர்க் கொருபகடாக்கு
நாலைசேர்பா திரிப்புலியூர், மேவிய பெண்ணைக் கெடிலமுத் தர
மாமெழில் வடபுலிக்கு மேற்றிரியூர். (௪௪)

வாமனன் பூசைசெய்யுமாணிக்க வல்லியம்மேனி மாவளவே
த், தாமனங் கொள்ளுமிருவி கணிதியைச் சம்பந்தர் பாடியே சரி
த்துக், காமர்சேவடியைப் பிடித்தருள்மடுத்துக் கருணை மாணிக்
குழிவிடுத்துத், தேமலர்ப்பொழிற்சூழ் திரிபுரி ஞானமண்டபத்
திருந்தனர் *தொரால். (௪௫)

---

* தோரால் - என்பது தொரால் எனக்குறியது.

* இந்திரன் நீர்த்த மெழுமுண்டைச் சுரத்து ளொந்தை கானூர்
பெருங் குழலி, பந்தமில்நாவுக் கரையர்சொற் றெளிவார் பைரவ
ருக்ர வீரியரும், விந்தையாப் பூசை செய்வடுகேசர் வியன்வடு
வகிர்க்கணிப் பெண்ணை, வந்தொடும் வடுகூர் ஞானசம்பந்தர் வள
திருப் பாட்டில் வாழ்வதுவே. (௪௬)

வேறு.

மரணமில்முனிவர்தங்கண்மனம்வியப்புறவுஞ்சூதப்
புராணிகருரைக்குந்தெய்வத்தலங்களிற்பெரியராலுஞ்
சரணமுமெய்திவாழ்தல்ராகசியபக்தஞ்சொல்லற்
றருணம்வேண்டிவதெடுக்கச்சேக்கிழார்முறையும்விள்ளும். (௪௭)

தாமீசவொன்றுசொல்லுந்தருக்கினர்வணங்குநங்கை
வாமீசரெவர்க்குமீசர்மான்மழுப் § பகட்டேர்வேணிச்
சோமீசரன்பர்நேசர்தொல்வரிக்கரித்தோலாடைக்
கீாமீசர்வில்வநல்லூர்கருணையர்க்கரியூர்தன்பால். (௪௮)

பஞ்சலிப்புலிக்காலற்குப்பதந்தருஞ்சூப்பூசத்தின்
மதன்சகன்றெரிசனற்குமன்னியமுத்திநல்குங்
விதியொடுமடியைச்சூடுங்கண்ணன்பால்மூவர்களிக்கு
மதியொடுபதிகொடுக்குங்கூத்தன்வாழ்மன்றுள்தானே. (௪௯)

மன்பராசரன்மாந்சோழவளற்கெண்மனூர்சம்புப்
பன்சுதயானைத்தேவர்பகர்தருசிலம்பிமற்றுந்
தன்வினைபோக்கும்பூசைத்தன்மையாலெல்லாமெய்திச்
சின்மயமானார்யானைக்காவினிற்சிவனூரானே. (௫௦)

புற்றிடங்கொள்ளுமெம்மான்புகல்முசுகுந்தனாலு
† மிற்றிடங்கொள்கிச்சத்தவிடங்கனென்றொருபேர்வாங்கிப்
பற்றுளமுனிவர்தேவர்பரவவுமுத்திநல்கிக்
கற்றவர்க்கருளப்பின்னுங்கருணைகொண்டிருந்தாரூர். (௫௧)

இந்திரன்பழியைப்போக்கியானைக்குச்சாபநீக்கிக்
கந்தமார்கடப்பங்கானகந்தீராகநகரமாக்கி
‡ விந்தமார்பாண்டியர்க்குநாட்டாதகைத்தனையாலகி
வந்திடுஞ்சுந்தரற்கோன்மதுரைபுரிந்தாசஞ்செய்ய. (௫௨)

---

* இந்திரன்தீர்த்தம் - ஆயிரன் தீர்த்தம். ஒடுமென்பது - ஓடுமெனக் குறியது. § பகடு - ஓடம்.

† இற்று - இத்தன்மைத்து. ‡ விந்தம் - மலை.

வெள்ளியம்பலத்தின்முன்னம்பதஞ்சலிக்குயவரிக்கும்
கொள்நடமியற்றிக்கண்டோதாற்கனமிட்டுப்பின்னும்
விள்ளொணுவையையன்னக்குறியழைத்தவர்க்களித்தும்
எள்ளவில்காஞ்சனைக்குமெழுகடல் * விளித்தலீய்ந்தே. (௫௩)

மாமலைத்துவஜன்றன்னைமன்னியசொர்க்கம்விட்டுப்
பூமியினழைத்தளித்துப்புகழடாதகைக்குமுக்ராக்
கோமகனருளிக்கோல்வேல்செண்டொடுவளைகொடுத்துத்
தோமலைக்கயலுஞ்சுண்டத்தூயவேல்விடுக்கச்செய்தே. (௫௪)

எதிர்ந் † தரிமுடியுமோடவேர்வளையெறிந்துமேரும்
அதிர்ந்தடிவணங்கச்செண்டாலடித்துநால்வேதத்திற்கு
முதிர்ந்ததோர்பொருளளித்துமுடிக்குமாணிக்கம்விற்றும்
விதிர்ந்திடும்வருணனேவும்விரிகடல் ‡ வறளச்செய்தும். (௫௫)

வருணனுமேலவுதாரைத்தன்னையுந்தடுத்திரட்டை
மருவுநான்மாடக்கூடலாக்கியுமன்னிலெல்லாந்
தரவும்வல்லவராச்சித்துத்தான்விளையாடித்தக்கான்
கருணையாற்கல்லானைக்குக்கரும்பினையருந்தவைத்தும். (௫௬)

சமணரைவேளவும்பாணமெய்த்தியுங்கௌரியம்மைக்
கிமையினின்விருத்தப்பாலக்குமாரனுயின்பளித்துங்
கமையிர்த்தவ்யாண்டியர்க்குக்குன்மறியாடிகின்றுக்
தமனையைக்கொல்வேடற்கும்பழிக்கஞ்சிமணத்தளித்தும். (௫௭)

தாய்தனைப்புணர்வான்றந்தைதன்னையுங்கொலைபுரிந்து
மேயவேதியனுர்பாவவினையொழித்தாரியன்றன்
றாய்மனைக்காகவங்கம்வெட்டியுந்துட்டாக
மாய்தாச்செய்துமாயப்பசுவினைவதைத்தளித்தும். (௫௮)

சாமந்தசவுந்தாற்குச்சேவகனாகித்தோன்றித்
தாமங்கமெய்க்காட்டிட்டுத்தந்திராய்பஞ்சகாலம்
போம்படிப்பாண்டியர்க்குப் § பொற்கிழியளித்துமாதர்க்
காம்படிக்கைகடொட்டுவளையல்கள்விற்றுமன்பாய். (௫௯)

அட்டமாச்சித்தியெல்லாமியக்கியர்க்குபதேசித்தும்
இட்டமீன்குறிக்குவேறுயிடபநற்குறிக்கி

* விளித்தல் - அழைத்தல். † அரி - இந்திரன். ‡ வறள்ஸ் - சுண்டல்.
§ பொற்கிழி - உலவாக்கிழி.

நட்டபாண்டியன்படைக்குநவிறண்ணீர்ப்பந்தலிட்டுச்
சிட்டபொன்னனையாட்காகச்சிரசவாதஞ்செய்தும். (௬0)

சோழனைமடுவிலாழ்த்தித்தூயவேளாளனுக்கு
* மாழையுமருளிமாமனுகியேவழக்குரைத்தும்
வாழ்தாவரகுணர்க்குச்சிவலோகங்காட்டிமண்ணில்
ஏழைபோற்பாணனுக்கேவிறகுவிற்றிகலொழுத்தும். (௬௧)

சேரமான்பெருமானுக்குத் † திருமுகமதிகொடுத்திங்
கேரமான்பாணனுக்குமழையினிற்பலகையீய்ந்தும்
வீரமார்விறலியோடவிசைவாதுவெல்லச்செய்தே
வாரமாக்குருனைக்கெல்லாமணிமுலைகொடுத்துமிப்பால். (௬௨)

திருவாலவாயுடையார் சேரமான் பெருமாளுக்கு அருளிச்செய்த
திருமுகப்பாசுரம்.

[illegible]
நேரிசையாசிரியப்பா.

மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடற்
பதியிசைநிலவும்பாணிறவரிச்சிறை
யன்னம்பயில்பொழிலாலவாயின்
மன்னியசிவனியான்மொழிதருமாற்றம்
பருவக்கொண்மூப்படியெனப்பாவலர்க்
குரிமையினுரிமையினுதவியொளிதிகழ்
குருமாமதிபுரைகுலவியகுடைக்கீழ்ச்
செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன்காண்க
பண்பால்யாழ்வல்லபாணபத்திரன்
தன்போலென்பாலன்பன்றன்பாற்
காண்பதுகருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள்கொடுத்துவரவிடுப்பதுவே. (௬௩)

ஒருமையிலுரிமையினென்றும் பாடமுண்டு.

திருவாலவாயுடையார் சேரமான் பெருமாளுக்கு அருளிச்செய்த
திருப்பிரபந்த முற்றிற்று.

* மாழை - உலவாக்கோட்டை.
† திருமுகமதிவெண்பா - பதினொராந்திருமுறைப்பிரபந்தங்கள்.

* அரிக்குருளைக † ளெண்ணராக்கிமாறர்க்களித்துக்
கருக்குருவிக்குபதேசமுங்கரைவானுரைக்
‡ கொருக்கமாமுத்திகல்கியூழிசெலாலவாயைப்
பெருக்கவேயாவாலெல்லேகாட்டியும்பிறங்கப்பின்னும். (கூச)

துணைவராய்ப்பாண்டியர்க்குச்சுந்தரப்பேரம்பெய்தி
இணையிற்கீர்கபிலதேவரொழிற்பெறுங்கல்லாடர்ச்சீர்
அணைதரும்பாணரோடதிராவடியிளசைப்பெம்மான்
றிணங்கொளப்புலவர்க்கெல்லாந்திருச்சங்கப்பலகைதந்தார்.

நற்கீரதேவர்தானுங்கயிலேகாளத்திப்பாதிச்
சொற்கொளந்தாதியீங்கோய்மலையெழுபது வுங்கொண்டுத்
தற்கொளும்வலஞ்சுழிக்குமும்மணிக்கோவைசாத்திச்
சிற்குணத்திருவெழுகூற்றிருக்கையுஞ்செப்பிப்பின்னும். ()

பெருந்தேவபாணிகோபப்பிரசாதம்பிறங்குங்காரெட்
டிருந்திருக்கலியுமாற்றுப்படையிறையம்பக்கீரர்
பொருந்துகல்லாடத்தின்னாமறஞ்சொலக்கபிலதேவர்
திருந்தவேமூத்தநாயனிரட்டைமாமணியுஞ்செப்பி. (கூஎ)

சிவன்றிருமணிவிரட்டைத்திருவெனந்தாதித்தெய்வத்
தவபாணத்தனெம்மான்றிருவிலந்தாதிக் § கன்னிச்
சிவன்றிருமணியாங்கோவையுத்திருவதிராவடிப்பே
ரவன்பெரும்பிள்ளையார்க்குமருண்மணிக்கோவைசாத்தி. ()

அன்புறுவாக்குத்தொண்டரிலருங்கதிசேர்ந்தாரிப்பால்
துன்புறுதருமிக்கேதான்றாய்பொற்கிழிகொடுத்தும்
வன்புறுகீரன்குற்றமாற்றுபுக்கரையினேற்றி
யின்புறுமிலக்கணத்தையிருடியாலுபதேசித்தும். (கூகூ)

சங்கத்தார்கலகமமைப்பிள்ளையாற்றீர்த்துத்தென்னன்
பங்கஞ்செய்தமிழினுக்குநிடைக்காடன்பிணக்கொழித்தும்
வங்கடல்வலையைவீசிவந்தச்சியைமணம்புணர்ந்தும்
துங்கமாவாதவூரர்க்கோருபதேசஞ்செய்தே. (எ௦)

நரிகளைப்பரிகளாக்கிப்பரிகளைநரிகளாக்கி
யரிகளைவந்திப்பிட்டான்மண்சுமந்தமேற்பட்டான்

---

* அரிக்குருளைகள் - பன்றிக்குட்டிகள். † என்னார் - மந்திரி. ‡ ஒருக்கம்-உரிமை. § கன்னி - இளமை, ஈண்டு இளம்பெருமானைக் குறித்தது.

தெரிதரப்பாண்டியர்க்குக்குலச்சிறைச்சிவமுகல்க
வரிவளைக்கரத்தாட்சைவம்வளர்த்தல்கேட்டுகிமன்னி. ()

மாமறைக்காட்டிநாவுக்கரசொடுமிருக்கும்பிள்ளைக்
காமுறையனுப்புஞ்சிட்டையறிந்துடன்வேயுறச்சொற்
றுமுறைசெய்துப்போந்துத்தனிமடமிருக்கத்தேரப்
பாமரரனல்கொளுத்தப்பையவென்றுரைத்துப்பின்னும். ()

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்

இரண்டாந்திருமுறை.

வேயுறுதோளி - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன் மிகநல்ல வீ
ணைதடவி, மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமேலணிந்தெ னுளமே புகு
ந்தவதனு, ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழம் வெள்ளி சனி
பாம்பிரண்டு முடனே, யாசறு நல்லநல்ல வவை நல்லநல்ல வடி
யாரவர்க்கு மிகவே. (எக)

தேனமர் பொழில்கொளாலை விளைசெந் நெறுன்னி வளர்செ
ம்பொ னெங்குநிகழ, நான்முக னாதியாய பிரமாபுரத்து மறைஞான
ஞானமுனிவன், றானுறு கோளுநாளு மடியாரைவந்து நலியாதவ
ண்ண முரைசெ, யானசொன் மாலையோது மடியார்கள் வானில
ரசாள்வராணை நமதே. (எச)

மூன்றாந்திருமுறையில்
திருவாலவாய் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனேதிருவாலவாய்மேவிய
வையனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே. (எரு)

அப்பனாலவாயாதியருளினால்
வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்
கொப்பஞானசம்பந்தனுரைத்தந்
செப்பவல்லவர்தீதிலாச்செல்வரே. (எசு)

பாண்டியன்சுரத்தைநீற்றுப்பதிகத்தாற்பறக்கடித்துத்
தூண்டமன்வாதாலேடுமனல்போகப்பச்சையாக்கி
மீண்டாறிடவும்வாழ்கவெதிர்செலக்குழுவினேற்றி
யாண்சமிக்கிணறிலிங்கமழைத்தொருகரிசெய்வித்தார். (௭௭)

திருஎள்ளாறு - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரிளவளரொளிதனதெழில்தருதிகழ்மலைமகள்
குளிரிளவளரொளிவனமுலையிணையவைகுலவலில்
நளிரிளவளரொளிமருவுநள்ளாறமர்தாமேமே
மிளிரிளவளரொரியிடிலிவைபழுதி[illegible]மையே. (௭௮)

சிற்றிடையரிவைதன்வனமுலையிணையொடுசெறிதரு
நற்றிறமுறுகழுமல[illegible]ஞானசம்பந்தன்
கொற்றவனெதிரிடையெரியினிலிட்டவிவைகூறிய
சொற்றெரியொருபதுமறிபவர்துயரிலர்தூயரே. (௭௯)

திருஎள்ளாறு - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போகமார்த்தபூண்முலையாள்தன்னொடும்பொன்னகலம்
பாகமார்த்தபைங்கண்வெள்ளேற்றண்ணல்பரமேட்டி
யாகமார்த்ததோலுடையன்கோவணவாடையின்மேல்
நாகமார்த்தநம்பெருமான்மேயதுநள்ளாறே. (௮௦)

தண்புனலும்வெண்பிறையுந்தாங்கியதாழ்சடையன்
நண்புநல்லார்மல்குகாழிஞானசம்பந்தனல்ல
பண்புநள்ளாறேத்துபாடல்பத்துமிவைவல்லார்
உண்புநீங்கிவானவரோடுலகிலுறைவாரே. (௮௧)

திருப்பாசுரம் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்
வீழ்கதண்புனல்வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லாமரநாமமே
சூழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே. (௮௨)

நல்லார்கள்சேர்புகலிஞானசம்பந்தனல்ல
வெல்லார்களும்பரவுமீசனையேத்துபாடல்
பல்லார்களும்மதிக்கப்பாசுரஞ்சொன்னபத்தும்
வல்லார்கள்வானோருலகாளவும்வல்லரன்றே. (௮௩)

தூன்முகவேடன்மூர்த்திதிருநெடுமாறன்மானித்
தன்குலச்சிறையுமுத்திச்சாருமாற்பலநாமங்கொள்
மன்றிருவாலவாயான்மதுரைமீனாக்ஷியோடு
மென்முகமிருக்குமென்றுஞ்சுந்தரச்சொக்கன்மேவி. (௮௪)

ந[illegible]ரதேவர், கபிலதேவர், கல்லாடனார், பாணதேவர், இளம்பெருமானடிகள், அதி[illegible]கள் முதலிய[illegible] பொய்யடிமையில்லாத புலவர்களாம். இவர்களில் நக்கீரதேவ நாயனார், கைலைபாதி காளத்திபாதியந்தாதி, ஈங்கோய்மலையெழுபது, திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை, திருவெழுகூற்றிருக்கை, பெருந்தேவபாணி, கோபப்பிரசாதம், காரெட்டு, போற்றித் திருக்கலிவெண்பா, திருமுருகாற்றுப்படை, கண்ணப்பதேவர் திருமறம் முதலிய பிரபந்தங்களையும், கல்லாடனார் கண்ணப்பதேவர் திருமறமென்னும் பிரபந்தத்தையும், கபிலதேவர், மூத்தநாயனார் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, திருவந்தாதி யென்னும் பிரபந்தங்களையும், பாணதேவர், சிவபெருமான் திருவந்தாதியும், இளம்பெருமானடிகள், சிவபெருமான் திருமும்மணிக்கோவையும், அதிராவடிகள், மூத்தபிள்ளையார் திரு மும்மணிக்கோவையும் திருவாய்மலர்ந்தருளி மெய்யன்போடு சிவத்தொண்டுசெய்து சிவானந்தப் பெரும்பேறு பெற்றனர்கள்.

நம்பியாண்டார் நம்பியடிகள், காரைக்காலம்மையார், ஐயடிகள், சேரமான் பெருமானாயனார், திருவாலவாயுடையார், பட்டினத்தடிகளான பிள்ளையார் முதலிய வடியார்களும் மெய்யன்போடு திருவாய்மலர்ந்தருளி சிவானந்தப் பெரும்பேறு பெற்றனர்கள்.

நாயன்மார்க ளறுபத்து மூவரோடுள்ள வாறுதொண்டர்களும், ஒன்பதுபுறத் தொண்டர்களும் இவர்களருளிய பாசுரவண்ணக் குறிப்பும், பனிரெண்டு திருமுறையு மேற்கோளாகக்கொண் டடங்கியுள்ளதிப்புராணமெனக் கொள்க:

கயிலைமாமலையுமன்றுங்கருதிப்பின்றலைவாயிற்
பயிலுபசாந்தமெய்திப்பகர்திருவாரூர்கண்டு
முயலுபுயோகந்தன்றல்மூர்த்தியையிதையஞ்சேர்த்தச்
செயல்கொளித்தலங்களுளுஞ்சேவைசெய்வார்க்கும்பேறே (௮௫)

இப்பெருமதுரைமன்றுமெழில்பெறுங்கயிலைமன்றுஞ்
செப்பொணுஞானமன்றிற்சேர்ந்திடும்வெளியினிம்மூன்

ஞெருப்புருவாரூரன்பரிதயமன்றுக்குதக்கின்
வைப்பெனவோங்குமெந்தையாதிமாபுரியுமாதோ. (அசு)

என்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கைலைமா மேரு காசி காளத்திக் கச்சித் தன் கழுக்குன்று
சோணை, சைலங்கா மீசந் தன்வடு கூர்கன் டருமுண் டீச்சரங் க
ளிப் புலியூர், பயில்தரு மாணிக் குழிதிரு வதிகைப் பழமலை மன்
ஞூநர் பனைக்கா, புயல் சொரி கருணை யன்பர்க ளிதைய மால[illegible]
ய்ப் புரியினனி பதியே. (அஎ)

சிவதலவத்தியாய முற்றுப்பெற்றது.

தலமகி[illegible]ம.

கலிவிருத்தம்.

சிவதலங்களுக்கெலாஞ்சிறந்தாய்ச்செயும்
பவங்களையொழிக்குநற்பான்மையாய்ப்பெருந்
தவங்களையளிக்குஞ்சந்தானமாபுரிப்
புவனியிலருடால்புகலக்கேண்மினே. (அஅ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எத்தலங் கட்கு மதிகமித் தலமென் றியம்புமா மறை புரா
ணங்கள், முத்தியே விரும்பு [illegible]வர்தமக் கென்று முயல்வுறச் செய்
விக்கு முறையால், சித்திபுத் [illegible]களுந் தருவதிங் கெனினுந் தீர்வி
னின் முத்தியே வினைமற், றெ[illegible]போ துதவு மாதிமா புரியத் தல
த்துறு மிருதிவைப் பிதுவே. (அகூ)

வடபெண்ணை யாமக் கெடிலத்தி னுதக்கின் மத்திசேரரிபு
ரிக் கோசத், தடமதி லேழு மோன்[illegible]றனச் சூழுஞ் சத்தமா முனி
வருந் தவத்தாற், குடவிமா னத்திற் [illegible]னித் தனியாகக் குந்தியுமிரு
ப்பர் வான்கோயிற், பட்சு[illegible]த் தென்னின் ஞாவணன் வாலிப்
பாரதி யோடும்வாழ்ந் திருப்பர். (கூ0)

வள்ளியோ னித்தக் கணபதி நந்தி வள்ளிதெய் வானை நாய
கனும், விள்ளொணுப் புகழ்கொ ளரி பிரமாதி வித்தகச் சோதி
மற்றவரு, முள்ளுறை கோயி லிடங்களின் வாழ்வ ருத்தமத் தளி
க்கிரு மருங்கும், கள்ளமிற் கேளம் புன்னைசெய் நகைக்கு முமிழ்
தலைக் கடுக்குங்கட் சொரிதல். (கூக)

* நந்தி மந்தாரஞ் சண்பகங் கொன்றை † ஞாழலும் பூத்தான்
கழற்கீழ், வந்தனை புரிவோர் விதியினுலெடுக்க வனைந்தவர்க் களித்
தல்போற் றழைந்துக், கந்தமுங் கமழ் கத்தளிமருங் கிருக்குங் கற்
பகப் பவள மல்லிகையுஞ், சந்தமார் குல்லை முல்லையைப் பழித்துச்
சந்ததமல ருதிர்த்திடுமே. (கூஉ)

சோலைக ளெங்கும் பரவியே யிருக்குஞ் சுகங்களுஞ் சுருதி
[illegible]ரல் விதியைக், காலையிற் பெரியோர் செவிகொளப் புகலுங்
கனி[illegible]னுங் குயில்களுங், கனிவில், நூலினோர் பொருளான் மேல
வரிகல[illegible]கா ஞெய்யினக் கொடிக்கெலா நொடித்து, மாலையிற்
புகலும் [illegible]ரணவ மனு[illegible]மந்திக ளுனிவழிப் படுமே. (கூங)

அணிலெல்லா[illegible]பணிசெய்வாரபி நயங்க ளியற்றவையு மான்மு
னங் [illegible]ட்டிப், பணிவுறும் மலர்வா ழளிகளும் விளரிப் பதமை
நா[illegible]முளம் பயிலு, றுணிபொருட் சிவமென் றுரைக்குஞ் சாரி
கைகயுஞ் ‡ சுனைமலர்த் துஞ்சனம் வெஃகக், கணிகைய ரெனவு நடிக்
குங் கேகயமுங் கவினிதற் சிதல்கறங் குறுமே. (கூச)

மான்கலை பலவும் பிணையென்மா தர்க்கன் மன்வலைப் பட்
டொடீ மயங்கும், கான்றனிற் ¶ குளியங் § களபச்சென் டாடுங்
கழனியிற் செந்நெலும் விளைய, வான்கலை புணரார் மதியெனக்
கலங்கி யருட்டமிழ்ப் பயனைத் தெளிந்துத், தேன்பொழின் மு
றித்து மரிபுரிக் கால்வாய்த் தென்கரைக் கெடிலம்வந் தணமே.

அணைதருங் கால்வா யாவையு மறித்து மவரவர் விளைவுசெய்
தறுத்துப், பணைதனிற் குதிரின் மேட்டிற்போ ரிட்டுப் பாதியைப்
பகுதியொக்கலுக்குந், துணைவர்தம் மேவ லாளர்க ளெவர்க்குந்
தொழுந்திருத் தெய்வ பொங்கலுக்கு, மிணையிலா வதிதித் திதி
முதல் பூசைக் கீந்தின்ப மெய்தி[illegible]வ ரிவர்பால். (கூசு)

மன்னிய வளங்க ளியாவுமே நிறைந்த வரிதளிக் கயல்வளர்
குடிக, டுன்னு || மூவாற்றுற் புயலெனப் படிவர் சுற்றங்கள் சூழ்த
ரத் தழைவர், பன்னிய விதியின் முறைமைக ளகலார் பற்பலச்
சாதிய ரேனும், இன்னல்க ளின்றி வாழ்தர விருப்ப ரெங்கணு மிப்
பெரும் பதியில். (கூஎ)

* நந்தி - குங்குமமரம். † ஞாழல் - கோங்குமரம், ‡ சுனை - தடாகம்,
¶ குளியம் - புலி. § களபம் - யானைக்கன்று. || மூவாற்றல்-கிலகீர குடிவளம்.

விதிக ளொழுங்கொன் றில்லதே யெனினும் விதியொழுங் குள்ளவர் விவிதச், சாதிக ளொழுங்கொன் றில்லதே யெனினுஞ் * சாதொழுங் குள்ளவர் தகையா, னீதிக ளொழுங்கொன் றில்ல தே யெனினு நிறையொழுங் குள்ளவர் நிமலன், † பூதிக ளொழுங் கொன் றில்லதே யெனினும் புண்ணிய வொழுங்குளர் புரியே. ()

தெய்வத வொழுங்கிற் றிறம்பலா ரெனினுஞ் சிவன்றெழும் புள்ளவர் தெளிவாஞ், சைவத வொழுங்கைச் சார்கிலா ரெனினுஞ் சகவொழுங் குள்ளவர் சமமுங், கைவத வொழுங்கிற் காணிலா ரெனினுங் கலையொழுங் குள்ளவர் கலைகண், மெய்வத வொழுங் கின் மேவலா ரெனினு ‡ மிசையொழுங் குள்ளவர் விதமே. (கூகூ)

கலையொழுங் குளர்தங் கதியிலா ரெனினும் § கமையொழுங் குள்ளவர் கருணை, நிலையொழுங் கதனை நேடிலா ரெனினு ¶ நிக மொழுங் குள்ளவர் நியமக், தலையொழுங் கதனின் றகையிலா ரெனினுஞ் ‖ சரவொழுங் குள்ளவர் தருமத், துலையொழுங் குளர் பாற் றுன்றிலா ரெனினுஞ் + சுகவொழுங் குளளவர் தொடர்பே.

இப்புரிக் கொப்பா யிலையொரு புரியு மிவிபூ சித்ததா லிக ற்கும், ஒப்பிலா வாதி புரியென வாகு மொருமுறை யரிபுரி யென் பார், $ திப்பிய சோதித் திரிபுர மெரியச் சிலைவில்சங் தானஞ்செய் ததனால், அப்பெயர் மருவும் புரியென வுரைப்பா ரவனியிற் சிற ந்ததிப் புரியே. (க0க)

ஆதிமாபுரி யென்ன இதையின் பெயரே யமைதரு மரிபுரிக் கன்றைட், டீதிலார் வாழுங் கைலயி லிருந்துந் திரிபுர மெரிதரச் சுரரால், ஆதரவாங்தே ராக்கிநாழ் படைவங் தனனைகைவிர சந்தா னஞ், சோதிசெய் ததனு லிங்ஙன் ¶ சந்தானத் தொல்புரியென்வழ ங்கியதால். (க0உ)

அரிய சந்தானப் புரியின்வே தாங்கம் யாவையுங்கற்று வல் லவ ராய்ப், பெரிய சந்தான விர்த்தியும் பொறையும் பிறங்குபுச் சிலமுங் தவமும், உரியசந்தான நிலையுடனரற் கன்புள்ளவர் கை யிற் றினைத்தானம், புரிய சந்தானப் பொழிலெனப் புகழ்கொள் புண்ணியராகி வாழ்வாரே. (க0ங)

* சாது - சற்குணம். † பூதி - சிவசின்னம். ‡ மிசை - உணர்வு. § கமை- பொறுமை. ¶ நிகம் - வேதம். ‖ சரம் - சுவாச நடை. + சுகம் - முத்தி. $ திப்பியம் - திவ்வியம். ¶ சந்தானத்தொல்புரி - சந்தான ஆதிபுரி.

அன்ன தானங்கள் செய்பவர் தமக்கிங் கவியொன்றுக் காயிர மகமகங், கன்னிகா தானம் பசுவிதானங் கருதியே செயிற்சுர ருவார், துன்னுபு தீபதானஞ் செய்பவர் கடுணைக் கணுங்குருடிலாத் தூயோர், பன்னுபுத் தகத்தா னமையை யொழிக்கும் பழியிலார் பிறக்கினு மிவரே. (க0ச)

வெற்றியாப் பூணூற்றானஞ் செய்பவர்கன் விதியுலகடைவர் வேதத்தைக், குற்றுவைத் தவர்க ளுருத்திர வுலகங் கம்பளத் தா னம் நோய்களைந்து, நற்றவ முளராய்ப் பிறந்திங்ஙன் வாழ்வர் நவி லுருத்திரபாரா யணத்தாற், பெற்றிடும் பலன்க ளெவ்விலை யொரு க்காற் பேணியேவலங் கொள்வார் பரமே. (க0ரு)

சார்முன் வோர்கள் மனுக்கன்மற் றவராற் றிருமுற்படுந் தா னமா தானம், உடமுளார் யோக முள்ளவர் தவத்தோ ருறைவிட மிதிலது வேனும், வாமுளார்க் கீய்ந்து வலஞ்செய்து வணங்கில் வீழிவழித் தொண்டரா ராகி, நரர்களென் பெயர்போய்ச் சுரர்க ளென் பெயரால் நண்ணுவார் சிவ னுலகிவரே. (க0சா)

தலமகிமை முற்றிற்று.

தீர்த்தமகிமை.

தெளிவுளோ ருருஞ்ம் பொருணங் கொள்பவர்வாழ் சிவதல மகிமையைச் சிவன்பா, லளிவுள முனிவர் நைமிச வனத்தி னங் தணர்க்குணர்த்திப் பின்றீர்த்த, முனிவினைத் திசையை மகிமையை முறையால் மொழிதர வடிக்கடி வணங்கிக், களிவினைத் தருமிக் கதையினுங் கேட்கக் கனிவுளோரங் கரையெனக் கரைவார். (க0எ)

இத்தலப் பதிக்குப் பூர்வதிசை கதனி லியம்பயன் றீர்த்தஞ் சீர்யாமத், துத்தம வாலி தீர்த்தமுமேற்கி ஞேர்சிவஞான தீர்த்தம தாம், * அத்திரிச் சோம தீர்த்தமனு முக்கினைக் கினித்திக் † கரிதீர்த் தம், வித்தகச் ‡ சலசத்தீர்த்தங் § கோவளியின் விளங்குறும் வினை யொழித்திடவே. (க0அ)

விளங்கு மீசானத் திசையினிற் புகழ்கொள் ளிருடியின் றீர்த் தமும் விரையார், தளங்கொ ளண்பிகிதன் சந்நிதிக் கெதிரிற் சரஸ்

* அத்திகிரியென்பது - அத்திரியென மரீஇயது.
† அரிதீர்த்தம் - சூரியபுஷ்கரணி. ‡ சலசம்-தாமரை. § கோவளி - வாயுதிக்கு.

வதி தீர்த்தந் தைமாசந், தனந்மா வாசைப் பூரணைமாசித் தூய
சங் கற்பத்தாற் றோய்ந்தும், வளந்தரும் பிரம தீர்த்தமும்படிந்
து மன்னனுட் டானமும் புரிந்தே. (௧௦௯)

மன்னியவாலி தீர்த்தத்தும் பெரியோர் மருவுறும் ஞான தீர்த்
தத்துந், துன்னிய சோதித் தீர்த்தத்து முளரி மதிரிஷி தீர்த்தத்து
மூழ்கிப், பன்னுநோய் தீர்க்கும் பெண்ணையி னுச்சிப் பகலினிற்
படிந்தனுட் டானத், தன்னியல் முடித்துப் பிதிர்முதற்றேவ ரு
பணத் திதிகளுஞ் செய்தே. (௧௧௦)

பலந்தருங்காயத் திரியிரண் டைம்பான் றரம்பனி சந்தியிற்
கெடிலச், சலந்தனின் மூழ்கித் தபசெபமுடித்துத் தகுபிரதோட
காலத்தில், வலஞ்செய்து மாதி புரிச்சிவமணியை மன்றள நாயகி
யுமையை, நலமொடுநூறு தரமெழுத் தைந்தும் நவின்றுடன் ரொ
ழிற்சிவ மவரோ. (௧௧௧)

வாணி தீர்த்தத்திற் றைமுதல் மாசி வரையமா வாசியும் மகிழ்
ந்துப், பேணியைந் தெழுத்து மெண்ணியே மூழ்கிப் பின்னைகேள்
வன்றெழு முமையின், றுணைவைப் பலகால் வணங்கிடிற் பேய்
நோய் தன்றெடு மகன்று சன்மார்க்கம், காணுமாற் சைவ நிலைவ
ளர்ந் தோங்கிக் கண்ணுதற் கழல் பெறுவாரே. (௧௧௨)

பாற்குநமதியிற்பூரணைத்திதியிற்பன்னுபுச்சானவிப்பவன [ல்
மேற் * குடிலத்தினின்மூழ்துவந்தாழித்தீர்த்தத்தும்நிறைவளிந்நாளி
ஏற்குனவிதியாற்படிபவரியாருமெழிலரிப்பதங்களெய்துவர்கள்
மாற்சுதன்றீர்த்தமாட்டிடினரற்கும்மாமகப்பலன்மிகத்தருமே. ()

† மாகனியாசவிதிப்படிதீர்த்தமகிழ்ந்தபிடேகஞ்செய்விப்போர்
தேகங்களுசமடையினுஞ்செலதிக்கும்புவிதானமெய்துவர்கள்
மாகமாய்க்காமிகாகமவிதியாற்பஞ்சாத்திக்கொடும்பகலை
யோக ‡ ணியாசமொடுபெரிவாரதேவதையாரையுமுன்னி. (௧௧௪)

ஆவினைந் தினைக்கொண் டரன்முடிக் கணிந்து மயிர் தைந்தி
றைற் பதமனுவாற், கோ § வியாபினியா மறைமனு விதியாற் குணந்
தருஞ் சோடசங் குறுகிப், பாவனை செய்துச் சிவன்முடிக் காட்

* குடிலம் - ஆகாயம். † மாகனியாசம்-ஏகாதசருத்திர வபிடேகம். மக
னியாசமெனவுங்குறுகும். ‡ நியாசம்-கிரியை. § வியாபினியாமறை - வியா
பித்திருக்கும் வேதம்.

டிப் பத்தியால் வழிப்படிற் பன்னோர், பூவுல கதனிற் பிறக்கி
னு ஞானம் பொருந்துப் புண்ணிய ராமே. (௧௧௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புகலுங்கங்கைப்பிரயாகைப் * பாகைகோதாவிரிபொன்னிப்
பகலோன்யமுனைச்சரஸ்வதியுஞ்சிந்தும்படியும்பலன்களெலா
மகலாதருளுமுளரியயன்வாலிதீர்த்தமரிதீர்த்தஞ்
சகலதீர்த்தப்பலனருளும்ஞானதீர்த்தம்படிபவர்க்கே. (௧௧௬)

உஞ்சைச்சராயுநருமதையுமோங்குங்கிட்ணைக்கோமதியும்
நிறைகதுஞ்சோணைக்கண்டகியுநிகரிற் † பருணிச் ‡ சனைநிதமும்
திறைக்கைப்படவுமூழ்குமவர்க்கெல்லாமளிக்கும்பரணிமதிப்
பெருக்கோடிருடி § வட்ட ¶ மையுட்கொளிலித்தீர்த்தப்பலன்றருமே

அளவிதீர்த்தமாம்பலனியாவுமளிக்குமம்புவியிற்
களவுகாமப்பொய்கொலையும்புலையுந்தவிர்க்குங்கருதியுமட் [கும்
கொளுவார்க்கின்றும்விதியிலுறுபெடிவார்க்கனந்தம்பலன்கொடுக்
விளவேயரிதாந்தென்கெடிலம்பெண்ணைப்பலனுமென்றுரைத்தார்.

தீர்த்தமகிமை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூர்த்திமகிமை.

தீர்த்தமகிமையிதுவெனவுஞ்செப்பலுணருமுனிவரெலாம்
வார்த்தையொன்றுமாடாமன்வெள்ளைத்திருந்தும்வகுத்துரைப்பார்
கூர்ந்தவறிவுந்திருவருளுங்கொள்ளுங்குருவேயித்தலத்தின்
மூர்த்தமகிமைச்சொலுமெனவேவபணிவார்தம்பான்மொழிகின்றார்

வெளியினுலவும்ரவிமதிபோல்விளங்குஞ்சிவனுமரியுமொன்றாய்த்
தனியென்றுதிப்புரியதனிற்காரக்கையிலைவைகுந்தங்
கொளுதலிலதாய்ச்சுனியமாக்குறுமன்றுமிவைபோல
வெளியாயிரெண்கலைபதனினிரண்டையளித்தும்நின்றனவே. ()

இதையமன்றுமதிகைக்குமொப்பென்றுரைக்குமிப்பதியின்
முதியவமுதின்றிருமூர்த்தமுகுர்தன்சுடர்க்கண்ணொளிமூர்த்தங்

* பாகை - சந்திரபாகை. † பருணி-தாமிரபருணி. ‡ சனை-அஞ்சனை.
§ வட்டம்-சக்கரம். ¶ மை-நீர்.

கதியேயருளுங்கருணமவர்தமக்குவினையின்கட்டறுத்துத்
தநியினெய்போற்காட்டத்தினெரிபோல்விளங்குஞ்சங்கரனே. ( )

அரியசோதிச்சந்தானத்தமருஞ்சிவசூரிக்கண்வளர்
பெரியசோதித்திருவுருவைப்பிரமன்மாலுந்தேடரிய
உரியசோதிப்பரம்பொருளையொப்புமுவமையிற்றனியைத்
துரியசோதிச்சுயஞ்சுடரையொருக்காற்பேணிற்*சுகந்தருமே. ( )

முத்தியளிக்குந்தலந்தனின்வாழ்மூர்த்திமுதலைப்பலநாளும்
பத்தியதனல்வழிப்படுவார்க்களிக்கும்பலன்றெளியாவுமருட்
சத்திவடிவாஞ்சந்தானச்சோதியளிக்குஞ்சார்ந்தொருக்காற்
சித்திபெறுவோர்தொழுவொப்பொன்றில்லாமூர்த்தத்திருவுருவே.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

சுடர்கொள் சந்தானச் சோதியைப் பதுமக் குன்றனை நடுயகி
யுமையைப், படர் † பௌ டத்தின் வெள்ளிவா ரத்திற் பகலொ
டுந் தொழுதுளார்க் கினிமேல், றுடர்வினை யிலவாம் புவியினிற்
செல்வந் தோய்ந்தான் றிருவடி நிழலின், முடிவினிற் சேர்வ ரியா
வரோ யெனினு மூர்த்தியின் றகைமையான் முறையே. (கஉச)

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

வலிகொள்புரவர்செயும்பலிகடனக்குமகிழ்ந்துவரமளித்தான்
‡ கலிகொள்வாலிபூசையினுக்கிரங்கிச்சுடரிற்கலந்தளித்தான்
§ இலிகொள்பிரமன்கலைவாணிவிருஞ்சைபூசைக்கிளர்முனிவர்
¶ பலிகொண்டருளியன்கைமறைப்பழிதீர்க்குமையின்பண்ணவனே.

பகலோன்செய்யும்பூசையினைப்பற்றிப்பெரிதாம்பலனளித்தான்
இகலோர்மாளவாள்கொளிராவணன்செய்பூசைக்கென்றொரு
முகில்போலருளல்காட்டவுந்தென்னவரினிருத்திமுத்தியருள்
அகிலமூர்த்தங்களுக்கதிகமாகுமாதிபுரிச்சிவமே. (கஉரு)

எழில்கொளாதிபுரியெய்தியிருடிதீர்த்தமுதலாடிப்
பழிகளகற்றும்பாரஞ்சோதிலிங்கமதனைப்பகர்விதியால்
விழிகளிரண்டும்நீர் || வாரவிழுந்துமெழுந்துமுக்காலும்
$ உழிகொள்மனுவையோதியொருநாளங்கிருக்கினுணர்வருண்மே.

மூர்த்திமகிமை முற்றுப்பெற்றது.

---

* சுகம் - முத்தி. † பௌடம்-தைமாசம். ‡ கலி-போர். § இலி - வெருவல். ¶ பலி-பூசை. || வாரல் - வடிதல். $ உழி - பக்கம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது
திரிபுராதிகள் சிவபூசாவிதி
அத்தியாயம்.

இதனுன்முன்னந்தலமகிமைத்தீர்த்தமகிமையியம்பவுங்கேட்
டதனுல்மூர்த்திமகிமையினையறைதலானேனவைமுன்றோர்
விதமாம்வெவ்வேறுக்கியுமக்குரைக்கவிருப்பாற்றிருப்திவலீர்
* பதமாய்விளவுஞ்சூளியமுப்புரவர்பலியுமினிப்பகர்வாம். (க)

கலிவிருத்தம்.

தெய்வநீறுமணியும்புனைந்தருட்
சைவராகிச்சதுமுகவ்வளலை
யுய்தவத்தாலுனிப்புரர்மூவருஞ்
செய்தவமினியாதெனத்தேர்ந்துமே. (உ)

வேனில்காலத்தனல்நடுவெய்திபுஞ்
சோனைகாலத் † தறலிடைவைகியும்
‡ பானலூறைப்பசிக்குப்பருகியுங்
கானந்தன்னிற்கடுந்தவஞ்செய்தனர். (௩)

செய்தவர்புடைசென்றுத்திசைமுகன்
எய்தலாவதுமக்கினியதெனக்
கைதலைக்கொடுகூப்பிக்கழுதினில்
நைதலோடுபணிந்துவிழுறுவார். (ச)

இரும்புவெள்ளிபொனூற்செயப்பட்டுமியாம்
விரும்பிடங்கள்விசைகொடுசெல்வதாய்ப்
பெருஞ்சிறகிருபாலும்விரோலமுங்
கருமரண்டனைத்தந்திடல்வேண்டுமால். (ரு)

§ அரண்கண்மூன்றுளப்பட்டணந்தன்னினின்
சரண்களொய்திச்சுரர்காராய்சதி

---

* பதம் - பக்குவம். † அறல் - நீர். ‡ பானலூறை - கள்யாற்று. § அரண் - கோட்டை.

* முரண்களின் † விடலின்றிமுடிகொளும்
வரங்கணல்கியும்வைத்தற்கடனென்றார். (௬)

துட்டனெண்ணந்தெரிந்துந்துகளிலான்
இட்டமானவைநல்குவனிற்செயுஞ்
‡ சிட்டபூசையிற்றீங்குறின்மாளுநாள்
கிட்டுமென்றுகிளர்ந்திடஞ்சென்றனன். (௭)

தவத்தினாற்செயும்பூசைப்பலத்தினால்
§ கிவத்தராகியுலகங்கண்மூன்றினும்
உவத்தன்மேற்கொண் ¶ டுறுகணிழைக்கப்போர்
அவத்தையாறிக்குப்பாலரயர்ந்தனர். (௮)

இந்திரன்முதலியாவருமெய்திமால்
மைந்தன்றன்கழலேற்றியெம்மன்னையாம்
விந்தையாளொடுமேவுந்தயாநிதி
எந்தையெந்துயர்கேளென்றியம்புவார். (௯)

அரியதாஞ்சிவபுண்ணியமதனினும்
பெரியதாஞ்சிவபூசைப்பலத்தினால்
மரிதராத்திதிமைந்தர்கணீர்தரும்
உரியதாம்வரங்கொண்டொறுத்தோட்டியே. (௧௦)

எங்களுடரசேவலுங்கைக்கொளியித்
தங்களுடரசாக்கினர்த்தஞ்சம்யார்
புங்கவாவுனையன்றிப்புலவர்கள்
சிங்கமாகுமயன்செப்பலாயினன். (௧௧)

அஞ்சவேண்டாமமரர்காளியாவரும்
விஞ்சைவைகுந்தமெய்திவிப்ராசனக்
கஞ்சன்பாற்சொலிற்றீர்ப்பன் || கவலெனக்
கஞ்சன்சொல்லிக்கலங்கெய்திக்கண்டனர். (௧௨)

கண்டுளாரிற்கழறுங்கருப்பன்றன்
விண்டுவாகியதாதைமுன்விண்ணப்பங்
கொண்டுபெற்குனன்மாபலிக்காரியைத்
தொண்டுசெய்தவாவென்றுபின்சொல்லுவான். (௧௩)

|| இரணியகருப்பன் என்பது கருப்பன் என்று தலைக்குறைந்து வந்தது.

* முரண் - போர். † விடல் - சாதல். ‡ சிட்டபூசை - சற்சனபூசை. § கிவர்த்தல் - உயர்வு. ¶ உறுகண் - துன்பம்.

என்னையீன்றிடும்பின்னைத்துழாய்மணி
தன்னைமார்பிற்பிரிவிலித்தாதையே
யின்னல்செய்நரகன்மதுராவணன்
பொன்னனோடுகொல்புண்ணியமூர்த்தியே. (௧௪)

மச்சகூர்மவராகநரசிங்கப்
* பச்சைவாமனபன்பரசுராம
நச்சும்ராகவநன்பலபத்திரன்
மெச்சுங்கண்ணமாவென்றுவிரித்துமே. (௧௫)

தேவசங்கமயூரந்தனக்குச்சேர்
யாவநாசவெழிலிப்படிவமே
† தாவிலாதெமையாளத்தகுவதுன்
சேவையாவிதியென்றுபின்செப்புவான். (௧௬)

கோன்களாகும்புரவர்கொடுமையான்
வான்கொள்வார்படுந்துன்புகொண்டுன்கழற்
றுன்புகத்தவிர்த்தாளுஞ்சரணென
நான்குவாய்கொடுநின்றும்நவின்றனன். (௧௭)

உறைசெய்மைந்தனையும்பணைநோக்கிமுப்
புரவர்மாளல்புராரியாலன்றிமற்
றொருவரால்முடியாதெனக்கைலையை
மருவினாரிரியோடிவர்யாருமே. (௧௮)

யாவருங்கைலைக்கெழுந்தமரரு
மூவராகுமுதலைத்துதிசெயப்
பூவின்மாயனட்டாங்கம்புரிந்துபின்
கோவேயென்றுகுனிந்துகும்பிட்டுமே. (௧௯)

ஆரணங்களுந்தேர்வரிதாகிய
காரணப்பொருளாகுமுக்கண்ணவோ
நாரணிக்கும்விடைக்குஞ்சிலைக்குமோர்
பூரணத்தயைவைக்கும்புனிதனே. (௨௦)

சாமகண்டசசிகண்டசிகண்ட
‡ தாமகண்டபரிபூரணத்தண்டு

* பச்சை - இளமை. † தாவு - வருத்தம். ‡ தாமகண்டன் - பூமாலையணியுங்கண்டன்.

மாமகண்டவெளியினொளிகண்ட
* ஏமகண்டவென்கண்கொண்டவெந்தையே. (௨௧)

எங்குமாகியபூரணவெல்லைக்குட்
டங்கிவாழுஞ்சதானந்தவெள்ளமே
சங்கரசிவசம்புவேயின்பருண்
மங்கைபாகமாதேவவோவென்றுமே. (௨௨)

முனிவினான்முச்சடிலத்தொருபினற்
றனியுறீஇத்தகர்சாடுமெத்துகள்
† பனிபெரும்படையாகிப்பணிந்தருட்
கனிவின்றிகல்நீக்குங்கருணையே. (௨௩)

உலகமியாவுமழித்திடுங்கங்கையின்
கலகமாற்றிச்சடையிற்கரந்தனை
அலகில்சத்திமலர்களிற்கொன்றையை
இலகவேமுடிவேய்ந்திடுமெந்தையே. (௨௪)

கலைகுறைக்கும்பிறையைக்கருணையாற்
றலைபுனைஇமுச்சுடர்க்கண்டரித்தனை
அலையுமெங்கட்கருத்தும்விடமுண்ட
‡ மலை § விற்கண்டமாதேவசிற்கொண்டலே. (௨௫)

ஊழிகாலத்துடம்பிடிசூலத்தாற்
பாழகந்தைகெடவடுப்பண்ணியாம்
வாழ்கவேந்திகபாலங்கைக்கொண்டுள
மாழ்கநின்றவயிரவமூர்த்தியே. (௨௬)

மகந்தனிலெழுமான்மழுகட்செவித்
|| தகவரித்துகிறக்கையுந்தாங்கியே
பகையொழித்தொருமுயலகன்மேற்பதத்
துகள்படப்படநட்டஞ்செய்தூயனே. (௨௭)

மச்சமானேன்கண்கொண்டழுங்கோட்டொடு
மெச்சிச்சூகரக்கோட்டைவிரும்பியே
அச்சஞ்செய்கரித்தோலுமென்னென்புமே
இச்சையாலணிகின்றவென்னீசனே. (௨௮)

* ஏமகண்டன் - இன்பக்களிப்புடைய கண்டன். † பனி - அச்சம். ‡ மலைவு - உவமை. § இல் - இல்லாத. || தகவரி - மேன்மையாகிய புலித்தோல்.

பிரமன்றன்னிகலென்னிகல்போக்கிநல்
வரமுநல்கிமலர்க்கண்பறித்தொரு
கரங்கொணர்ந்தியதாக்கியென்மேற்கொண்ட
* நிரந்தரப்பொருளாகு † நியோகனே. (௨௯)

மாணிக்காகயமனைவதைத்துமென்
பாணிக்குமுளைதந்தரிப்பத்மனார்
வாணிக்குமிளையாட்கு ‡ மனுப்பொருட்
§ காணிக்கைத்தீருங்கண்மணித்தெய்வமே. (௩௦)

சலந்தரன்முதற்சூரர்களியாரையும்
நிலந்தனிற்கொலுநீத்தனேராவணன்
வலந்தனக்கெனைவைத்துமையாளொடு
கலந்துவாழ்கயிலாயகணேசனே. (௩௧)

ஆயவெண்பத்தொருநான்கிலக்கத்து
மேயவின்னுயிர்க்கீச || வியாசமாந்
தூயசோதிச்சுயப்பிரகாசதன்
பாபதியாவுமொழிக்கும்பரமனே. (௩௨)

சோதிமாமணிநீறுந்துலங்குநின்
பாதிமேனியென்பாலுமையானல்மிக்
காதியாதியரேற்றுங்கைலையிற்
¶ பூதியேகொளும்புண்ணியவெந்தையே. (௩௩)

பற்பலத்துதிசெய்யுஞ்சௌரிமுன்
தற்பரன்சிவலிங்கத்திருந்துமே
முற்கொளிஇயுமைகாஞ்சசுரரொடு
கற்பகற்பமும்வாழ்த்தக்கழறுவான். (௩௪)

நீங்கள்யாருந்துயர்கொளல்நீங்கவோர்
தீங்கிலாவுபசத்தெனும்யாகமும்
ஆங்குசெய்தசுரான்சிவபூசையை
வாங்கின்மாள்வரெனச்சொலிநீங்கினான். (௩௫)

* நிரந்தரம் - வெளி. † நியோகம் - நிச்சயம். ‡ மனுப்பொருள் - தருமசாத்திரம் பதினெட்டினென்று. § காணிக்கை - வெகுமானம். || வியாசம் - விரிவு. ¶ பூதி - மகத்துவம்.

உவணகேதனுமும்பரைநோக்கியே
அவணியொய்திக்குயிற்றுமெனச்சொலிச்
சுவணநீறுமணிதுகில்வேய்ந்து * சூ
† நுவணைபிலிகைக்கொண்டும்கொடியிலே. (௧௬)

ஞான ‡ நாரதரோடும்கவில்புரர்
தானமெய்தியேமாலுஞ்சாலங்களாற்
றூனவர்சிவபூசைபங்கஞ்செய்தான்
வானுமண்ணும்வணங்கிக்களிக்கவே. (௧௭)

திரிபுராதிகள் சிவபூசாவிதி யத்தியாய முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

திரிபுராதிகள் சிவபூசாவிதி

பங்கவத்தியாயம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னமுப்புரவர்பூசைமுறைமையைக்கெழ்க்குமோனர்
நன்னியலுணர்ந்துவேதநாதனைவழிபட்டேற்றிப்
பன்னியபலியின்பங்கஞ்சூனியமவர்கள்பாலே
தன்னிலையுணருஞ்சூதத்தாபதர்பகல்வதானர். (௧)

திரிபுரர்பலிதேர்தெய்வப்பட்டணத்தருகார்தீர்த்த
மருவியோரிடமமைத்துமயக்கித்தன்வசஞ்சேரன்னர்க்
குரியதந்திரமுமீராறுயிரஞ்செய்துரைத்துப்
பிரியமுங்கொளுபுலோகாயுதீச்சமண்புத்தரோடே. (௨)

பன்பசுப்பதர்களஞ்சூராத்திரிப் § பிறப்பிற்சேர்த்து
மன்கயிலாயமெய்திமாபரசிவத்தைப்பேணித்
தன்கரவசங்கொளன்னர்பூசையின்பங்கஞ்சொல்லிப்
பின்புமால்வணங்கச்சைவப்பெருந்தகையுரைக்கலுற்றார். (௩)

* சூ - வியப்புச்சொல். † நுவணை - கல்விநூல். ‡ நாரதரோடும் - நாரதமுனிவர்முதலிய பேரோடும். § பிறப்பு - வசம்.

புகலுபசத்தென்யாகப்பூர்த்திக்கும்புந்தியுள்ள
சகலரும்போதல்வேண்டுமோதலாற்சவுரியேயிப்
பகலொடும்வருவாயென்னப்பலருடன்பரமனும்
இகலிலாவதிகைக்கீழ்பாலெய்துதற்கெண்ணங்கொண்டார். (௪)

விண்ணவர்தானைசூழவிரிபுவிக்குயவினேறி
வண்ணநான்மறைத்துரங்கமலரவன்செலுத்தமேருத்
தன்சிலைக்கோர்க் * கனுக்கநாணின்மாற்கணையைப்பூட்டிப்
பண்ணளிபாடுமோதிப்புரிச்செலும்பரமனோ. (௫)

ஒன்பதாமவதாரத்தின்றெண்டிரிபுரசம்மாரப்
பொன்றிருவுருவந்தாங்கிப்புகல்விலிம்பாணந்தன்னை
இன்பசந்தானம்பண்ணியெழவசையாதிருக்கத்
துன்பெதுவெனயோசிக்குங்காற்றெனிபிறந்ததன்றே. (௬)

பிறந்திடுந்தொனிதோற்றுமற்றிசைதொறும்பார்க்கவைய
னிறங்கிளர்மதியுங்கீலமலையினினுதித்தல்போலுந்
திறங்கிளர்வடக்குத்திக்கிற்றீனராவணனைக்கொண்டு
மறங்கிளர்வாலிநோக்கிவருதல்கண்டதிசயித்தார். (௭)

வந்தவன்கரணசுத்திமன்னியைந்தெழுத்தையெண்ணிப்
பந்தமில்மூர்த்தந்தன்னைப்பாவனைசெய்துபற்றிச்
சிந்தைநைந்துருகிக்கண்ணீர்சொரிந்தொருமுகுர்த்தஞ்சென்றும்
எந்தையினருணினைந்துமெழிறுதிசெய்வதானன். (௮)

மங்களகரமாச்சைவமணிவளரொளியாய்மன்னுஞ்
சங்கரசம்புவேயின்றயையிலார்பெறுவதென்னே
நங்கைபார்வதியணைக்கநலந்தருமுருவந்தன்னை
எங்கரந்தொடப்பூசிக்கவென்றுறுமெந்தாயென்றே. (௯)

கரங்களைமுகிழ்த்துப்பின்னுங்கதறுவன்கைலைக்குன்றிற்
பரம்பரையோடிருக்கும்படிவமப்பண்ணவர்க்காம்
இரங்கியற்புதமாயாருங்காணுறிங்கனென்பால்
† வரந்கொண்மானதப்பலிக்குள்வந்தருமுருவந்தானே. (௧௦)

கண்டுகண்களிக்கவுள்ளங்கலந்திடுஞ்சோதிதன்னைத்
தொண்டனேனென்றுங்காணத்திருவருள்சுரக்குமென்னத்

* அனுக்கம் - சர்ப்பம். † வரம்—விருப்பம் அல்லது மேன்மை.

தெண்டனிட்டிடும்வாலிக்குச்சிவபிரான்புகலும்போதன்
விண்டுசெய்பலிக்குநீசெய்மானதப்பலிமேற்கொண்டேன். (௧௧)

கொண்டுளமகிழ்தலானேன்கோபதிச்சேயேயுன்பேற்
றெண்டுளாரொருவரில்லைச்சுயம்பிரகாசவென்னைப்
பண்டுளமருவிவாழும்பகர்முசுகுந்தன்போன்றும்
எண்டிசையாளுங்கீர்த்தியெய்தினையிங்ஙனென்றே. (௧௨)

இனிப்பிரதோடகாலம்பிறந்தநாட்டேவர்தங்கட்
சனிப்பகையொழிக்கப்போதல்வேண்டுமிச்சவியூர்மேவித்
தனிப்பரந்தன்னையேத்தியர்ச்சனைபுரிந்துதக்க
நினைப்பொடுவாழ்வாயென்றுநிமலனார்புகல்வார்பின்னும். (௧௩)

திருவளர்கயிலையோடுதிகழ்மன்றுளாலவாயும்
பெருவளங்கொள்ளுமாரூரன்பர்களிதையம்பேறு
மருவளர்பொழில்சூழாதிபுரியினும்வசிப்பனேனுங்
குருவளர்சவியூர்க்கன்புமிகவுங்கொண்டிருப்பேனென்று. (௧௪)

வென்றிடும்பரமன்றெய்வமலரிணைப்பதத்தையுன்னி
மன்றிலும்விளங்குஞ்சோதிமனத்துளும்புகுந்துஞானந்
துன்றியகனவியூரிற்சேர்ந்ததென்றுருகிச்சொங்கோ
னின்றனன்புலவர்வாழ்த்தநிமலமாமுனிவரோடு. (௧௫)

கோசிகமுனிவசிட்டக்கோமுனியிருவர்முன்னம்
பேசுபுதவத்துமேன்மைப்பெற்றியைரவியாற்றீர்த்திங்
கேசுளதகன்றுபோனார்சமன்மலவிருளொதுங்க
மாசிலெற்பெரியோர்மண்ணில்வந்தருண்மகிமைதன்னை. (௧௬)

எந்தையென்றுய்க்குமுன்னமியம்பினன்ரகசியத்தில்
உந்தியையங்கைமாடமாக்குவனுபமனிப்பேர்
தந்ததாம்பக்தமோருஞ்சேக்கிழார்புண்டரீகத்
திந்தவூரோனுதித்தானெய்தியதனிற்சொல்வாம். (௧௭)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏனாதிநாதநாயனார் புராணம்.

புண்டரிகம்பொன்வரைமேலேற்றிப்புவியளிக்குந்
தண்டரளவெண்கவிகைப்புனல்வளவர்சோணாட்டில்
வண்டறைபூஞ்சோலைவயன்மருதத்தண்பணைசூழ்ந்
தெண்டிசையுமேறியசீர்மூதூரெயினனூர். (௧)

வேழக்கரும்பினொடுமென்கரும்புதண்வயலிற்
றாழக்கதிர்ச்சாலிதானோங்குந்தன்மையதாய்
வாழக்குடிதழைத்துமன்னியவப்பொற்பதியில்
ஈழக்குலச்சான்றோரேனாதிநாதனார். (௨)

தொன்மைத்திருநீற்றுத்தொண்டின்வழிபாட்டி
னன்மைக்கணின்றலமென்றுங்குன்றாதார்
மன்னர்க்குவென்றிவடிவாட்படைபயிற்றுந்
தன்மைத்தொழில்விஞ்சையிற்றலைமைசார்ந்துள்ளார். (௩)

வாளின்படைபயிற்றிவந்தவளமெல்லா
நாளும்பெருவிருப்பானண்ணுங்கடப்பாட்டிற்
றாளுந்தடமுடியுங்காணாதார்தம்மையுந்தொண்
டாளும்பெருமானடித்தொண்டர்க்காக்குவார். (௪)

நள்ளார்களும்போற்றுநன்மைத்துறையின்கண்
எள்ளாதசெய்கையியல்பினொழுகுநாட்
டள்ளாததங்கடொழிலுரிமைத்தாயத்தி
னுள்ளானதிசூரனென்பானுளனானான். (௫)

மற்றவனுங்கொற்றவடிவாட்படைத்தொழில்கள்
கற்றவர்கடன்னிற்கடந்துள்ளாரில்லையெனும்
பெற்றிமையான்மாநிலத்துமிக்கபெருமிதம்வந்
துற்றதற்றன்னையேசாலமதித்துள்ளான். (௬)

தானுள்விருத்திகெடத்தங்கள்குலத்தாயத்தின்
ஆனதொழிலாசிரியத்தன்மைவள
மேனாளுந்தான்குறைந்துமற்றவர்க்கேமேம்படலால்
ஏனாதிநாதர்திறத்தேலாவிகல்புரிந்தான். (௭)

கதிரோனெழமழுங்கிக்கால்சாயுங்காலை
மதிபோலழிந்துபொருமற்றவனுஞ்சுற்றப்
பதியோருடன்கூடப்பண்ணியமர்மேற்சென்
றெதிர்போர்விளைப்பதற்கேயெண்ணித்துணிந்தெழுந்தான். (அ)

தோள்கொண்டவல்லாண்மைச்சுற்றத்தொடுந்துணையாந்
கோள்கொண்டபோர்மள்ளர்கூட்டத்தொடுஞ்சென்று
வாள்கொண்டதாயம்வலியாரேகொள்வ
மூள்கின்றசெற்றத்தான்முன்கடையினின்றழைத்தான். (கூ)

வெங்கட்புலிகிடந்தவெம்முழையிற்சென்றழைக்கும்
பைங்கட்குறுநரியேபோல்வான்படைகொண்டு
பொங்கிப்புறஞ்சூழ்ந்துபோர்குறித்துநேர்நின்றே
யங்கட்கடைநின்றழைத்தானொலிகேளா. (கo)

ஆர்கொல்பொரவழைத்தாரென்றரியேற்றிற்கிளர்ந்து
சேர்வுபெறக்கச்சிற்செறிந்தவுடைமேல்வீக்கி
வார்கழலுங்கட்டிவடிவாட்பலகைகொடு
போர்முனையிலேனாதிநாதர்புறப்பட்டார். (கக)

புறப்பட்டபோதின்கட்போர்த்தொழில்கள்கற்கும்
விறற்பெருஞ்சீர்க்காளையர்கள்வேறிடத்துநின்றார்
மறப்படைவாட்சுற்றத்தார்கேட்டோடிவந்து
செறற்கரும்போர்வீரர்க்கிருமருங்குஞ்சேர்ந்தார்கள். (கஉ)

வந்தழைத்தமாற்றான்வயப்புலிப்போத்தன்னார்மு
னந்தமதுவாட்பயிற்றுநற்றாயங்கொள்ளுங்கால்
இந்தவெளிமேற்கைவகுத்திருவேம்பொருபடையுஞ்
சந்தித்தமர்விளைந்தாற்சாயாதார்கொள்வதென. (கங)

என்றுபகைத்தோனுரைப்பவேனாதிநாதரது
நன்றுனக்குவேண்டுமேனன்னுவவென்றுண்மகிழ்ந்து
சென்றவன்முன்சொன்னசெருக்களத்திற்போர்குறிப்பக்
கன்றியிருபடையுங்கைவகுத்துநேர்மலைவார். (கச)

வேறு.

மேகவொழுங்குகண்முன்கொடுமின்னிரைதம்மிடையேகொடு
மாகமருங்கினுமன்னிலும்வல்லுருமேறெதிர்செல்வன
வாகைநெடும்பலகைக்குலமாள்வினைவாளுடையாடவர்
காகமிடைந்தகளத்திருகைகளின்வந்துகலந்தனர். (கரு)

கால்கழல்கட்டியமள்ளர்கள்கைகளின்மெய்களடக்கிய
வாளொளிவட்டமுனைத்திடவந்திருகைகளின்முந்தினர்
வேலொடுவேலெதிர்நீள்வனமேவியபாதலம்விட்டுயர்
ஞாலமுறும்பணிவீரர்களுயிர்கின்றனவொத்தன. (கசு)

வெங்கண்விறற்சிலைவீரர்கள்வேறிருகையினுநேர்பவர்
தங்கள்சிலைக்குலமுந்தினதாவில்சரங்கணெருங்குவ
பொங்குசினத்தெரியிற்புகைபோகுகொடிக்கள்வளைத்தெதிர்
செங்கண்விழிக்கனல்சிந்தியசிறுபொறிச்செலவொத்தன. (கஎ)

வாளொடுநீள்கைதுடித்தனமார்பொடுவேல்கள்குளித்தன
தோளொடுவாளிநிலத்தனதோலொடுதோல்கடைத்தன
தாளொடுவார்கழலிற்றனதாரொடுசூழ்சிரமற்றன
நாளொடுசீறிமலைப்பவர்நாடியபோர்செய்களத்தினில். (கஅ)

குருதியினதிகள்பரந்தனகுறையுடலொழுகியலைந்தன
பொருபடையறுபணிசிந்தினபுடைசொரிகுடருடல்பம்பின
வெருவரவெருவைநெருங்கினவிசியறுதுடிகள்புரண்டன
இருபடைதனினுமெதிர்ந்தவரெதிரெதிரமர்செய்பறந்தலை. (ககூ)

நீளிடைமுடுகிநடந்தெதிர்நேரிருவரிலொருவன்றொடர்
தாளிருதொடையறமுன்பெயர்சாரிகைமுறைமைதடிந்தனன்
வாளொடுவிழுமுடல்வென்றவன்மார்பிடையறமுனெறிந்திட
ஆளியினவனுமறிந்தனனாயினர்பலருளரொங்கணும். (உ0)

கூர்முனையயில்கொடுமுட்டினர்கூடிமுனுருவியதட்டிட
நேருரமுருவவுறைப்புடனேர்படவெதிரெதிர்குத்தினர்
ஆருயிர்கழியவுமிற்பவராண்மையிலிருவருமொத்தமை
நேரடுபடைகொடளப்பவர்போல்பவரளவிலர்பட்டனர். (உக)

பொற்சிலைவளையவெதிர்ந்தவர்புற்றரவனையசரம்பட
விற்படைதுணியவுநின்றிலர்வெற்றிகொள்சுரிகைவழங்கினர்
முற்றியபெருவளனின்றியுமுற்படுகொடைநிலைநின்றிட
உற்றனவுதவியபண்பினரொத்தனருளர்சிலகண்டகர். (உஉ)

ஆட்முனைமறவர்மடிந்தவரலர்முகமுயிருளவென்றுறு
படர்சிறைசுலவுகருங்கொடிபடர்வனசுழல்வனதுன்றலில்
விடுசுடர்விழிகளிரும்புசெய்வினைஞர்தமுலையின்முகம்பொதி
புடையிடைகரியிடைதங்கியபுகைவிடுதழலைநிகர்ந்தன. (உங)

இன்படைவயவர்பிணம்புகுசெங்களமதனிடைமுன்சிலர்
புண்படுவழிசொரியுங்குடர்பொங்கியகழுகுபருந்தொடு
கொண்டெழுபொழுதினுமுன்செயல்குன்றுதலிலர்தலைநின்றனர்
விண்படர்கொடிவிடுபண்பயில்விஞ்சையர்குமரனைவென்றனர். ( )

வேறு.

இம்முனையவெம்போரிலிருபடையின்வாள்வீரர்
வெம்முனையின்வீடியபின்வீடாதுமிக்கொழிந்த
தம்முடையபல்படைஞர்பின்னாகத்தாமுன்பு
தெம்முனையிலேனாதிநாதர்செயிர்த்தெழுந்தார். (௨௫)

வெஞ்சினவாடையுமிழவீரக்கழல்கலிப்ப
நஞ்சணிகண்டர்க்கன்பர்தாமெதிர்ந்தனராட்பின்கன்
எஞ்சியெதிர்நின்றவிகன்முனையில்வேலுழவர்
தஞ்சிரமுந்தோளுரமுந்தாளுரமுந்தாந்துணித்தார். (௨௬)

தலைப்பட்டாரொல்லாருந்தனிவீரர்வாளிற்
கொலைப்பட்டார்முட்டாதார்கொல்களத்தைவிட்டு
நிலைப்பட்டமெய்யுணர்வுநேர்பட்டபோதில்
அலைப்பட்டவார்வமுதற்குற்றம்போலாயினர். (௨௭)

இந்நிலையவெங்களத்திலேற்றழிந்தமானத்தாற்
றன்னுடையபல்படைஞர்மீண்டார்தமைக்கொண்டு
மின்னொளிவாள்வீசிவிறல்வீரர்வெம்புலியே
றன்னவர்தமுன்சென்றதிருரனேரடர்ந்தான். (௨௮)

மற்றவர்தஞ்செய்கைவடிவாளொளிகாணச்
சுற்றிவரும்வட்டணையிற்றோன்றுவகைகலந்து
பற்றியடர்க்கும்பொழுதிற்றனும்படைபிழைத்துப்
பொற்றடந்தோள்வீரர்க்குடைந்துபுறகிட்டான். (௨௯)

போனவதிசூரன்போரிலவர்க்கழிந்த
மானமிகமீதூரமண்படுவான்கண்படான்
ஆனசெயலோரிரவுஞ்சிந்தித்தலமருவான்
ஈனமிகுவஞ்சனையால்வெல்வனெனவெண்ணினன். (௩௦)

சேட்டாருங்கங்குல்புலர்காலைத்தீயோனு
நாட்டாரைக்கொல்லாதேநாமிருவேம்வேறிடத்து
வாட்டாயங்கொள்போர்மலைக்கவருகவெனத்
தோட்டார்பூந்தாரார்க்குச்சொல்லச்செலவிட்டான். (௩௧)

இவ்வாறுகேட்டலுமேயேனாதிநாதனார்
அவ்வாறுசெய்தலழகிதெனவமைந்து
கைவாளமர்விளைக்கத்தான்கருதுமக்களத்தில்
வெவ்வாளுரவோன்வருகவெனமேற்கொள்வார். (௩௨)

சுற்றத்தார்யாருமறியாவகைசுடர்வாள்
பொற்பலகையுந்தாமேகொண்டுபுறம்போந்து
மற்றவன்முன்சொல்லிவரக்குறித்தவக்களத்தே
பற்றலனைமுன்வரவுபார்த்துத்தனிநின்றார். (௩௩)

தீங்குகுறித்தழைத்ததீயோன்றிருநீறு
தாங்கியநெற்றியினார்தங்களையேயெவ்விடத்தும்
ஆங்கவருந்தீங்கிழையாரென்பதறிந்தானைப்
பாங்கிற்றிருநீறுபண்டுபயிலாதான். (௩௪)

வெண்ணீறுநெற்றிவிரவப்புறம்பூசி
யுண்ணெஞ்சில்வஞ்சக்கறுப்புமுடன்கொண்டு
வண்ணச்சுடர்வாண்மணிப்பலகைகைக்கொண்டு
புண்ணியப்போர்வீரர்க்குச்சொன்னவிடம்புகுந்தான். (௩௫)

வென்றிமடங்கல்விடக்குவரமுன்பார்த்து
நின்றாற்போனின்றநிலைகண்டுதன்னெற்றி
சென்றுகிடைப்பளவுந்திண்பலகையான்மறைத்து
முன்றனிவீரர்க்கெதிரேமூண்டாண்மறம்பூண்டான் (௩௬)

அடல்விடையேறென்னவடர்த்தவனைக்கொல்லும்
இடைதெரிந்துதாள்பெயர்க்குமேனாதிநாதர்
புடைபெயர்ந்தமாற்றான்பலகைபுறம்போக்கக்
கடையவன்றனெற்றியின்மேல்வெண்ணீறுதாங்கண்டார். (௩௭)

கண்டபொழுதேகெட்டேன்முன்பிவர்மேற்காணாத
வெண்டிருநீற்றின்பொலிவுமேற்கண்டேன்வேறினியென்
னண்டர்பிரான்சீரடியாராயினாரென்றுமனங்
கொண்டிவர்தங்கொள்கைக்குறிவழிநிற்பேனென்று. (௩௮)

கைவாளுடன்பலகைநீக்கக்கருதியது
செய்யார்நிராயுதரைக்கொன்றாரெனுந்தீமை
யெய்தாமைவேண்டுமிவர்க்கென்றிரும்பலகை
நெய்வாளுடனடர்த்துநேர்வார்போனேர்நின்றார். (௩௯)

அங்நின்றதொண்டர்திருவுள்ளமாரறிவார்
முன்னின்றபாதகனுந்தன்கருத்தேமுற்றுவித்தான்
இங்நின்றதன்மையறிவாரிவர்க்கருள
மின்னின்றசெஞ்சடையார்தாமேவெளிநின்றார். (௪௦)

மற்றினிநாம்போற்றுவதென்வானோர்பிரானருளைப்
பற்றலர்தங்கைவாளாற்பாசமறுத்தருளி
யுற்றவரையென்றுமுடன்பிரியாவன்பருளிப்
பொற்றொடியாள்பாகனார்பொன்னம்பலமணைந்தார். (௪௧)

வேறு.

எயினனூரவதரித்தவேனாதியதிரூரன்போர்ப்
பொயினனுதறன்பொடியாற்பொன்னம்பலத்தெம்பாற்
* பயனிக்கழல்பெறுமுன்னவனிட்டப்பன்பளித்தேன்
வயனெடுக்குமூர்க்கமெனும்வடிவுரைக்கக்கேளிரியே. (௪௨)

வேறு.

ஒன்பதாமவதாரத்தினுக்கிரத்தெரிசனந்தான்
என்பரங்கொள்ளல்கூடாதாதலாற்சாந்தமாகி
உன்பரமளித்தேனென்றான்வாயியுமுருகியெந்தாய்
அன்பொடுமதனைக்காட்டல்வேண்டுமென்றடிபணிந்தான். (௪௩)

பணிந்தவன்முன்னமூர்க்கப்படிவமுமரனெடுத்துத்
தணிந்திலனாகிநிற்கச்சக்கிரித்தனையன்சற்றுந்
துணிந்ததைநோக்கானாகித்துன்பீறிதொன்மைத்தன்மை
யணைந்திடுமெனவிரக்கவையனுமெடுக்குச்சொல்வான். (௪௪)

இப்பெரு† மமைதிதானுமிந்திரன்சேயேயென்றுஞ்
செப்பும்வைகாசிமாதுச்சுக்கிலபட்சந்தன்னிற்
றிப்பியவட்சயமென்றிருதியைத்திதியிற்சென்றும்
ஒப்பிலாவதிகையுள்ளாங்கொள்ளுமென்றுரைப்பன்பின்னும். (௪௫)

வருடங்கடோறும்வந்துபானகம்பழம்பூக்கொண்டுங்
கருடலிங்கத்தோடெல்லாவிலிங்கமுங்கண்டுபோற்றி
யருளதாகிற்குமூலலிங்கவர்ச்சனையாற்சோதித்
தெருடரப்பணிந்துசாந்தஞ்சேர்ந்தொருமதலைத்தென்பால். (௪௬)

பூசுரர்தமக்குத்தானம்புரிந்துபானகமருத்தி
வாசமார்மலரைச்சூட்டிமலையரம்பூசிமங்கை

* பயனி—கடல். † அமைதி—சாந்தம்.

நேசனேயதிகைவாழும்நின்மலாவென்றுமென்னைப்
பேசியபுரணங்கேட்டுச்சிந்திக்கிற்பெரியவாழ்வே. (௪௭)

இத்திதியதனினின்போற்பானகம்பழம்பூக்கொண்டும்
பத்தியாவழிப்பட்டேற்றிப்பவைர்கட்கருந்தும்பண்டம்
வெற்றிலைப்பாக்கிற்காசுசந்தனங்கொடைசழற்பூண்
சித்தமாழ்குறவளிக்கிற்சிவனுலகெய்திவாழ்வார். (௪௮)

ஒன்றனந்தமதாயோங்குமட்சயத்திருதிகைத்தேர்
நன்றிதிற்புலவன்சேயேநவில்வனவளித்தும்வாழ்வாய்
என்றிறைபுகலக்கேட்டுமிறைஞ்சியுந்துதிகள்செய்துங்
* கன்றுதலின்றிஞானக்கருணைகொண்டிருந்தானிப்பால். (௪௯)

உலீனுமீசொன்னிரண்டாமமுசத்தினெருதின்பாணந்
தன்னையுங்கொண்டுமீசோழாதிமாபுரியிருத்திப்
பன்னுமுப்புரமெரிக்கப்பரசிவந்தானையோடு
மன்னியவதிகைத்தென்பால்மாலொடுசென்றார்மாதோ. (௫௦)

அனைனகைபுரியமூவரரணழிந்தவனிவானு
மனமகிழ்தரவளித்துப்பின்பரியொடுகலந்தும்
† வனமிகுமதிகைதன்னின்வாசஞ்செய்ததனாற்றெய்வக்
‡ கனமிகுஞானமன்றுக்கதிகமித்தலமேகாண்பாய். (௫௧)

அரியரனிருவரொன்றாயமர்ந்ததாலதற்கேமேன்மை
புரியதிச்சமயந்தான்வைகுந்தமுங்கைலைக்குன்றும்
பெரியகுணியமதானப்பெற்றியிச்சவியூர்தன்னைப்
பரவுவார்தமக்கிங்கெல்லாமளித்திடும்பரமன்றானே. (௫௨)

திரிபுராதிகள் சிவபூசாவிதி பங்கவத்தியாய முற்றுப்பெற்றது.

* கன்றுதல்—கைதல். † வனம்—[illegible]க்கது. ‡ கனம்—கூட்டம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

திருவாலி சிவபூசாவிதி

அத்தியாயம்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

பலந்தரும்புராவர்பூசைப்பங்கஞ்சூனியமுமுன்னம்
நலம்பெறுமடிகள்பாலும்நவின்றபின்சூதஞானி
தலந்தனிற்சிறந்ததாருஞ்சவிபுரத்தகையையேற்றி
வலம்பெறுங்காரிச்சேயின்பலியையுமறைவான்மன்னோ. (க)

விந்தியமலைக்குத்தென்பால்விளங்குகிட்கிந்தைதன்னில்
இந்திரன்புதல்வன்செங்கோலெழின்மனுப்படியியற்றிப்
பந்தமில்லுயிர்கடம்மைப்பரிவொடுபாதுகாத்துச்
சந்ததஞ்சலதிநான்கின்மூழ்கியும் * தவனமோடே. (உ)

புகலனுட்டானகன்மமியாவையும்புரிந்து † பூதம்
பகர்கயிலாயமெய்திப்பார்வதிப்பரனைப்பண்பாய்த்
‡ தகவுறத்தெரிசித்தேத்தித்தன்னகரடைந்தெவர்க்கு
மிகவருள்சுரந்தளித்துமேவிமுன்போலிருந்தே. (ங)

காலையிலெழுந்தானேக்கிக்கனைகடலாடப்போயவ்
வேலையினிருக்கத்திக்குவிஜயமுஞ்செய்து § வீங்கிச்
சோலைசூழ்கிந்தைமேவித்தேடிராவணனைச்சிந்தின்
மூலைதென்பால்முசுக்குப்பின்புடையொளித்துச்சென்றே. (ச)

சிந்துவின்மூழ்கியய்யன்செய்கடன்முடித்துநின்ற
யிந்திரன்சேயி ¶ னக்கிட்கைவிடுவிக்கிக்கொண்டு
|| உந்தியினிடைப்படிந்தேயவனுமெங்கைலைக்கெய்தி
நந்தியைவினவாதனவில்புரம்புகுதல்சொல்வான். (ரு)

* தவனம் - ஆசை. † பூதம் - கணம்.
‡ தகவு - தெளிவு. § வீங்கி - பேராசையுள்ளோன்.
¶ அக்கிள் - கைக்குழி. || உந்தி - கடல்.

ஆரன்றனைவணங்கவென்பா * லனுமதியடைந்தசொங்கே
† யுரன்றருமதிகைப்பூர்வத்துளதொருபதியுமொன்னார்
‡ சிரலிராவணன்றனக்குத்தெரியுங்கேளென்றுசொல்லி
வரமெலாமளிக்குநந்திவள்ளலுமறைந்தானிப்பால். (சு)

திரும்பிராவணனைநோக்கிச்சிவபிரானிருக்குந்தானம்
விரும்பியென்பாலுரைக்கவேண்டுமென்றிடும்வாலிக்கு
மிரும்பெனும்வட § நகைத்தல்செய்திடினிசைப்பேனென்னத்
துரும்பெனவெண்ணிச்சொல்வான்சொங்குமச்சிவனைக்கண்டே. ( )

தொழுதிருகரங்கள்கூப்பித்துளும்புகண்ணீரின்மூழ்கி
யழுதடியடைந்துநின்னையவிழ்ப்பனப்பதிகாட்டென்ன
எழுதருமறைகடேருமிறைவன்வாழதிகைக்கிட்பால்
¶ விழைவுறுமவர்க்குத்தோன்றுமாதிமாபுரியதென்றான். (அ)

என்றவன் || றளையவிழ்த்திட்டிருநிலந்தன்னில்வீழ்ந்து
மன்றமுங்கொண்டுஞானவள்ளுமையரியோடேற்றிப்
பின்னொருடைபுனைந்துசாத்திப்பெரும்பலிபுரிந்தோர்தீர்த்த
மொன்றெடுத்துச்சவாதிசெய்துகிட்கிந்தைசேர்ந்தான். (கூ)

சேர்ந்தவன்செய்தியெச்சஞ்செப்பியசூதர்தம்மைத்
$ தேர்ந்தவர்பணிந்துபோற்றிச் + சிரைகுறைவகற்றித்தீங்கு
பேர்ந்திடவளிக்குமன்னன்பூசையின்பெருக்கமின்னுஞ்
சூர்ந்தெமக்குரைக்கவேண்டுமென்றிடக்கூறலானார். (க0)

கங்கையாகைக்குமொப்பாய்க்கீருதுப்பெண்ணைதன்னிற்
சங்கற்பஞ்செய்துஞானச்சதுர்மறைமனுக்களோடு
துங் × சகமடணஞ்சொல்லித்தோய்ந்துமுக்காலுமன்னிப்
புங்கவர்பிதிர்க்களையர்ப்பலிமுதற்புரிந்துமன்றே. (கக)

மாத்தியானத்துக்காயத்திரிமுதற்செபங்களெல்லாஞ்
சூத்திரரோனுஞ்செய்யற்றொடர்பெனுஞ்சுருதிநான்கின்
ஆத்தநூற்படிமுடித்துமாதிமாபுரியடைந்துச்
சாத்துபுக்காமிகத்தாற்சாமியைப்பூசைசெய்தான். (கஉ)

* அனுமதி - சம்மதி. † உரன் - அறிவு. ‡ சிரல் - முடிவிடம்.
§ நகைத்தல் - தனத்தல். ¶ விழைவு - ஆசைப்பெருக்கல்.
|| தளை - கட்டு. $ தேர்ந்தவர் - தேறினவர். + சிரை - குரங்காகியவாலி.
× அகமடணம் - அகமருடணம் (பாபவிமோசனம் அல்லது நீர்க்குள் நின்று செய்யுமோர் செபம்.)

செய்தபினாலயத்தைச்சிரேணுத்தாரமாக
வெய்துபுமுடித்தின்பாகப் * பங்குனியங்கிதன்னிற்
கைதரும்பலன்கள்கொள்ளக்கரிமுகப்பலிமுன்செய்து
† தைதுபு ‡ மிருத்துவாஞ்சங்கிரகணம்புரிந்தான்மன்னே. (௧௩)

மன்னிய § வாத்துசாந்திப் ¶ பேரீதாடனமெடுத்துப்
பன் ‖ னங்குரார்ப்பணத்தாற் $ றேவதாவகனங்கொண்டு
பின்னுமத் ✚ தவசாரோக × சந்திபூசைகளியற்றிப்
பொன்னியற் √ குடந்தாபித்து ∴ மனற்பலி ÷ ரட்சைசெய்தே. ()

சீர்கொள்பல்லக்கிற்டஞ்சமூர்த்திகடனைச்சோடித்துப்
பேர்கொள்வாத்தியம்பிரங்கப்பிரதமதினத்திற்பெட்பாய்
ஊர்வலம்வந்து... மண்டபத்திருக்கவைத்தும்
ஏர்கொள்சற்பூரதீப்தூபாராதனையுஞ்செய்தே. (௧௫)

வளங்கொளுமுபசாரங்களியாவையும்புரிந்துமன்னித்
— தளங்கொளவிரண்டாநாளிற்றண்பலிரட்சைசெய்து
முளங்கொளரவியின்வாகமொளிமதிப்பிரபைதன்னிற்
றுளங்கவைத்தரனைக்காலைமாலையுஞ்சவமுங்கொண்டே. (௧௬)

முரசமுமுழங்கமூன்றாநாட்பெறுங்காலைதன்னிற்
═ திரிசியமணிப்பல்லக்கிற்சிவனையுட்காரவைத்துக்
கரிபிலாமாலைதன்னிற்பூதமேற்விளக்கன்றாற்
| சரசமாயாருங்காணவுற்சவந்தனைநடத்தி. (௧௭)

கருதுநான்கெனுநாட்காலைக்கற்பகத்தருவின்மேலு
மருவுதல்புரிந்தெல்லோரும்வணங்குறமாலைநேரத்
தொருமுறையாதிசேடவாகனத்துமையீசன்றன்
றெருவினிற்பவனிகொள்ளச்செய்தவன்சேவையாலே. (௧௮)

* பங்குனியங்கி - பங்குனிமாதக் கார்த்திகை. † தைதுபு - தைதல்-அலங்காரம். ‡ மிருத்து சங்கிரகணம் - மண்ணைச்சேர்த்து வாத்துவாக்கல். § வாத்துசாந்தி - வாஸ்துதோஷ நிவாரணம். ¶ பேரீதாடனம் - பேரிகை வாத்தியம். ‖ அங்குரார்ப்பணம் - வித்தான பாலிகை வைத்தல். $ தேவதாவகனம் என்பது தேவதைகளாவாகனம். ✚ தவசாரோகணம் - என்பது தவசாரோகணம் எனக் குறைந்து நின்றது. அது இரட்சாபந்தனம். × சந்திபூசை - சந்திகளின் பலி. √ குடந்தாபித்தல் - கலசந் தாபித்தல். ∴ அனற்பலி - அக்கினிகாரியம். ÷ இரட்சை - இரக்ஷை - காப்பு. — தளம் - கூட்டம். ═ திரிசியம் - தோற்றப்படத்தக்கது. | சரசம் - பரிகாரம்.

தெருள்பெறவைந்தாநாளின்காலையிற்சிவனைச்சைவப்
பொருளாருள்விடைமேற்செல்லப்புகலந்திமணம்புரிந்தும்.
மருளிலாமிருகவேட்டையிரவினிலாடச்செய்தும்
அருணந்தியரிமேலம்மையப்பனைவைத்துகந்தே. (௧௯)

ஆகுவாகனத்தின்மூத்தோனறுமுகன்மயின்மேலன்ன
வாகுவாகனத்திற்சண்டேச்சுரவளற்றேவுஞ்சூழப்
* பேகமாவாத்தியங்கட்பிறங்குறவலஞ்செய்போழ்திற்
பாகமாவாய்வுத்திக்கிற்பச்சையன்றளிக்குமுன்னே. (௨௰)

ஈசபிம்பத்தெழுந்தவெழிற்பெருஞ்சோதிதன்...ப்
பாசமிற்றெரிசனந்நான்பண்ணுறவந்துநிற்குந்
தாசனும்பனவன்மெய்யிற்றனெழுமொளியுங்கண்...
மாசிலாத்துவாதசஞ்சேர்மஞ்சரியாலுஞ்சேர்... (௨௧)

எவ்வண்ணமுளதுக்கெல்லாமெழில்வண்ணமாகியாதிச்
செவ்வண்ணமேனியோடுந்திகழ்வண்ணப்பொருளேசைவ
மெய்வண்ணத்தவ்வியத்தாம்வியன்சுடர்வண்ணங்கொள்வார்க்
கவ்வண்ணமோடிலங்குமருள்வண்ணத்தேவதேவே. (௨௨)

குணகுணிபாவமாகிக்குலவுபுப்பொருளேஞான
வெணமுளார்கண்டுகொள்ளுமின்பமேயன்பேயெல்லா
வணமும்நின்பாலதாக † வயங்குடர்சுடரோவானோர்
கணங்களும்பரவநின்றகண்மணித்தேவதேவே. (௨௩)

பகலொளிச்சுடர்கொண்டோங்கும்பன்மணிச்சுடரோபோன்றென்
னகவொளிச்சுடர்ப் ‡ புரங்கொண்டருட்சுடரொளிக்குன்மன்னி
யிகலிலதாகிநின்றவெழிற்பரஞ்சுடரோயிந்நான்
...கவுறாஞ்சிவச்சுடர்க்குந்தனிச்சுடராகுந்தேவே. (௨௪)

எங்குமாஞ்சோதிக்கெல்லாமெழிற்பரஞ்சோதியாகி
...ங்களகரமாமன்னுமருட்பெருஞ்சோதிதன்னைத்
...வகாரமுகிழ்த்துப்பேணிச்சுடரொளிருமாயோன்சோதித்
...கனென்சிவச்சோதிக்குமையிக்கியஞ்சேர்ந்ததன்றே. (௨௫)

பனவனும்மாயோன்சோதிப்பரசிவச்சோதியைச்சேர்ந்
தனவிருசோதியொன்றாய்ச்சார்ந்திடக்கண்டோமெல்லா

* பேகம் - முகில். † வயங்கல் - ஒளிசெய்தல். ‡ புரம் - உடல்.

மனமிகவுருகவெய்தியாஎந்தமயமாய்நாளுங்
கனவினுமறவராகிக்க தல்கொண்டிருந்தார்மன்னோ. (உ௬)

சனனகாதியர்களியாருஞ்சாற்றுபுச்சரிதங்கேட்டும்
மனனஞ்செய்ததிசயித்துமருவியேமுத்திசேர்ந்தப்
பனவனூர்செனமமற்றும்பகர்தரவிரிவாச்சூதர்ப்
புனைமலர்க்கழலிரண்டும்போற்றினர்புகல்வார்பின்னும். (உஎ)

ஒருவடபெண்ணையின்பா * லொப்பனையாகவோங்கும்
பிரவடதேவராயபுரமெனும்பட்டணத்திற்
றரவடவேதவங்கத்தன்மசாத்திரங்களியாவுங்
கர...திகற்றோனெக்கியச்சர்ம்மன் † காலே. (உஅ)

பெட்புறும்பிரம்மசர்ம்மாவெனும்பெயர்கொண்டோன்பேதக்
‡ கொட்டுபூசை...பூசைக்கொளவிலிலருந்தல்செய்யான்
கட்புறுமெவர்க்கும்நல்லானவில்பலித்தவிராணுளுந்
§ தட்புறுவிஷுசங்கிராந்திபுண்ணியகாலந்தன்னில். (உ௯)

பிணுகினிநதியின்மூழ்கிப்பெருங்கடன்முடித்துப்பின்னு
மனுதரவாகும்பூசைமனித்துதிசெயவிரங்கி
யனுதரன்முன்புதோன்றியாம்வரங்கேளிங்கென்னப்
பனுகநின்பதமலர்ச்சேரைாயிக்கியப்பலன்றுவென்றான். (௩0)

விரும்பியேகேட்டும்பிரம்மசர்ம்மனுக்கரன்விளம்பும்
அரும்பதவயிக்கியஞ்ஞானரிபுரியடைந்தாலங்ஙன்
றருமரித்தளிமுன்வாய்வுச்சந்தியின்மணங்கொள்வேட்டை
வரும்பொழுதுனக்குமுத்தித்தெரிசனத்தெனமறைந்தான். (௩௧)

மறைந்தபினரியூர்மேவிமணிச்சிவசோதிதன்னைத்
திறங்கொடுதெரிசனந்தான்செய்துறுமெய்யன்மெய்யிற்
பிறங்கிடுசோதிதானுங்கலந்ததிப்பேற்றியெல்லா
மறைந்தனமுன்னமின்னையிக்கியமீதுவேயென்றான். (௩உ)

சோதியுளைக்கியஞ்செய்யுற்சவத்தெரிசனந்தான்
தீதிலாச்சவியூர்தன்னிற்காண்பவர்பங்கடைந்து
மாதவமுளராய்ஞானமருவுவரொன்று || வாணிக்
காதலாய்ப்புகலக்கேட்டுக்கருணைகொண்டிருந்தான்மன்னோ. (௩௩)

* ஒப்பனை - அலங்காரம். † கால் - மகன். ‡ கொட்பு - திரிபு.
§ தட்பு - குளிர்ச்சி. || வாணி - ஆகாயவாணி.

புண்ணியவிருடியோர்க்குச்சந்தனபுரத்தின்றேவைத்
தின்னவத்தினத்தினெய்தித்தெரிசனஞ்செய்துள்ளார்க்கும்
நண்ணுபுவரங்களியாவுநல்குமிவ்விதிகாசத்தை
யெண்ணுவர்தமக்கும்பாவமிலையெனச்சூதர்சொன்னார். (௩௪)

சொன்னவர்தமைவணங்கியிருந்தனர்முனிவரிப்பால்
பன்னுபுமைந்தாநாளினுற்சவமுடித்தான்பண்பாத்
துன்னுபுமாறுநாட்சேர்காலையிற்றேர்விமான
மன்னியமாலையானைவாகனந்தினுமேற்கொண்டே. (௩௫)

கருதுபுயேழாநாளின்காலையிற்கைலாயப்பேர்
மருவுவாகனத்தின்மேலுமாலையின்மேருவாகந்
திருவுறவெட்டாநாளின்காலையிற்சேகிலிக்கொண்
டருமறைபுகலுமந்தியசுவவுற்சவமுஞ்செய்து (௩௬)

ஒன்பதாந்தினத்தின்காலையோடுந்தேர்நடத்தியுன்னித்
துன்பிலாதந்தியுத்தியானவுற்சவம்புரிந்தும்
நன்மையநறுமறுநாட்காலைவினடராசசேவை
யன்பெறச்செய்துமுச்சியதனினும்வசந்தங்கொண்டே. (௩எ)

உடன்கொளிச்சலக்கிரீடையுற்சவம்புரியக்கூர்ந்துங்
கட * னவபிருதநானங்கருதிக்கஞ்சரிதீர்த்தத்திற்
றிடனுறச்செய்வித்தானபிறகரன்றன்னைநோக்கி
வடமதிற்றுயில்கொள்கின்றவன்சலோசனனுரைப்பான். (௩அ)

முன்னிலக்குமியினோடுமொன்சலக்கிரீடைசெய்யப்
பன்னியேவிரும்பியன்னுளொன்புளச்சக்கரத்தால்
மன்னியுண்டாக்குமிந்தப்புதனசக்கரதீர்த்தத்தின்
இன்னலில்கங்கைசாரவழைத்திடுமெனப்பணிந்தான். (௩௯)

பணிந்தவன்றன்புறத்தேமேயபரசிவமருள்பாலித்துப்
பணிக்கதோர்பின்வாழ்கங்கையதனைக்கஞ்சரிதீர்த்தத்தி
னிணைந்திடுமோறுசெய்துமஞ்சபாடுகங்கையைநோக்கித்
...ந்திவருடந்தோறுமுளரிச்சக்கரநீர்தன்னில். (௪0)

பாற்குனமதியிற்றோயும்பௌர்ணைத்திதியிற்கங்கை
யேற்குமாலிதனினின்றுமெழில்பெறுங்கெடிலமெய்தி

* அவபிருதநானம் - உற்சவபூர்த்தி செய்தபின்பு செய்யும் ஸ்நானம்.

மாற்கு * சங்கமங்கொள்வேலைமருவுங்காமினியாயத்தாற்
கேட்டற்குணவாலிதீர்த்தமெனும்பெயர்குலவுமென்றே. (சக)

சக்கிரித்தனையனாகுஞ்சங்கரர்புகன்றோர்பின்பு
மிக்கவபிருதமென்னும்மானமுஞ்செய்துமேவி
தக்கவுற்சவமும்பூர்த்தியாக்கியத்தகைமலர்த்தாட்
புக்கிறற்றுதியாலின்பப்புணரியாழ்ந்திருக்கும்வேலை. (சஉ)

பின்னுமெம்பெருமான்வாலிபூசையின்பெருக்கங்கண்டு
நின்னகரடைந்துநாயகீதியைப்புரிவாயென்ன
மன்னியபுலவன்சேபுமறுத்துநான்பலிசெய்திங்ஙன்
றுன்னால்வேண்டுமென்றுன்றாயவன்பத்திமெச்சி. (சங)

இவ்விடந்தன்னின்போற்பூசையுமியற்றல்வேண்டிப்
பவ்வமிற்சங்குகட்டுங்குமும்விடுத்தேன்பண்பாய்
திவ்வியபலியுஞ்செய்யுஞ்செல்லெனமறைந்தானெந்தை
அவ்விடந்தனிறன்பேராலிங்கமைத்திடம்போய்ச்சேர்ந்தான். ()

வேறு.

அரியசந்தானமாபுரியீசனாலயந்தனிலருணல்வர்க்
குரியசந்தானத்தெக்கணமூர்த்தியோங்குசந்நிதிக்குக்கீட்டிசைப்
பெரியசந்தானவாலிராவணனுற்செய்பிரதிட்டைலிங்கமுமே [பாற்
தெரியுஞ்சந்தானந்திரிபுரர்செய்யச்சேர்ந்ததிப்பெயரிரண்டினையே

ஈசனூரேவற்படிசெயுஞ்சங்குகர்ணனுங்காமிகவிதியாற்
பூசனைபுரிந்தான்பிறகவன்பின்னோர்சங்குகர்ணனும்பூசித்துப்போனன்
வாசமாக்கண்டாகர்ணனுஞ்சேயின்வழிவருஞ்சந்தியாரும்
நேசமாயரன்றன்பலியினையியற்றினென்றனர்நாளுமித்தலத்தே. (சசு)

கலிவிருத்தம்.

ஆதலாலிவர்போற்செயிற்றாமிகப்
போதபூசையைக்கொள்ளும்புராரியாற்
சாதகங்கொளவேண்டித்தனிப்பின்போல்
மாதவம்பலமாகியேவாழ்வரே. (சஎ)

திருவாலிசிவபூசாவிதி யத்தியாயமுற்றுப்பெற்றது.

---

* சங்கமம் - கலத்தல்.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

பிரமனூர்சிவபூசாவிதி

அத்தியாயம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வலந்திகழ்வாலிபூசைவரன்முறையாய்வருத்தமுந்
நலந்திகழ்தரவுமெம்பானவில்தரக்கேட்டுநண்ணிப்
பலந்திகழ்பிரமனூர்தம்பலிதனைச்சொலவும்பாதந்
தலைநிறைசக்கொண்டோமென்னச்சாற்றுவர்சூதர்தாமே. (க)

கலிவிருத்தம்.

இருமெரிதரத் * திணையின்றேரின்மேற்
பரப்பவமொன்றிலாப்பிரமன்பண்பொடுந்
தெரிதாச்சாரதிச்செய்துக்கொண்டுமே
வருகையிற்குயவசையாதிருக்கவே. (உ)

யாதெனநோக்கினனயனுமுன்னை
மாதுமைபாகரோடவுணர்மன்னியே
தீதுளிஇயுத்தமுஞ்செய்யக்கண்டுமப்
போதொருவதிசயம்புகுந்தின்றனன். (ங)

நின்றனனென்றுதோன்றுமனிநெறித்
துன்றுசாரத்தியந்தவறித்தொல் † லரி
யன்றுசாய்ந்திடவிடையாகியச்சுதன்
சென்றிரதத்தொடுஞ்சிவனைத்தாங்கினான். (ச)

வஞ்சிவிருத்தம்.

கொஞ்சநேரஞ்சாரத்தியங்
கஞ்சன்றப்பவுங்கண்ணுதல்
எஞ்சலிற்பிழையெய்தவு
மஞ்சியோவென்றாற்றுவான். (ரு)

---

* திணை - புவி. † அரி - தேர்.

வள்ளலுன்பதமறியநான்
கள்ளமாப்புரிந்தேனலேன்
எள்ளல்முப்புரர்போரினலி
உள்ளுநகைத்த * லுடைந்தவே. (சு)

† உகைத்தல்நிற்கவுமையனே
இகைத்துநின்றனன் ‡ பிழையினைச்
§ சகித்தல்கொண்டுச்சரண்டனிற்
புகுத்தல்செய்யப்புரிமினே. (எ)

என்றுசிற்சதானந்தங்கொள்
நின்றபோதன்விளர்க்கக்கிழ்
நின்றுநகர்த்துணங்கணீர்
துன்றமற்றுந்துதிக்கவே. (எ)

மாலோனுதிபசுக்களைக்
காலமேய்க்கும்பதிச்சொலும்
மூலபாசத்தனையற
|| வாலமாதவமதியினில். (அ)

பூர்வபட்சத்திதியைந்திற்
சேர்பிறைகினிமூழ்கியே
நேர்கொணித்தியகன்மமும்
ஏர்பெறப்பின்முடித்துமே. (கூ)

ஆதிமாபுரிவந்தருட்
சோதிதன்னைத்துகளிலா
தோதுமாபலிகொண்டிடன்
¶ சாதகப்புனலாட்டியே. (க[illegible])

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதங்க ளியம்பு + மாகனி யாச விதிப்படி யரன்றிரு முடி
மேற், சாதகத் திதியிற் பாறயிரீ பஞ்ச கவ்விய முதற்றிர வியமுங்,
கோதிலாக் கங்கைத் திரமுங் கலந்துக் குளிர்தர வாட்டிக் கொய

* உடைதல் - கெடுதல். † உகைத்தல் - செலுத்தல். ‡ பிழை-அபராதம். § சகித்தல் - மன்னித்தல். || வால் அம்மாதவன் - சுந்தவைகாசிமாதம். ¶ சாதகப்புனல் - அஃது இதிலே முதலிய ஏழ்வகை யுறுப்புகளி னிலையையுஞ், சோதிடநூலாலுணர்ந்து அவற்றால் வரும்பயன் கூறுவது. + மாகன்னியாசம் கக - தரம் உருத்திர மந்திரத்தை செபித்தல்.

மலராற், றீதிலா வழுதிட் டருச்சனை புரிந்தாற் றீர்ந்திடும் பிழை
யெனத் தெரித்தான். (கக)

உரைத்தபின் கமல யோனிவை காச வொண்மதிப் பஞ்சமத்
திதியிற், றிங்கட்பிறை கினியிற் செபதப கன்ம மியர்வையுஞ் செய்
துநற் றெளிவாய்ப், பரைத்தளத் தோங்கும் பரசிவக் கனியைப்
பகர்மறை யாகம விதியால், * விரைப்புன லாட்டித் துகின்மலர்
நீறும் விதிகொடு புனைந்துடன் விரைந்தே. (கஉ)

பற்பல வாகுங் கனியொடு பண்ட வகைகளு மமுதுமற் றது
வுந், தற்பரன் றிருமுன் வைத்தெழிற் றூப தீபமுஞ் செய்துசங்
மார்க்க, விற்பனர் துதிகள் விளம்பி யர்ச்சித்து விழியினீர் பெருக
வீழ்ந் திறைஞ்சிக், கற்ப கற்பங்க ளழியினு மழியாக் கமலனும்
பூசைகள் செய்தே. (கங)

ஏகமாத் விதமாந் துதியினாற் சவிஞ ரெங்கையே பத்ம நாயகி
தன், பாகமார் சிவமே நின்மலா னந்தப் பரசிவ பூரண வெளியே,
† நீகம்போலிற் கருணைமேய நிற் குணவ கிராமயச் செல்வமே நிகள,
போகமே யோக போனகா வென்றன் புன்பழி யொழியெனப்
பணிந்தான். (கச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பணிந்தவன்றன்னைநோக்கிப்பரசிவமிகவும்பண்பாய்ப்
பிணிநதோர்பிழையுநீங்கிப்பிறங்கினைவிதியேபெட்டாய்த்
துணிந்துநின்னுலகமெய்திச்சங்கொளென்றணிகளியாவும்
அணிந்தவன்புகலத்தீர்த்தங்கமுமமைத்துப்போனன். (கரு)

திரிபுராந்தகர்க்குளையத்தேர்விடறப்புந்திமைப்
பிரிதராவிதத்தயப்போர்லிங்கபூசனையாளிக்கிக்
கராசலவுரியான்பாதங்கண்டனனன்டவெல்லாந்
தராதலத்தவரோடேற்றிச்சாபமுந்தவிர்த்தார்மன்றே. (கசு)

அயன்பெயராலுண்டாக்கு மற்புதத்தீர்த்தந்தன்னிற்
பயன்கொளமூழ்கிப்பிரம்மலிங்கமும்பணிவார்க்கெல்லாம்
‡ வய்முறவளிக்கமன்னும்வடபுரத்தெல்லைதன்னிற்
றவுளார்காணலென்றுந்தகுதியென்றுரைத்தார்தாமே. (கஎ)

பிரமனுர் சிவபூசாவிதியத்தியாய முற்றுப்பெற்றது.

* விரை - கலவைச்சாந்து முதலியவை. † நீகம் - மேகம். ‡ வயம் - வலி.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது

சூரியபகவான் சிவபூசாவிதி

அத்தியாயம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெருஞ்சிவபூசைதன்னாற்பிழையொழித்தடிமலர்ச்சேர்
வரந்தனையெய்திவாழ்ந்தமலரவன்காதைமுன்னந்
திருந்தவுஞ்செலுத்தெளிந்தோந்தினகரன்பலியைக்கேழ்க்க
விரும்பினம்புகலென்றூதர்விருடியர்க்குரைப்பதானார். (௧)

ஆதியிற்காதியீன்றகோசிகவரசனென்பான்
நீதியும்வழுவாச்செங்கோனிகழ்த்துதல்புரிந்தறக்தாற்
றீதிலாவுயிர்களியாவுஞ்செழிக்கரட்சித்துவந்து
போதொருநசையால்வேட்டைப்புரிதரவெண்ணங்கொண்டான் ()

நால்வகைச்சேனையோடுகவில்வனம்புகுந்துநண்ணிக்
கால்வழிச்செல்லும் * பல்லங்கேசரிப் † பாய்மாவோடப்
பால்வழிப்பறவையாவும்பயமுறவேட்டம்பண்ணி
நூல்வகையுள்வசிட்டனுண்பள்ளியடைந்தான்மன்னன். (௩)

மன்னவன்சிரமம்நீங்கிவணங்குறவசிட்டனோக்கிப்
பன்னுபுகாதிமைந்தோய்பரங்கொளுமிதிதிபூசைக்
கென்னிடமிருந்துநாளையேகுமென்றுரைக்கவொவ்வா
துன்னுபுதானையோடுமடைதலால்விடைதாவென்றான் (௪)

கோசிகன்குறிப்பறிந்துங்குலவுபுநீங்களியாரும்
பேசுபுவதிதிபூசைப்பெற்றுடன்செல்லுமென்ன
வாசிலான்வற்புறுத்தவொப்பினுங்காமதேனே
நேசமாய்வரவழைத்துநிகழ்த்தினன் ‡ நிசிதமாயே. (௫)

பெரும்படையாவினுக்கும்பெருந்தகைதனக்கும்நல்ல
விருந்திடவேண்டுமென்றவிருடியர்கோன்விளம்பப்
பொருந்துமாற்றுவையிவான்றின்றிப்புண்ணியத்தேனும்புக்கி
யருந்திடத்தகும்படிக்குமவரவர்க்களித்ததன்றே. (௬)

இவர்களோர்சாருங்காணவினியநிம்பலகாரங்கட்
டிவர்ப்புவர்ப்பினிப்புக்கார்ப்புப்புளிப்புக்கைப்பாதிறுன்காய்த்
தவிர்தலிலுண்டியாவுந்தங்கிடவுண்டுந்தக்கோ
னவர்களோடுவகையெய்தியிசயித்திதுநினைந்தான். (௭)

காட்டினில்வாசஞ்செய்யுங்கடுந்தவர்க்கேவலாளர்
நாட்டியசாமா * னெங்ங † னணைரபதியதாகம்
மாட்டொரு ‡ வகையுமெஞ்சலுளதிவர்பாற்கிடைக்குந்
தேட்டமத்தேனுவாலென்றறிவினிற்றெளிவுகொண்டே. (௮)

§ வரமுறும்வசிட்டர்தம்பான்மருவிகோன்சுரபிதன்னைக்
கரமுறக்கொடுக்கினிற்கேயாயிரம்பசுக்களோடுந்
|| தரமுறுமென்றனுட்டிற்பாதியுந்தருவேனென்னப்
¶ பரமுறப்பலவிதந்துங்கேட்கவுமளிக்காதாலே. (௯)

கொலைமுதலளிக்குங்கோபக்குறிக்கொடுங்கோசிகப்பேர்
சிலைதனிற்சரந்தொடுத்துத்தெறிக்கவன்சிரமதன்கண்
+ உலைதரத்தூடுக்கயாவுமுள்ளுநடைந்துருகிச்சோர்வாற்
கலையெல்லாமுணர்ந்தோன்றன்னைக்கருதியேயுரைக்கலுற்றான். (௧௦)

மறைவழிப்பூசுரர்க்கேமனும்பலன்பலன்கன்மற்றைத்
துறைவழிமன்னர்க்காதல்கிட்டபலன்றுல்லபந்தான்
× நறையனல்மூட்டியத்தைச்சுடினுநன்றென்றுநாலோர்
நிறைவழிப்பலனேவேண்டுமென்றுநேர்யாமஞ்சென்றான். (௧௧)

சென்றருந்தவங்கள்செய்யத்திருச்சங்குமன்னன்வந்தும்
நின்றெண்கோறிக்கையாவுநீர்நிறைவேற்றிப்பின்னர்
துன்றுநின்வினைமுடிப்பேனெனச்சொலுமவனைச்சொர்க்கம்
நன்றுசெல்லெனவிடுத்துக்கோசிகன்மேனடந்தான். (௧௨)

மேற்றிசையடைந்துநோற்குமெய்யன்பாற் ∴ பகினிமைந்தன்
√ தேற்றமாச்சென்றெனுவித் | திறம்பலிலருடாவென்ன
= ஆற்றமாயவற்குமீந்துமுத்தரத்தேய்தியுன்னி
o யாற்றவுந்தவம்பண்ணுங்காலரம்பையும் ÷ தடைகள்செய்தாள். (௧௩)

செய்தவடன்னைக்கல்லாச்செபித்துக்கிடிசையடைந்து
மைந்தவிழ்களனைநோக்கியுக்கிரத்தவமமைக்கக்
கைதவமில்லாத்தேவரியாவருங்கமலனோடு
மெய்திநீபிரம * லிங்கியாயினையெனப்புகன்றே. (கச)

நல்வரமருளிச்சென்றார்வசிட்டர்பானண்ணியங்கன்
வெல்தபாக்கினிக்கும்வீடாதிருக்கவும்விஸ்வாமித்திரன்
†பல்கலோடயனைநோக்கிப்பின்றவம்புரிந்தான்பற்றி
‡வல்கநான்முகனுந்தோன்றவடைவுடன்புகல்வதானான். (கரு)

உன்மகன்வசிட்டனார்க்குமெனக்குறும்வேறுபாட்டின்
றன்மைகளெடுத்துரைத்துத்தக்கதுபுரிவாயென்னப்
பன்மையும்விளக்கிற்கும்பருதிநற்கும்பயோனிச்
சின்மயச்சேடனோடும்மூவரைவரவழைத்தே. (கசா)

இருவர்க்குமத்தியாகவியம்புதநெறிந்தயானு
மருவியன்னவரோடின்னார் § மதியுளாரெனவகுப்பேன்
¶ நெறிகிலேயுணர்ந்துசெல்லுமென்றயன்றெரித்தல்கேட்டச்
செருவிலிக்குரிசின் √ மேட்டிச் ∴ செலவிடல்கொண்டுசென்றான்

சென்றினனுலகமெய்திச்செங்கதிர்தனக்குச்செப்பி
யொன்றியென்னுடன்வாவென்னவோர்ங்கலுமுரைத்தல்கேட்டு
இன்றுநான்வருவனுகிலிருள்கொளுமுலகமெல்லாம்
நன்றலச்செலுநீரங்கனுன்வரக்கூடாதென்றான். (கஎ)

இறைவனுமிருடியென்பாவிருள்வலியிலைகைநீங்கிக்
குறைவிலிப்பொதிகையெய்திக்குறுமுனிதனக்குரைத்துத்
× திறவொடென்பானீ ∔ செல்லல்வேண்டுமென்றிடவுங்கேட்டு
மறைவனுன்வரிற் | கிடக்கையதுமுறுங்கூடாதென்றான். (ககூ)

அங்ஙனமிருத்தல்நீங்கியதலபாதலத்தையெய்திச்
சங்கடமனைத்துமாதிசேடனுக்குரைத்தென்பாலு
மிங்ஙனம்போதல்வேண்டுமென்றனன்சிந்தின்மூழ்கி
‖மங்குமிவ்வுலகமியாவுமியான்வரற்கூடாதென்றான். (உ0)

* இலிங்கி - இருடி. † பல்கல் - வெகுநாள். ‡ அல்கல் - இராநாள். § மதியுளார் - ஞானி. ¶ நெறிநிலை - விளங்கிநிற்பது. √ மேட்டி - பரமேட்டி. ∴ செலவிடல் - அனுப்புதல். × திறவு - வழி. ∔ செல்லல் - நடத்தல். | கிடக்கை - பூமி. ‖ மங்கல் - கெடுதல்.

மூவருமியம்பல்கேட்டமுனிவரசியற்றியங்கன்
றேவர்குழுவையிற்போதன்றிருமுனஞ்செப்பலோடு
மாவலமுளவசிட்டர்தமையழைத்துணர்த்திநீர்போய்க்
காவல்கொள்மூவர்சேரக்கருதியே * கொணர்தியென்றான். (உக)

† வயவுளவயன்மொழிக்கொண்வசிட்டனுமனவியூர்க்குத்
தயவொடுபுகுந்தென்பாலுஞ்சவியேநீவரல்செய்யென்னப்
பயமொடுமுலகமெல்லாத்பாழ்படுமெனவும்பண்ணேன்
குயவனிக்கலையைவைக்கிற்கொளுமொளியெனக்கொடுத்தான். ()

வாங்கியத்தேரினிட்டும்வார்கடலொழுற்கண்டேங்கிப்
பாங்குறியதிசயித்துப்பற்றிலானேடும்பன்பா
யாங்குறும்பொதிகையெய்தியகத்தியற்குரைத்தப்பாலுந்
தீங்கிலாமுனிவர்முன்னந்தினகரனிருந்தகாலே. (உஉ)

தெள்ளுமுத்தமிழும்வல்லோன்றிருமுகந்தன்னைநோக்கி
வள்ளன்மையுளவசிட்டன்வகுத்தெலாமுரைத்தென்பாலு
மெள்ளவேவருதல்வேண்டுமென்றனன்கும்பயோனி
பள்ளமேடாகிப்பூமிப்பாழ்படநிற்குமென்றான் (உஎ)

என்றவன்றனக்குநீத்தோனெழில்கொடுபுகல்வாவென்றன்
பொன்முடிக்கலசந்தன்னைப்புல்லுமாவிருக்கவைக்கில்
மன்புவிதனையழுத்தநிற்குமென்றிடச்செய்தன்னான்
நின்றதன்மகிமைகண்டும்விமலனோடடைந்தான்மன்னோ. (உரு)

அடைந்தவன்பாதலத்தினுதிசேடனையழைத்துத்
தொடர்ந்தென்பால்வருதல்வேண்டுமென்றிடத்துகளொன்றில்லான்
படர்ந்துன்பாற்செல்வனுகிற்பாதலங்கடலின்மூழ்கி
‡உடைந்திடுமிதற்கென்செய்வதென்னுமுன்னுரைப்பதானான். ()

எத்தனைவிதமுமென்றன்யோகதண்டக்கோல்செய்யப்
பெற்றுளதிதனைவாங்கிப்பெரும்புவிதாங்கவைத்துச்
சித்தினைக்கண்டென்பாலுஞ்செல்லுமென்றுரைக்கச்சேடன்
அத்தனைப்பலமுஞ்சித்துமறிந்தவருடனுஞ்சென்றான். (உஎ)

தவமிலாமூவர்தம்மைச்சத்தியலோகஞ்சேர்த்துப்
பவனாயகனைப்போற்றிப்பரமஞானியிருக்கக்

* கொணர்தல் - கொண்டுவரல். † வயவு - ஆசை. ‡ உடைதல் - கெடுதல்.

கவனமாப்பருகிச்சேடன்கனகக்குடம்பனையுநோக்கி
* யிவறலாய்க்கௌசிகன்றனிபம்புவினிதனைத்தானே. (௨௮)

வசிட்டனார்தமக்கெனக்கிருக்கும்யோக்கியத்தாழ்வோடு
† விசிட்டமும்வித்தியாவென்பால்விருமெனமுனியியம்ப
‡ நசிட்டவில்விதத்தாலுன்னிரவிச்வர்கீர்த்தமேற்கொண்டு
§ மசட்டையாற்றவமுநட்டமடைந்தனையிதுவேயென்றார். (௨௯)

சாந்தமேயதிகமாகத்தவிசினைவிருத்திசெய்ய
|| வாய்ந்தவன்வசிட்டனென்றும்மன்னியவிருவர்தம்மிற்
றேய்ந்திடுமேற்றந்தாழ்வுஞ்சொல்லியப்பயனுமுன்னித்
தேர்ந்தந்தநிலையினிற்கற்றெளிவெனத்தெரித்துச்சென்றான். (௩0)

இடியெனமுழக்கிவிசுவாமித்திரனின்பமெய்த
வடியொடுகோபந்தன்னையகன்றுபோய்வடக்குத்திக்கிற்
கடுமையாத்தவங்கள்செய்யக்கருதினன்செல்றபின்னர்
நடுமையார்சேடன்றானுநான்முகனுறவுகொண்டே (௩௧)

இடந்தனைவிட்டுமீசனுனைக்குமிகலாய்வந்த
மடந்தனையொழிக்கவேண்டிக்காளத்திமருவிவள்ளற்
றடமலர்ப்பதம்பூசித்துத்தன்னுலகடைந்தான்கும்பன்
றிடமுறச்சுந்தரேசன்சேவைகொண்டிடம்போய்ச்சேர்ந்தான். ()

ஆதிமாபுரியையெய்தி ¶ யாதவன்றந்திரத்தின்
× வீதியாலாடிமாதப்பூரணையதனின்விள்ளாப்
÷ பூதியாற்சிவனையுன்னிப்பூசனைபுரிந்துநோக்கி
நீதியாற்கரங்கள்கூப்பிகிகழ்த்துவன்றுதிகடானே. (௩௩)

கொச்சகக்கலிப்பா.

நான்மறையின்முடியோங்குஞானமணிச்சுடரொளியே
வான்மறையுநாளுதவும்வளமேசுந்தரனரிப்
பானிறைவேபத்மதளாயகிதன்பக்கலில்வாழ்
கோனறவேசைவக்குணவிதியேயென்மதியே. ()

* இவறல் - ஆசை. || வாய்ந்தவன் - பொருந்தினவன். † விசிட்டம் - மேன்மை. ‡ நசித்தல் - நசிட்டலெனவந்து அழித்தலெனப் பொருள்தந்து நின்றது. § அசட்டை - பராமுகம். ¶ ஆதவன்றந்திரவிதி - அம்சுமதந்திர விதி. அஃது கிரணப்பிரகாசத்தினுற் செயுமோராகமவிதி. × விதி - வீதியெனமருவியது. ÷ பூதி - சித்திமகத்துவம்.

என்னொளிகொண்டெவ்வுலகுமெய்யுயிருமெய்பொருளுந்
தன்னிருளைநீக்கித்தழைத்தோங்குஞ்சுந்தரமும்
நின்னொளிகொண்டோர்கண்ணுப்பிகழ்கின்றேனின்மலனே
பொன்னொளியேஞானபூரணவென்றடிபணிந்தான் (௩௫)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பணிந்தருண் மருவி யனற்றிசை யதனிற் பருதிபுட் கரணி யொன் றமைத்துத், துணிந்ததின் மூழ்கித் தன்னுல கடைந்தான் சோதியுந் தொல்விதி யதனல், அணைந்ததிற் படிந்து மருட்பர சிவத்தை யர்ச்சனை புரிந்தவ ணிருந்துத், தணந்திடாச் செயஞ் செய்திறைஞ்சிடி லெவருஞ் சவியென விளங்குவர் தாமே. (௩௬)

சூரியபகவான் சிவபூசாவிதி அத்தியாய முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

சரஸ்வதி சிவபூசாவிதி அத்தியாயம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னிருவிருடியர்க்கும் * நடுநிலைவழங்கல்வேண்டித்
தன்னுலககன்றரன்றனனுமதிதவிர்த்தலாலே
புன்னியசாபமேவிப்பருதியுமீழித்தகாதை
முன்னமேயுணர்ந்தீர்வாணி † மொய்ம்புவிக்கொளலுரைப்பாம். (௧)

ஆதியிற்சுசிலனென்னுமந்தணனொருத்தவத்தாற்
காதலாயின்றருபவதியினுடியவினையுள்ளாள்
‡ நீதமாம்பொருளின்மிக்காணித்தனுமிவப்பையுன்னி
யோதுவள்கர்வமாய்த்தந்தொப்பிலொருவொன்றே. (௨)

இவடனக்கெதிரியாகியெவர்களும்புகழ்வதாகிக்
$ கவனமாக்கலைகள்யாவுங்கற்றளித்துணைப்பதாகுந்
தவநிறைச்செல்வமிக்கவித்தியாவதியும்வந்தாள்
அவளையுமழகின்மிக்கா || ளனுசிதம்புகல்வதானாள் (௩)

* நடுநிலை - நியாயம். † மொய்ம்பு - வலி. ‡ நீதம் - பாக்கியம். $ கவனம் - கருத்து. || அனுசிதம் - தகுதியின்மை.

இருவருமுயர்வுதாழ்வென் றிம்புவிகளுந்திர்ப்பார்
ஒருவருமமையமின்றிவா தமுமுறதிகொள்ளத்
திருவீருட்குறுகப்பத்மநாயகித்திருமுன்ஞானத்
துருவளர்மண்டபத்திமேருங்குறுமமறையோர்முன்னே. (ச)

வாதமிட்டவரின்றுபவதியெனுமடக்கைவைய
மீதினிற்பொருண்மேலாகுமாதலால்வெறுக்கையில்லோர்
பாதகத்தாழ்வுமுள்ளார்பகர்மிடிகொள்ளுவார்பன்னுந்
தோதகப்பொய்கடுக்கந்தோய்ந்திளைத்தென்றுந்துன்னி. (ரு)

கட்டமாபத்துமேவிக்கலங்குவர்கலங்கலாலே
கெட்டிடுமறிவுங்கெட்டாற்கிளரறங்குன்றுங்குன்றில்
மட்டிலாவிபசாரத்தால்மங்கையர்புதல்வரின்றி
நட்டமாவமிசமாநிரகத்திலழிவர்தாமே. (சு)

ஆகையாற்றனிகன்மிகோனறம்பொருளின்பம்வீடும்
பாகமானவைகளியாவும்பெறுவனிப்பொருளாலென்றும்
வாகையாமறைமனுக்கள்வகுத்ததிவ்வணநும்பாற்சந்
தேகமுமுளதேலின்னுந்தெரிப்பக்கேட்டெளிவினுலே. (எ)

கல்வியிற்றேர்ந்துஞானங்கருதியகருணையோடும்
பல்விதநிலையினின்றுபயின்றுபுசமர்த்தரோனுந்
தொல்வினைப்பொருளினுலைச்சூழ்ந்தனுசரியாராகி
னல்விதமாற்றமில்லாவலனொனண்ணுவாரே. (அ)

முன்னஞ்சிராமருக்கும்முனிவனுருபதேசிக்கு
மன்னியகதையினுன்கினத்தமேலெனவகுக்கல்
நின்னினைவதற்கொண்டாடிநிலத்தினிற்பொருளைத்தேடிப்
பின்னிடையாதிருக்கற்பெரியத்தனமேலென்றுள். (கூ)

என்றவடன்மேற்போகபெய்துபுவியிற்புல்லி
நின்றவர்புலங்களெல்லாநிலைப்பினிற்கிடந்துமாழ்கி
யொன்றுதோன்றுமலுத்திக்குதவினரிருக்கநோக்கி
நன்றலவெனமறுத்துநாட்டுவெனெவுறுந்தே. (க0)

வித்தியாவதியுங்கல்விவிரும்புவர்தமக்கும்நல்லப்
புத்தியோடொழுக்கம்வாய்மைப்பொறைபுகலடக்கங்கீர்த்திப்
பத்திமெஞ்ஞானசித்திப்பலவுங்கொண்டழிவிலாத
நித்தியமுத்தியெய்திநிலத்தினினிகழ்வரென்பால். (கக)

* ஊதியமில்லாரொன்றுமுணர்விலாதுமையாவர்
† நீதியுமிழப்பர்நீடுமரணமுஞ்சென்னநீங்கா
வாதனைமிகவுமுள்ளார் ‡ மனநியாயத்தின்வாய்மைச்
சாதனையறியார்பொல்லாச்சழக்கராயழிவர்தாமே. (கஉ)

என்னருமபிறவிதன்னின்மானிடப்பிறவிதானு
ண்ணினிற்கிடைத்தும் § மானராதறுல்லப || மடுத்தாற்
றன்னருட்கல்விவேண்டுங்கற்கினச்செல்வந்தன்னாற்
புண்ணியப்பிறவிநீங்கும்ஞானத்தாற்புகழ்கொள்வாரே. (கங)

வித்தையேமுத்திநல்கும்வெறுக்கையுமகங்காரத்தின்
சித்தியையளிக்குமத்தாற்சகலமுநசித்துப்போகும்
புத்தியுள்ளவர்கட்கல்விப்பொருடனையிட்டற்போத
முத்தியென்றுரைக்கும்வேதமிருதியைமொழிவதானுன். (கச)

ஈட்டலுந்துன்பமாகுமீட்டியபொருளையெல்லாம்
காட்டலுந்துன்பமானைநீகாட்டிடிற்சோரராதி
கூட்டத்தாற்றுன்பமிக்கற்குறைபடிற்கெடினுந்துன்பம்
வாட்டத்தையுண்டுபண்ணுஞ்செல்வமுங்கொள்ளார்நல்லோர். ()

தனிகரும்புலவராசிர்வாதத்தைத் ¶ தலைக்கொள்ளாரேற்
பனுமம்வாசையிந்துபோனசித்தொழிவர்பன்பார்
+ அனிகமாங்கல்விச்செல்வமகிலமெங்கணசென்றாலுங்
× கனிகையாக்கொள்வர்கள்ளார்கனகமுமதுபோலன்றே. (கசு)

உயர்ந்திடுங்கரையுணீர்போலுருளுறுஞ்சகடைக்காற்போல்
துயர்ந்திடநடிக்குங்கூத்துமவையகன்றழைத்தல்போலும்
பெயர்ந்திடல்வருதலொக்கும்பெருஞ்செல்வம்பேய்த்தேர்ஞாலப்
பயன்றருமறிவகற்றுமுறுதியுமழியாப்புன்பே. (கஎ)

எழிற்கல்விப்பெருக்கையுந்தானெவருமன்னுடுங்கொள்ளும்
வழிப்படுங்கீர்த்திநல்குமன்னனைவணங்கச்செய்யு
முழிப்படுந் ÷ தவறுளோரையும்பரின்வைக்கு § ஊத்தைப்
பழிப்படும்வெறுக்கைக்கொப்பாவிருந்தையைப்பகரலாமோ. (கஅ)

* ஊதியம் - கல்வி. † நீதி - முறைமை. ‡ மனநியாயம் - பகுத்தறிதல். § மானர் - மானவர், அஃது ஆன்மாக்கள். || அடுத்தல் - கிட்டல். ¶ தலைக் கொள்ளல் - ஏற்றுக்கொள்ளுதல். + அனிகம் என்பது - அனிகமென இடைக் குறைந்து யின்மையெனப்பொருள்தந்தது. × கனிகை கனிதல். ÷ தவறு - தாழ்வு. § ஊத்தை - அழுக்கு.

ஆகையாற்கல்விமேலென்றனவரெல்லோருமன்பாய்ப்
* போக † போக்கியங்களெல்லாம்பொருளொரு ‡ பொருட்டாயெ
யோகிகளதனாலுன்னியொப்பும்ஞாயங்களாலும் [ண்ணார்
பாகமாயெனக்குரைப்பீரவையுளீரெனப்பகர்ந்தாள். (௧௯)

பகர்ந்தவள்பாற்றனத்தைப் § படிறர்மேலெனப்புகழ்ந்தார்
தருந்தயோகியர்கள்விஞ்சைத்தனமுயர்வெனச் || சரித்தார்
புகுந்தொருமுடிவுங்காணாப்புன்மையாற்பலருஞ்சேர்ந்து
நகந்தருமுளரியம்பாள்முனந்துதிநவின்றுசொல்வார். (௨௰)

கொச்சகக்கலிப்பா.

எமையாளும்பத்மதளநாயகிப்பெண்ணேக்கிழையா
முமையாளேயாதிபுரியோதிமமே ¶ யோவழக்குத்
தமையாளல்கொண்டு ┼ தகவுரைத்துச்சார்பகற்றும்
அமையாளேஞானவம்பிகையென்றடிபணிந்தார். (௨௧)

பணிந்தவர்கடமைநோக்கிப்பத்மதளநாயகியார்
திணிந்திடுவர்தம்வழக்கின்றெளிவுரைத்துத்திர்ப்பதும்யாம்
அனைந் × தறிவின்மலர்ப்பத்தினயர்ந்திருமினென்றருளி
மறைந் ÷ திருசீருறுமளகைமன்வரவென்றுன்னினளே. (௨௨)

கலிவிருத்தம்.

அம்பிகையழைத்தலுமளகைவேந்தனுர்
உம்பரின்வந்தடிவணங்கவோதுவாள்
இம்பரினுறும்வழக்கினுக்குநீதியைப்
$ பம்புதல்செயுமெனப்பகர்ந்துசென்றனள். (௨௩)

செல்வமுங்கல்வியுஞ்சிறந்துமன்னிவாழ்
∴ எல்லையுமுளவனேகேகனென்பவன்
பல்வளமுள்ளிவர்தமையுநோக்கியே
சொல்வனித்தனதினிற்கல்விமேலென்றான். (௨௪)

வித்தைமேலெனவனேகேசன்விள்ளலும்
புத்தி o ஞேயங்கவிற்பொருந்திநின்றனர்

* போகம் - விளைவு. † போக்கியம் - அநுபவம். ‡ பொருட்டு - காரணம். § படிறர் - பொய்யர். || சரித்தல் - நடத்தல் அதாவது இயற்ற[illegible] ¶ ஓ - இழிவுசிறப்பு. ┼ தகவு - நீதி. × அறிவு - ஞானம். ÷ இருசீர் - இரண்டுசெல்வம். $ பம்புதல் - ஆரவாரித்துரைத்தல். ∴ எல்லை - காலம். o ஞேயம் - அறியப்படுவது.

அத்தனைத்துதித்தாற்குதற்கிணம்புவி
சித் * தரிதீர்த்தமுஞ்செய்துபோயினான். (௨௫)

ஆக்கரியம்புவிதீர்த்தத்தாடுவோர்
நீக்கருஞ்செல்வங்களியாவும்நண்ணுவார்
பாக்கியவதிக்குறுந்தாழ்மையெண்ணியே
எக்கமும்பிடித்துப்பின்னியம்புவாள்முனே. (௨௬)

வித்தியாவதியுனக்கமைந்தமேன்மையைப்
பத்தியென்மனமிகப்பகைக்கும்பண்புளச்
சித்தமுமலைதரச்செய்ததாலினிப்
பித்துளப்பேயுருவாகவென்றனள். (௨௭)

என்றிடும்பாக்கியவதியைநேர்பெற
நின்றிடும்வித்தியாவதியுநோக்கியே
நன்றுணர்தெளிவிலிநகுகிலேப்பணிவி
இன்றென்பாற்சாபமுமிடலுந்தேட்டமே. (௨௮)

அறிவிலாமூடியம்புயத்திறையகிப்
† பிறிதிலாமன்னளைத்துரைத்தன்றம்பாற்
‡ செறிவினையளித்தலைத்தெளியிலாயவள்
பிறிதினையன்றியோர்பெற்றிவேண்டுமோ. (௨௯)

வருத்திடும்பொய்யிறுமாப்பும்வன்மையும்
பகுத்தறிவறிதராப்பிடிவாதம்பற்றியே
தொருத்தெனக்கிட்டிடுஞ்சாபங்கோரடம்யான்
உகைத்தலுங்கொளுமென § வுறுதியோதுவாள். (௩௰)

மருவுறுமூடமதாந்தகாரமும்
பிரிவிலித் || தவறுமாசாரவினைமுஞ்
சுருதிசொன்னிலையிலித்தொடர்பும்பெற்றலைந்
¶ துருவிலிபோன்றெங்குமுழலுமென்றனள். (௩௧)

இப்பெருங் ┼ கேள்வியாளியப்புசாபமும்
ஒப்பிலாமூடிகொண்டோடிப்போயினள்
அப்பெருஞ்சபைகலைந்தறிஞர்யாவருந்
× திப்பியமகிமைக்கண்டேற்றிச்சென்றனர். (௩௨)

* அரி - சக்கரம். † பிறி - பிரிதி. ‡ செறிவு - நிறைவு. § உறுதி - கல்வி. || தவறு - குற்றம். ¶ உருவிலி - மன்மதன். ┼ கேள்வி - கல்வி. × திப்பியம் - விளக்கம்.

சிவசின்னமணுவிதி.

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

முத்தியே யளிக்குந் தெக்கண மூர்த்திக் கீட்டிசைப் புறத்த ரன் முகப்பின், வித்தியா வதிகொ ணினைவினை னொடியின், விலக்கி யுள் வெருவுற விருள்போல், பித்துறு பாசம் பிடிக்கவுந் தவிக்கப் பெருங்கலை வாணிதேர்ந் ததனைச், சுத்திஞ்செய் திடத்தன்னேதி சேர்புரியிற் றொல்விதிக்கொடு மடைந்தனளே. (௩௩)

அடைந்தவ ளுறுதிக் கறைவளிப் பாச மகல்தரு மஞ்சலிநீ யன்பாய்த், தொடர்ந்தெனக் கரு ளிருடிகட் குரைக்குந் தொன் மறை யாகமத் துணிவிற், படர்ந்திடும் மணிநீ றெழுத் தெறும் விதியைப் பகர்தாக் கேட்டுளேன் பலமைய, மிடைந்தினிக் கெடி லங் குடைந்துடல் புனைந்து மியற்றிடற் றகுதியென் றிசைத்தே.

தன்பெய ரதனுற் றீர்த்தமொன் றமைத்துச் சதுர்மறை யாகம விதியா, லெம்பிரான் றல்க்கும் பத்மகா யங்கு மெழுத்தினி நாட் டிடக் கெடிலத், தின்பொடு மூழ்கி விஞ்சையோ டெழுந்து மேனி மணி நீறெழுத் திவைகள், முன்புறு மிடங்க ளணிபவர் பலன்கள் முறைகொடு மவட்கியம் புவளே. (௩௫)

விபூதிமகிமை.

உண்மையை யளிக்குஞ் சின்னங்கண் மூன்றி னுறுதியே நீறு றுமிடந்தான், வண்மைகொ * ளடிகள் கோவிலின் யாக சாலையின் வருமிதை மறையோர், இன்மைசேர் மன்னர் வசியர் சூத்திரரொன் னல்வருந்தெளி வொடு தரிக்கி, லண்மையாம் பதவி யடைவ † ராச்சிரமத் தவர்பொடி யணிவது மவரோ. (௩௬)

விறகினு லயத்தின் மடைப்பளி யடிகள் வீட்டினில் விளங் கிடும் நீற்றைப், புறமுறு மலிய சாதியர் பெண்கட் பொலிவுறத் தரித்திடற் பொருந்து, மறுவிலாப் பொடியை வடித்தெடுத் தன்பர் மறையவரொடு முதனல்வர், அறமுறும் விதியாற் காலமூன் றினினு மணிதலு மருந்தவ மறிவோ. (௩௭)

* அடிகள்கோவில் - பெரியோர்மடாலயம். † ஆச்சிரமம் - பிரமசாரி, கிரக ஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி இவர்களி லெவ்வாச்சிரமத்தரால் விபூதி யமைக்கப்படுகிறதோ அவ்வாச்சிரமத்தாரே தரிக்க.

பெண்கள்சந்யாசிப்பூசுரர்வானப்பிரத்தனர்வீடுமர்மனைவி
பண்கொளும்பூதிகுழைத்திடலாகாப்பகருபதேசமிற்படிவர் [இன்
வின்கொளவிமிர்ந்துமன்னிமூவிரலான்விதியொடுபுனையிதீர்த் தத்
மன்முதற்றுணங்கொடுத்திருநாறுமகஞ்செயும்பலனடைகுவரோ.()

உச்சிம தெற்றிக் கண்டமார் பிருதோ ளுறுமுழந் கையும ணிக் கட்டும், நச்சுப்பிச் சூழிய னன்விலாப் புறமே னவின்முழந் தா ட்பல விடனுந், துச்சின் மெய்யதனுடி நான்மறை யசித காமிகத் தொல்விதிப் பயனுல், மெச்சியன் னீற்றைக் குழைத்தும்நாற் குல த்தோர் மீவிர லங்குலப் படியே. (௩௯)

சொல்லியவிடங்கண்மூவிரற்படவுந்தொன்மனுவுலியணிபவர்க
ளெல்லியசிவமாஞ்சதுரம்பொட்டோடுகுலமூந்துன்மலயசமுங்
கல்லியமன்னுந்தரிப்பவர்நரகக்காட்சியர்கடவுடன்வேலும்
புல்லியவரியின்சங்குசக்கரமும்புகலமுந்காய்ச்சிப்பின்புறவே.(௪௦)

அந்தணர்தோளிற்சுடினுமப்பனவனடிமையாச்சூடுண்டானேனுஞ்
செந்தழனரகின்வீழ்வரன்றளிற்சிவசின்முளக்கௌதமனாச்
சந்தமார்மண்ணைப்பூசியமறையோர்தம்புனைசெயத்தவமுனிவன்
இந்தணிமுடியானடியர்பூதியினையிழிவுரைபுகன்றநீங்களுமே.(௪௧)

வெவ்வினை யுளராய் நரகத்தின் வீழ்வீ ரெனப்பெருஞ் சாப மும்விடுத்தான், அவ்வினை யெய்தும் வைணவர்க் கின்னு மகந் தைக ணீங்கிலை யந்தோ, செவ்வினை யுளர்பா னீற்றமு கறிந்தாற் செப்பிடார் வெப்பகோ பொடு, பல்வினை யொழித்து ஞானமு மளிக்கும் பூதியைப் பகர்ந்தணி பவர்க்கே. (௪௨)

ஆதலாற் பிரம னரியான் முருக னம்பிகை நந்தி * யந்தணர்க, ளேதிலாக் கணங்க ளியாவரும் புனையுந் திருவெண்ணீ றதனையுந் தெரிந்தே, காதலாய்ப் புகல்வார் பிறவிநோய் தீர்ப்போர் கற்பங் கள் செலுந்தவக் கதிக்கும், பாதக மெவைக்கும் ஞானமெய் துவர் க்கும் பகர்பொடி யன்றிமற் றிலையே. (௪௩)

சிவந்தது முறுக வெந்ததுங் கருமை யாகிய நீறுகொண் டணிவோர், புவந்தனை யளவிட் டுரைக்கவு முடியாப் பான்மை யாற் பரசிவப் பலிசெய், தவந்தனை யுடையார் தவளவெண் ணீற்

* அந்தணர்கள் - அத்திரி, ஆங்கிரசன், கௌதமன், சமதக்கினி, பாரத்து வாசன், வசிட்டன் விசுவாமித்திரன் என்னும் இவரெழுவர்களாம்.

றைத் தரிப்பது தகுதிபொய் தணந்தந், துவந்தமென் போகச் சுகந்தரும் பூதி ரட்சையின் றெல்லிதி யிதுவே. (சச)

முத்தியை யளிக்கும் நீறுமேற் றிசையின் முத்தெனப் புவியி னில் விளையு, மத்தையா ரொடுத்து மணிகின்றார் முன்ன மறைவு றும் பூதியா மதனின், சித்தய னறியுந் செப்பிழு கற்பத் தெய் வதப் பற்பத்தி னென்று, மித்தையும் புனோர் சொன்றுபின் னுறு திக் கெழின்மணி யியலுமோ துவளே. (சரு)

உருத்திராக்ஷமகிமை.

திரிபுர னென்னும் பெயருள வசுரன் செய்துறுங் கொடுமை யாற் றிகைத்துப், பரிபவ முளா யயனரிச் சுரர்கட் பரசிவன் தனைப்பணிந் தேற்றி, யரியதாந் தவங்க ளாய்ந்துபட்ட மாற்றவும் விடையி னம்பிகையோ, டுரியதுன் பறிந்து வந்துமுக் கணிணு மொண்டுளி விழவுநோக் கினனே. (சசு)

நோக்கியே யுறுத்து முருத்திர னர்க ணுண்டுளி யுருத்திராக் கமதா, யாக்கிய திரவி யிருநன லக்கத் தருண்மணிப் பேதவன் னங்கள், போக்குநீக் கனைத்தும் புகரிலக் கதிர்க்கண் பொன்னிற மீரறு பிரிவாம், நீக்கமில் மதிக்கண் வெண்மையீ ரெட்டாய் நீக்ழ் தரத் தோன்றுமா மணியே. (சஎ)

தின்மைகொ ளனநீகண் டனிம்கரு நிறமுந் தெசவிதப் பே தமுந்திகழும், வெண்மணி மறையோர் வணிகர்க ளணிதல் விதிய தாம் பொன்மணி வேந்தர், வண்மையாப் புனைத றகுதிநற் கருமை மாமணிச் சூத்திரர் மகிழ்ந்தும், லுண்மையாத் தரித்த லாகம நெறி யென் றோதின ரியாவையு முணர்ந்தோர். (சஅ)

கண்மணி முப்பத் தெண்வித மாகக் காய்க்குமத் தளிமரக் கிளையி, னுண்மணி முகமொன் றிரண்டரன் சொரூப * வும்பர் கோ வதைப்பழி யினையும், மன்றாமிசை புனைவார் தமக்கெளி தொ ழிக்கு மன்முக மூன்றுள மணியும், பெண்பழி யகற்று மதிகமாத் தரிக்கிற் பேரனல் வடிவமென் றறியே. (சகூ)

நான்முக மணியும் பிரமனர் வடிவம் நவினர வதையறு மணி யின், வான்முக மைந்து மாமணிக் கால வனலுடற் பிணியெலா

---

* உம்பர் - பிராமணர்.

மகற்றும், வேன்மலிப் பகவ னறுமுக மணியும் * வேதியி னத்தி யை விலக்கும், மேன்மலிச் சேட னெழுமுக மணியும் வெறுக் கையின் களவொழித் திடுமே. (ருo)

எண்முக மணியு மானைமா முகனு மெய்க்குரு மனைப்பழி யொ ழிக்கும், விண்முகத் தரிப † மோக்கமு மளிக்கு மெழினவ மணி யிடக் கரத்திற், ‡ முகமாக வணிபவர் கோடிப் பனவரின் கொலைப்பழி யொழிப்பர், மண்முகத் திதனை வயிரவ தேவாய் வழிபடின் மதியுந் தந்திடுமே. (ருக)

தசமுக மணியு மாயனும் விலங்காற் பேயினாற் றருந்துயர் தடுக்கும், பசுபதி ரூபம் பதினொன் மணியாம் பன்மக மோக்க மும் படைக்கும், திசைகொ ளீராறு முகமணி ரவியா மெண்ணி லா மகப்பூதும் § வசைகொளு மங்கம் வெட்டிய பழியு மாற்றிநல் வளமளித் திடுமே. (ருஉ)

மன்பதின் மூன்று முகமுள மணியும் வள்ளிதெய் வானை நா யகனும், இன்புற விதனை யணிபவர்க் கிட்ட சித்தியச் செல்வமு மளிக்கும், துன்புற வொக்க ருய்மனைத் தாதைச் சோதரர் சுதர்க் கரு தொலைத்த, வன்பழி யகற்று மிதற்குமேன் முகங்கொள் மணி களு மிலையரி தென்றார். (ருங)

கடவுண் முச்சுடர்க்கண் டுளிவிழப் புவியிற் கருவுறிக் காய்க் குங் கண்மணியின், றொடர்பிதுவ்வணியும் விதிகளு மிடமுஞ் சொ லிற்சிகைக் கோர்மணி சிரத்தில், படுமணி முப்பத் தாறதாங் கழு த்திற் பகொழு பத்திரண் டாகு, மடல்கொளு மார்பி னூற்றெ ணுங் கரங்கட் காறிரு மணிகளா மறியே. (ருச)

வாகுவி னைம்பான் மணிகளுந் தரிக்கி னுயிர மகப்பல னளிக் குங், கோகுமுன் மணியின் பொதியினைச் சுமந்துங் குறுகியவ் விங் தமு மடைந்துத், தேகமும் விடுத்துக் கைலையை மருவிக் கற்பமு மழிவிலாச் சிவமாய்ப், போகமு மகற்றும் பதவிவாழ்ந் திருத்தற் || கீதையும் புகலுமேற் கொண்டே. (ருரு)

வெள்ளி பொன்றாளம் பவளமா மணியி னிடையிடைக் கோ த்ததின் முகங்க, ளுள்ளுறப் பொருந்த வைத்துமெக் குலத்தோ ருயர்குலத் தவர்களு முடன்மேல், விள்ளொளு வெழுத்தைங்

---

* வேதியினத்தி - பிர்ம்மஹத்தி. † மோக்கம் - சாயுச்சியம். ‡ பன்னகுதி. § வசை - இழிச் சொல். || கீதை - சம்ஹிதை.

தோதிமெய்த் தவஞ்சேர் விரதநற் பூசை யாசாரங், கொள்ளுநா ளலதெப் போதுமே யணியிற் கெடும்பவக் கோதகன் றிடுமே.()

மலசல விசர்க்க மங்கையர் முயக்கம் வருந்துத லருந்துதல் மயங்கல், பலவிதச் * சுத்தகத் தெண்ணெய்தேய்த் † துதகம் படி தலாங் காலமுங் தரிப்பார், நலசிதப் பெரியோர் விதியுளார் மணி யொன் றணிதலு னன்கதா மெவர்க்குங், [illegible]மாடு மூர்த்தித் தீர்த் தமார் பலனுந் தந்திடுந் தமணியிற் [illegible]. (௫௭)

இறக்குமுன் மணிக [illegible]ாயிரமெடுத்து மெழிற்சிரங் கண்ட மார் பிருதோள், நிறக்குபு முழங்கைக் ‡ கிலுத்த § மங்குட்டம் நீள்செவி யதனிலு நிறைப்போர், சிறக்குமுக் கண்க ளுறுஞ்சிவ மவரே செல்லிடம் யாவு நற்றலமாம், துறக்கர [illegible] மவரைச் சேவிப் போர் கணங்கள் சூடினு ஞானமெய்[illegible]. (௫௮)

அரிய கண்மணிக் கொப்பொன் றிலையதுபோல் யாணராற் செய்துமே யணிவார், உரியரு மல்லார் சாபமீர் பிருந்தைத் தாம ணைக் கொட்டையு முகந்து, பெரியதா மணியாச் செய்தணிச் சம யப் பேய்க்குலப் பிறவியு மாற்றுங், திருவளர் சைவத் தியற்கை மா மணியைச் சிவமெனப் புனைதலுந் தெளிவே. (௫௯)

திருமந்திரவியல்.

ஏர்பெறும் வாணி ருத்திராக்கத்தி னியல்விதி யாவையு மெடு த்துப், பேர்பெறும் வித்தைக் குணித்துப் பின்மறைக ளாகமமனு க்களும்பிறங்கும், சீர்பெறுஞ் சைவஞான சித்தாந்தத் திருவெழுத் தைந்தையுந் திரட்டிப், பார்பெறும் படிக்குப் பிரணவத் துடனும் பலிசெய்வா டனக்கியம் புவளே. (௬௦)

என்ணிலா மந்திர ளியாவினுந் தலையா மெழிற் பிரணவ மனு விமையோர், மண்ணுளார் மறைகளாகமக் கலைகள் வளர்புவ னுறி தத்துவங்கள், நண்ணுபுச் சமய தெய்வங்க ளெவைக்கும் நவில்பெருந் தாரக மாகிப், புண்ணிய சைவப் பூரணஞான வெ ழுத்தைந்திற் பொருந்தியுட் புகுமே. (௬௧)

புகுமறை விதியு மிருதிகள் விதியும் புகல்புரா ணங்களிற் பொருந்தத், தகும்விதியுறு முப்பத்து முக்கோடிச் சுரர்களும் பிர

* சுதகம் - சூதகம். † உதகம் - மழை. ‡ கிலுத்தம் - மணிக்கட்டு. § அங்குட்டம் - பெருவிரல்.

ணவத் தடங்கும், குகனரிக் கதிரோன் கணபதி யுமைகோன் குடி கொளு மனுவினிற் குலவி, யகரமொன்று மெழுத்து மறுபத்தென் கோடி சத்தமா மனுவதிற் றலையே. (௬௨)

மன்பர சிவகாயத் திரியிரண்டின் மணியொளி யினைப் பரம னுவுஞ், சின்மய [illegible]னைச் சிவமனு வதுவுந் தெளிவுற வகுக்கும் நான்மறைக, டன்விதி [illegible]வத் தருமிணி யிரண்டிற் கிரியைஞானி த் தருந் திக்கைப், பொ[illegible]த் திரியாமதனினிற் பீசம் புகல் சபி சப்பொருள் பலவே. (௬௩)

பலகொணிர்ப் பீசங் கலியப் பல[illegible]ன பன்னு நைமிகப் பலன துவுஞ், சிலவதிகாரந் தன்மையு முன்காற் றிருச் சமயங்களிற் சிற ந்தும், நலவிசேடத்தி னெனுநெறிப் பிறங்கி ஞான நிர்வாணத்தி னிரண்டாய் [illegible] வசதத்தச் சத்தெனவாகி மன்னிருவித மளி த்திடுமே. (௬௪)

உடல்கெடு மீற்றின சத்தியமாகு முன்னுமப் பொழுது சத் தியந்தான், றிடம்பெறு முத்தி யளிக்குஞ் சபீசத் திருவகை மிணி யு நற்றெளிவாய்ப், படும் பௌதிகமா னைட்டிக மெனவும் பகர்பரி யாயமுங் கொள்ளும், விடுதலி லுலகதர்ம்மிணி யோக காமிக்கு முதலில்மேல் வருமே. (௬௫)

வருந் திரோதான சத்திரு புத்தின்மன் சிகைச் சேதமு மில தாய்த், தருமிகன் முத்திக் காமிக்கு * மன்றவு தன்சத்தி ரூபமாத் தழுவி, யொருசிகைச் சேதந் தொடுநல னுதவு மொண்சிவ தரு மிணி யிதுவே, பெரும்பர முத்திப் பயக்குமே லபரப் பதமுத்தி யம்மிணி தருமே. (௬௬)

சவீமயவாசாரசத்திகளின்றித்தருநிருவாணதிக்கைகளு மமையதற்கங்கமாச்செயுஞ்சமயமன்விசேடங்களுமகலா தமையசப்பீசந்தரும்பரவபாத்தபுபதமுத்திநிர்ப்பீச மிமையதிகாரமின்றியேபயக்குமிப்பெருந்தீக்கைமாமனுவே. (௬௭)

சிவலிங்கவியல்.

[illegible]சமய † சைவசித்தாந்தமியாவினுமசிதங்காமிகத்தும் பாகமாத்தெரிந்திரொண்விதச்சைவப்பகர்விதியொடு‡மெழுவாயால்

* மறைவு - திரோதாயி. † சைவசித்தாந்தம் - சைவசமயத் தெளிவுண் மை. ‡ எழுவாயால் - ஆதிசைவ விதியால்.

ஏகமாத்விதமென்றியம்பேதையத்தோடேமிரண்டாறைந்துபவியில்
மோகமுநீக்குஞ்சிவபவியதனை விரிதபுகல்கொடுசெயற்றெளிவே.

பொதுவியல்.

வேதமந்திரங்க ளாகம மனுக்கள் விதியினைத் தேர்ந்தருட் சத்திப், பாதம்வந் தனையுந் தாண்டவ திருவிதிற் பகரெழுத் தைந்துமொன்றாகும், போதரித் தாந்து பூசனைபுரியப் புகன்மணி பூண்டரு ணீற்றைக், காதலாயணிந்து மாதிமா புரியின் கருணையைப் பவிகொளற் கடனே. (கூகூ)

சிவபூசைமகிமை.

பூசனைக் குரிய நீறுமா மந்திரம் பதினாறுதழுத் தைந்துனிப் புகுந்து, வாசனை மலரான் *விதிவழாச் சைவ வழிபடப் பவிசெயல் வகையென், றூசிலாக் கெடிலந் தோய்ந்தருட் சினங்கொண் டரிபுரி யடையுங் கேள்வியர்க்கும், பேசுவா ளின்னும் பூசையின் பெருக்கைப் பேரன்பால் வாணிப்பெண் கிளியே. (எ௦)

குணங்குறி யிதுவென் றளவைகொள் மனத்துங் குறைக்கும் வாக்கினுக்கு மெட்டாத, வணமுள விலிங்கஞ் சிவவடிவாகு மாலயன் முதற் பெருந்தேவர், எணமுளா ரெனினுந் தத்துவச் சுரர்க ளெந்தையத் தத்துவ கியதிக், குணமதிற் புரிவார்க் கருளுஞ் சந்நிதிசேர் கடவுளக் கருணை வானவனே. (எக)

---

* அசிதமென்பது சிதமெனத் தலைக்குறைந்து வந்தது.

சைவம் பதினாறுவிதமாவன :-ஊர்த்தசைவம், அநாதிசைவம், ஆதிசைவம், மகாசைவம், பேதசைவம், அபேதசைவம், அந்தரசைவம், குணசைவம், நிர்குணசைவம், அத்துவாசைவம், யோகசைவம், ஞானசைவம், அணுச்சைவம் கிரியாசைவம், நாலுபாதச்சைவம், சுத்தசைவம் என்பவைகளாம். இவற்றுள் ஆதிசைவ விதிப்படி :-சிவபூசை இருபத்தாறு வகைப்படும்.

அவைவருமாறு :—சோமன், சூரியன், அக்கினி, இருதயம், பிரம்மரந்திரம், திருமுறை, மணல், மண், பூ, நீறு, பூரணகலசம், கொன்றை, வில்வம், சலம், தருப்பை, பால், வேதிகை, சுவர் சித்திரம், படச்சித்திரம், சாஸ்திரம், ஆரிடலிங்கம், தேவலிங்கம், ராக்ஷசலிங்கம், படிகலிங்கம், தீர்த்தலிங்கம், சுயம்புலிங்கம் ஆகிய இவைகளைப் பூசிப்பதாம்.

இஃதன்றி மலைகளையு மிலிங்கமாகப் பூசிப்பாருமுளர், ஆரிடலிங்கமென்பது இருடிகள் பூசிக்கும் லிங்கமாம். இப்பூசைகளில் சிவபூசையே மிகமேலானது. இதன் பெருக்கம் காமிக விதிமறைகளிற் கண்டுகொள்க.

இகத்தினிற் பரிதி முதற் பெருந்தேவ ரியாவரு மினுமவன் பதத்தா, ளகத்தினிற் கொளவு முலகனோர் பரத்தி னயனரிச் சுரர்களு மணுகிப், புகத்திற மின்றித் திருமல ரடிக்கும் * புலர்கின்றூர் விஞ்சை புண்ணியமே, சகத்தியல் பூசைக் கொன் றனந்தமதா மெனச்சொலிப் பவி நடத்துவளே. (எஉ)

வாணி தீர்த்தத்தை யெழ்வுட னெடுத்து மறைமனு வாகம விதியைப், பேணி யன்பொடு பால் தயிர்முதலாகும் பெருந்திர வியங்களும் † பிறங்கத், தாணுவோ டுமைக்குஞ் செய் தபிடேகஞ் சாற்றிப் பீதாம்பர மலர்கள், பாணியாம் றூப தீபமுங் கொடுத்துப் பழியெலா மகற்றிடப் படிப்பாள். (எங)

கொச்சகக்கலிப்பா.

என்றன்மணவாளனயனரிமுதலாந்தேவரெல்லாம்
பொன்றலுளாரின்றன்னூர்பொருட்டொன்றும்புரியாமற்
சென்றிவள்பால்நின்பூசைச்செயலானேனுதிபுரித்
துன்றளத்திநாயகியார்சோதிஇயென்றடிபணிந்தாள். (எச)

பணிந்தெழுந்தபாரதிக்கும்பரசிவனார்தம்பகர்வார்
அணிந்தவிழும்ருபவதியிட்டபெருஞ்சாபமெனும்
திணிந்ததிகாசம்பிடிக்கச்சேர்ந்திலாக்குவித்தையென்பால்
அணைந்திலிங்கபூசைசெய்வாளகவிப்போதுஞ்சலென்றே. (எரு)

கலிவிருத்தம்.

வாணியைநோக்கிமேல்வள்ளல்சொல்லுவார்
பேணிநின்தீர்த்தத்துன்பெயர்கொள்வித்தையை
‡ ஏணிலாமுழுக்கொடுமென்னையேற்றிடக்
காணிலாதோடுமாற்கரைந்துசென்றனர். (எசா)

§ தோச்சியுந்தோயமுந்தோய்ந்துபோற்றியே
|| ஓச்சலுங்கொண்டனள்பாசந்தன்னையும்
¶ பேச்சுமித்தீர்த்தத்தினுடிப்பேணுவோர்
ஏச்சுறும்வினைகள்போய் + மோனியாவரே. (எஎ)

---

* புலர்தல் - வாடல். † பிறங்க - நிறைய. ‡ ஏணிலா - எல்லையிலா. § தோச்சி - வித்தை. || ஓச்சல் - ஓட்டல். ¶ பேச்சு - சொல்லல். + மோனி - முனி.

என்றிவன்வாணியுமியம்பியெய்தினு
டுன்றியகேள்வியுஞ்சுருதியுங்கமத்
தன்றுகொடோல்விதிப்படியென்னையன்பா
னின்றனன்பூசையும் * நிகழ்தல்மேவினுள். (எஅ)

மேவியவுறுதியின்பலிக்கிரங்கவொன்
ஞவியுநீங்கியேயருளடைந்தனள்
பூவினில்யாவரும்போற்றிசைத்தமவ்
வாவியுளீசனைவணங்கிப்போயினர். (எகூ)

போயபின்மதுரையெம்புனிதனுணையான்
மேயமன்சேகரமாறன்மேருவிற்
றாயபொன்கொடுவரிப்புரியைச்சேர்ந்திரா
னேயமாமலரிணைப்பதமினைந்துபின். (அ0)

ஆலவாயெய்தியந்தணர்களின்புறச்
சாலவேமந்தனுற்றருவசெய்தபின்
சீலமெஞ்ஞானசம்பந்தமூர்த்தியுங்
கோலமாணிக்குழி † கோடுவந்தனர். (அக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்து சந்தான புரியினின் மகிமை மன்னுறத் தீர்த்தமு மமை த்து, நிந்தைகொ ளமணர் தமைச் சயஞ்செய்ய நிமலனை யுமைநா யர்ச் சித்துச், சிந்தையா னினைந்து ஞானமண் டபமுஞ் செய்து தகு விருந்துசின் னளிற், பந்தமி லால வாயினை யடைந்தார் பாலரு வாயவெம் பரனே. (அஉ)

இன்பினை யளிக்கும் தெக்கண மூர்த்திச் சந்நிதிக் கீட்டி சைச் சுவர்ப்பான், முன்புறத் தோன்றும் ராஜசே கரப்பொன் னேதியி னுருவமு முறையாத், துன்பெலாந் தவிர்த்துப் போக போக்கியமுந் துன்னுமப் புரியுங் கண்டவர்க்குப், பன்னுமிச் சரி தங் கேட்டவர் தமக்கும் பரசிவந் தருதலும் பலவே. (அங)

சரஸ்வதி சிவபூசாவிதி அத்தியாய முற்றுப்பெற்றது.

---

* நிகழ்தல் - நடத்தல். † கோடு - பக்கம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

பத்மதளநாயகியார் திருநாம

அத்தியாயம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வளங்கொளும் தீப வதியினு லுருதி மருவிய பாசமு மகற்ற, வுளங்கொளிச் சைவ புரியொளி யடைந்திங் கோதியுஞ் சிவபலி யுரைக்க, களங்கமு நீங்கித் தனம்பெறல் முன்னங் கதைதரக் கேட் டுளோங் கருணைத், துளங்குமை முளரி நாமமுங் * கோடற் சொ லுமெனச் சூதனுர் மொழிவார். (க)

மாழையுந் தளிர்த்துக் கோங்குக ளரும்பி மந்தரஞ் சந்தனம் பூத்துத், தாழைகள் விரித்துக் கன்னிமை முறுக்கச் சண்பகம் வெ றியிலி குசத்தின் வாழை நாரத்தின் றுமெரீஇக் கமழ்க மதலே துளம்தந்தை முறைக்க, ஏழையர் விழிக்காம் பிண்டியுஞ் செழிக் குலத்தாடியெற் புனல் மருங்கிதுமே. (உ)

இனக்குஞ் செவ்வந்தி மாலதி முதலாந் தண்மலர் தரும்விரைச் சுவிரும் கொளவிருஞ் சுனைக ளியாவினுங் குவளை † யகவிதழ் முளரியும் பூர்க்க, ‡ வளவளா வியதம் மணமுடன் பொழிலு மனிப்பிகங் கூவலா லனங்கள், நளினமே லாடும் பிரமரம் பாடும் நவிறென்ற லுலவுமந் நாளில். (ந)

கலிவிருத்தம்.

நாரணன்றளச்சக்கரத் § தைங்கரன்
|| மாருதாசை ¶ நளினப்புனலினில்
காரணிக்குங்கருதிக்கிடையைப்
பூரணத்தவன்செய்யப்புகுந்தனன். (ச)

(* கோடம் - கொள்ளல். † அகவிதழ் - அல்லி. ‡ அளவளாவல் - கலத் தல். § ஐங்கரன் - வரசித்திவிநாயகன். || மாருதாசை- மாருதம் ஆசையெ னப் பிரித்து காற்றுத்திசையெனப் பொருள்தர வந்தது. ¶ நளினப்புனல்- பது மப்புனல். பதுமன் - சூரியன்.)

புகுந்தபோதுமைப்புட்கரம்பூத்தலுந்
தகுந்தகுமெனத்தாணுவுக்கோகையா
லகந்தனிற்பலிசெய்துமர்ச்சிக்கவன்
றுகந்தலீலைக்கிடமுறலுன்னியே. (௫)

பத்மமாந்தளநாயகிபாவனை
வைத்தல்போதுழ்வரக்கிரீடைக்கென்
வுத்தமீயுமங்நான்முதலிப்பெயர்
பெற்றனளரனுலும்பிறங்கியே. (௬)

செய்யும்லீலைசமயத்தெழுவயர்
பொய்யிற்ருருகக்காளம்புகுந்தியன்
அய்யன்சேவைக்கடைந்தனரங்கிலா
துய்யுமாடலுகத்துணர்ந்துமே. (௭)

தங்கித்தம்பெயரானொருதீர்த்தமு
மங்கமைத்ததின்மூழ்கியர்ச்சிக்கவிப்
புங்கவனெதிர்தோன்றியருளலுந்
திங்கள்போலொளியாலுந்திகழ்ந்தனர். (௮)

எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

என்றுமே காண்க விருடிக ளெழுவ. * ௭ [illegible] தருகிற், † றுன்றியே சிறப்பமாதலாற் றலங்க ளியாவ[illegible]முமச் சிறந்ததிப்பதியே, செ[illegible]று மாதவருந் தேவரும் பலிசெ[illegible]யுமைரு[illegible] கொண்டனர் தெளியார், பொன்[illegible] சேவை புரியி[illegible]பெரி யோர் புண்ணிய மளிக்குமிப் புரியே. (௯)

பார்முதற் றலங்க ளியாவும்போய்த் தருமம் பண்ணிநற் பலி செய்வார் பலன்க, ஞர்வழிச் செல்வோர் தங்கியிப் பதியி னுணி ‡ மிச்சி லளித்தலுக் கொவ்வாந், தேர்வழி கொடுக்கு மரிபுரி யுள்ளோர் சிவகணந் தெரிந்தவ ரோனுஞ், § சீர்முதற் புரியி னவரொய்தும் பயன்கள் சேடனுஞ் செப்ப வஞ்சுவனே. (௧௦)

பத்மதளநாயகியார் திருநாமவத்தியாய
முற்றுப்பெற்றது.

* எல் - ஒளி. † துன்றல் - பொருந்தல். ‡ மிச்சில் - எச்சில். § சீர் முதல் - பொன்முதலியவை.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

பிரதக்ஷணவிதி அத்தியாயம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவ முடைய விருடிகள் பலரும் வணங்கியச் சூதமா முனிபின், பாத தாமரைநீ [illegible]கொளும் பூசைப் பணிப்பினும் பகர்வரப் பனைக்கும், பேர்தளப் பதும நாயகி யெனும்பேர் வாய்த்தது ம் புகலமுன் னறிந்தோம், காதலாய்ப் பிரதக்ஷணஞ் செயும் விதியைக் * கட்டுரை யெனக் † கதைத்தனரே. (௧)

சிவபெருமானைத் தரிசனை புரிய[illegible] திருமறை விதியினைத் [illegible], புறமிலா ருதைய முச்சி [illegible]லையினும் பகர் பிரதோட காலத்[illegible], நவ செப முடித்து நீறு[illegible]கையுந் தரித்திடினலையந் தன்னைக், சவனமா யெண்ணி யாருவி ளி[illegible]தங் கணபதிப் பூசை முடி[illegible]ந்தே. (௨)

மெய்யுறப் பணிந்து நந்தியீச்சுரன் றன்[illegible]மென்குறி யிடைக்க ரம் புகுத்திச், செய்யகொம் ‡ பூடு மிருக[illegible] யிருத்தித் தரிசனா § வனுக்கைகொண் டெழுந்து, சைவ[illegible]வோ மரஹர வெனவுஞ் சதுர்மறை முறையினுற் சவியூர், அய்யனைத் துதித்தம் ¶ விடைநடு விருந்த மப்பெருங் காட்சியை யடைந்தே. (௩)

தெளிவருண் ஞானத் தக்கணு முர்த்திச் + சித்திதன் கணபதிச் சித்தி, னொளிவளர் ஞான வறுமுகப் பரனர் தன்னையும் பணி[illegible]நல் வலங்கொண், டளிதரு மிரண்டாம் பிரகாத் துமை

* கட்டுரை - பொருளுள்ளசொல். (அதாவது உறுதிச்சொல்.) † கதைத்தல் - சொல்லுதல். ‡ வடு - நடு. § அநுக்கை - விடை. ¶ விடைநடு - இடபக் கொம்பினடு. + சித்திதன் கணபதி - வரசித்தியாம் விநாயகர்.

யை யருந்துதி புரிந்துமம் மூன்றிற், களிகொள விருந்திரு சைவ லக்குமியின் கணவனைத் தொழுது கண்கொண்டே. (௭)

எங்குமாய் விளங்கு மீசனைப் பலகா லேத்தியங் கெழுதாம் வலங்கொண், டங்குறும் ஞானத் தங்கணு மூர்த்திச் சந்நிதிக் கெதிரி னைந்தெழுத்தாறு, செங்கை மாலையினுஞ் செபமொரு நூறுஞ் செய்துபின் சண்டி யீச்சுரன்பாற், கங்கை வேணியனுர் கருணையுமுளராய்க் * கருதும்வான் பலியினைப் புரிந்தே. (௮)

பலிகொளுந் தேவர் தங்களைப் பரமன் சந்நிதிக் கனுப்பியும் பரிவால். மலிவுறத் திருமுன் னெருபுறங் காட்டி மகிழ்வொடு தரிசன மருவிற், † கலியிலிப் பூதி யாவையு முளராய்க் கடையினிற் கணங்களாய் வாழ்வார், நலிவுள ரொருகாற் சிவவெனிற் பெரிய நன்மைக ளளிக்குமிச் சிவமே. (௯)

உரைக்குந் திக்குணங்க ளிரைந்து மென்று முண்மைசேர் நற்குணம் பத்தின், கரைக்குமோர் தவத்தா னுசையை யறுத்துக் கருதுபு வருளினிற் கலப்போர், புரைக்கொளி னெருக்காற் றவிர்க்கவித்தலத்திற் புந்தியைச் செலுத்திற் போக்கடிக்குந், தரைக்கணேத்தலத்தும் நீங்குறுப் பவமுந் தணக்குங் கண்ணுதல்மலர் நமக்கே.

இத்தல மதனில் வசித்துளோர் தமக்கு மிருவினைத் துடர்பறுத் தெழிலார், சித்த சித்தியினும் சிவனருள் கலக்குந் தெளிவினை யளிக்குஞ் சின்மயத்தாற், பத்திசெய வர்க்கு மொன்றிரண்டென்னும் பான்மையை யொழிக் தருணமியமா, முத்தியைப் பெறுதற்கு மரிபுரிச் சிவத்தைக் கொப்பிலை யெனப்பிறு மொழிந்தர்ன். ()

மகிமைகொ டலத்தின் கதையினைக் கேட்டு மனனெஞ்செய் தொழுகுவர் வளலாமித், தகமைகொ ணிதியம் பெருகிச் சந்தானந் தழைத்து மித்நாணி வாழ்ந்திருப்பர், ‡ வகமைகொள் சைவச் சுருதியென் றிதனை வகுத்தனு தினம்வழிப் படுவோர், பகைமைநோ யில்லாப் புகழுமும் பெறுவர் பாக்கிய வான்களு மிவரே.

புன்னியக் கதைக ளியாவுங்கேட் டுணர்வார் பெறும் பலஞ் சரிதமொன் றருளுங், கண்ணுதற் பூசை யாவுமிப் புரிக்கே

* கருதும் வான்பலி - துவாரபாலகர் க்ஷேத்திரபாலகர் பூசை. † கலியிலிப்பூதி - வறுமையிலாச் செல்வம். ‡ வகமை என்பது. வகம் - ஐ எனப்பிரிந்து வழிநன்மையெனப் பொருள் தந்தது.

துவர்க் களிக்கு நற்கருணை, வண்ணமிச் சோதி வடிவங்கண் டொருக்கால் வழிபடுவோர்முடி வதனின், ணவர் தாங்கும் * வாகமே லெய்தி விரிகணத் தலைவராய் வாழ்வார். (௧௰)

என்று சந்தானப் புரிமகிமைகளு மியம்புபுச் சூதனு ரினைத்தாட், சென்றுற வணங்கி யுச்சிவ மணியைச் சிந்தை யேமந்தனிற் பதித்துத், துன்றிய வாளியா னிறைவுறத் தருமன் வைதிகக் கருமஞ்செய் துறவும், அன்றுமா முனிவ ரவனில மடைந்தே யருங்கதை புகன்று வாழ்ந் தனரே. (௧௧)

பிரதக்ஷணவிதி அத்தியாய முற்றுப்பெற்றது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதமும்மாரிபெய்யவையமும்வாழுமல்கச்
சாதகப்பெரியோர்நூனுஞ்சாதனம்பொலிகச்சான்றாய்
வேதகச்சவியூரோங்கும்வித்தகப்பரம்பனாத்தன்
பாதப்போதனையுமென்றன்பனுவலும்வாழ்கமாதோ.

எயினனூர், சந்தானபுரியென்று வழங்கும்
ஆதிபுரஸ்தலபுராணம்
முற்றுப்பெற்றது.

* வாகம் - விமானம்.

இஃது
தில்லைக்கடுத்த
தெம்மூர் - வைத்தியநாத தேசிகரால்
இயற்றப்பட்டது.

பூமேவுசெழுங்கமலமுகைவிரியுநறுந்தேனும்புனல்கொள்வாவித்
தேமேவுநறுந்தெரியல்தாளவணிவோன்காத்துவளைத்தினமுநல்குஞ்
ஞாமேவுவளம்புனைந்ததொண்டைநாட்டினிலோங்கித்துலங்குமேன்மைத்
தேமேவுகடிபொழில்சூழ்செய்யதிருமுனைப்பாடிச்சிறந்தநாட்டில். (௧)

நன்றவீற்றிருந்துமணங்கமழுநறுமென்கமலக்கயற்றிருந்து
சிறைவீற்றிருந்தமடவன்னந்தெரிவைமாரின்னடைகற்கு
மறைவீற்றிருந்ததிருமாணிக்குழியென்றுரைக்குமாநகர்க்கு
நிறைவீற்றிருக்குமெய்தனொன்னுநெடியதிருப்பதிக்கு. (௨)

சுஜீ வைத்தியநாததேசிகரால் இயற்றப்பட்டது.

சந்தானபுரியென்றுந் தருமாதிபுரமென்றுந் தவத்தோர் வைகுங்
கொந்தாருமலர்ச்சோலையெழிலுறோ னுமூன்றுகோதில்நாமம்
வந்தேறும்புவிவழக்கில்செறுரொன்றேமதிவிவழங்குமூரில்
பந்தேறுமுலைமங்கைபதும தளநாயகியும்பரனும்வைகும். (௩)

சீதரனுந்திசைமுகனுஞ்செய்யதிறல்வாவியுஞ்செங்கதிருநாளு
மாதிபுராதனைவழிபட்டுயதமடைந்தகதையநீதமுன்ன
மாதவத்துச்சூதனுைவடமொழிமான்மியத்தைமதிவல்லோராய்ந்து
பூதலத்திற்றென்மொழியிற்பனைமடவில்வனைந்திருந்தபுராணந்தன்னை. (௪)

அரியமாதவங்கரிலாதிசைவகுலத்துதித்துமணியார்கங்கை
திரைபடிந்தும்விசுவேசன்செய்யமலர்த்தாளிணையைச்சிந்தித்தேற்றும்
பெரியமாதவப்பேற்றுன்றருசுப்பராயகுருபெற்றேனன்பு
விளைவுபுகழ்படைத்தோங்குவிசுவநாதப்பேர்கொள்மேன்மையோனே. (௫)

பொன்பூத்தநறைவிதழிப்புரிசடையுமமூமாணும்புணர்முன்றாது
மின்பூத்தவெண்ணீற்றும்விழிமூன்றும்வாதபயம்விளங்குகையுங்
கொன்பூத்தபுலியுடையுங்குறைகழலுமரவிடையுங்குளிர்மென்றேக்கு
மன்பூத்தமாதிபுராதனர்பணியேயெப்போதுமகத்துளோனே. (௬)

சந்திரனைமுடிக்கணிந்துதன்னடியார்க்கிடர்தீர்ப்பான்றன்னைப்பாடுஞ்
சுந்தரனேமீட்டுமிந்தநொல்லுலகிலவதரித்துத்தோன்றினுனே
மந்தரமேகமல்நாட்டிமதத்தெரிந்துசுரர்க்கமுதம்வழங்கின்ற
செந்திருவாழ்மணிமார்பன்சிவனடியார்வழிவெடுத்துச்சிறந்திட்டானே. (௭)

என்றுபுவியகத்துள்ளோரேத்துமியங்கிடவெண்ணீறிலங்குமெய்யே
கன்றுமான்மழுவுடையானைகண்மணியேபுனைந்திருக்கவினுர்தோளே
மன்றல்கமழ்புரிகுழலாளம்மைமகளுையனுளர்த்தமனையேபுகவே
சென்றுமலர்தெரிந்தாய்ந்துசிவனடியேபூசிக்குஞ்செம்பொற்கையே. (௮)

காமிகமேமுதலானவாகமங்கள்பலவுணருங்கருத்துளோனற்
றேமலியுநறுங்கொன்றைச்சிவன்கோயில்விதியனைத்துந்தெரிந்துளானே
தாம்விதிகள்விலக்கினையுந்தெரிந்தாய்ந்துவினைசெய்யுந்தக்கோன்மிக்க
காமலியுநறுமலர்த்தடமுந்திருப்பணிசெய்கரத்துளானே. (௯)

இத்தகையோர்தான்றேன்றுமெழிற்றலத்தின்மான்மியத்தையெவருங்கண்டு
சித்தமகிழும்படியேசென்னையெனுநாவலர்க்குச்செம்பொனல்கி
சுத்தமுறும்படிபழுதுமுழுதகலவாராய்ந்துதுலங்குமச்சிற்
புத்தகமாப்பதிப்பித்துபுவனியுள்ளோர்க்காரமுதாய்க்கொடுக்கின்றுரோ. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

11/4/.84
111676